مناجات

اذکار و ادعیهٔ حضرت بهاءاللّه

* * *

۱

سبحانک یا الهی یشهد کلّ ذی بصر بسلطنتک و اقتدارک و کلّ ذی نظر بعظمتک و اجتبارک لا تمنع المقرّبین ارياح الافتتان عن التّوجّه الی افق عزّک و لا تطرد المخلصین عواصف الامتحان عن التّقرّب الیک

کأنّ فی قلوبهم اضآء سراج حبّک و مصباح ودّک لا یقلّبهم البلایا عن امرک و لا القضایا عن رضائک

اسألک یا الهی بهم و بزفرات الّتی تخرج من قلوبهم فی فراقک ان تحفظهم من شرّ اعدائک و ترزقهم ما قدّرته لأولیائک الّذین لا خوف علیهم و لا هم یحزنون

۲

سبحانک اللّهمّ یا الهی اسألک بآیاتک الّتی احاطت الممکنات و بنور وجهک الّذی منه اشرقت الأرضون و السّموات و برحمتک الّتی سبقت الموجودات و فضلک الّذی احاط الکائنات بأن تخرق لی حجبات المنع لأسرع الی منبع عزّ الهامک و مطلع وحیک و افضالک و انغمس فی بحر قربک و رضائک

ای ربّ لا تحرمنی عن عرفانک فی ایّامک و لا تجعلنی عریّاً عن خلع هدایتک فأشربنی کوثر الحیوان الّذی جری عن الرّضوان الّذی فیه استقرّ عرش اسمک الرّحمن لتفتح به عینی و یستضیء به وجهی و یطمئنّ به قلبی و یستنیر به صدری و یستقیم به رجلی

انّک انت الّذی لم تزل کنت مقتدراً بمشیّتک و مریداً بارادتک لا یمنعک عن امرک من فی ارضک و سمائک ای ربّ فارحمنی بجودک و کرمک ثمّ اسمعنی نغمات الطّیور الّتی یغرّدن بثنآء نفسک علی افنان سدرة فردانیّتک

و انّک انت المعطی الغفور الرّحیم

۳

سبحانک اللّهمّ یا الهی اسألک باسمک الأعظم الّذی ابتلی بین ایدی المشرکین من بریّتک و احاطته الأحزان من کلّ الجهات علی شأن لا یذکر بالبیان بأن توفّقنی علی ذکرک و ثنائک فی هذه الأیّام الّتی کلّ اعرضوا عن جمالک و اعترضوا علیک و استکبروا علی مظهر امرک ای ربّ لم ار لک ناصراً دونک و لا معیناً سواک

اسألک بأن تجعلنی ثابتاً علی حبّک و ذکرک و هذا ما استطیع علیه و انّک تعلم ما فی نفسی و انّک انت العلیم الخبیر ای ربّ لا تحرمنی من بوارق انوار وجهک الّذی به استضآء الآفاق لا اله الّا انت المقتدر العزیز الغفّار

۴

سبحانک اللّهمّ یا الهی انت الّذی کنت الهاً و لا مألوه و ربّاً و لا مربوب و عالماً و لا معلوم احببت ان تعرف تکلّمت بکلمة بها خلقت الممکنات وذوّتت الموجودات لا اله الّا انت الخالق الباعث المقتدر القدیر

اسألک بهذه الکلمة الّتی ظهرت عن افق مشیّتک بأن تشربنی من الکوثر الّذی به احییت قلوب اصفیائک و افئدة اولیائک لأتوجّه الیک فی کلّ الأحیان

و انّک انت المقتدر العزیز المنّان لا اله الّا انت الملک العزیز العلیم

۵

سبحانک یا الهی ترانی تحت ایدی الظّالمین کلّما اتوجّه الی الیمین اسمع ضجیج احبّائک الّذین جعلهم المشرکون اسارى بما آمنوا بک و بآیاتک و اقبلوا الی افق فضلک و عنایتک و اذا التفت الی الیسار اسمع ندآء الفجّار الّذین کفروا بک و بآیاتک و کانوا مصرّاً فی اطفآء سراج احدیّتک الّذی اضآء بنور ذاتک بین سمائک و ارضک

ای ربّ قد ذابت قلوب اصفیائک فی فراقک و احترقت اکباد احبّائک بنار الاشتیاق فی ایّامک اسألک یا فاطر السّمآء و مالک الأسمآء بنفسک الأبهی و ذکرک العلیّ الأعلی ان تنزل علی احبّتک ما یقرّبهم الیک و یسمعهم آیاتک

ای ربّ فاخرق سبحات الجلال بید القدرة و الاجلال لیروک المخلصون علی عرش عظمتک و تقرّ عیون الموحّدین من بوارق انوار وجهک ای ربّ قد غلقت ابواب الرّجآء علی قلوب المشتاقین و عندک مفاتیحها ان افتح بقدرتک و سلطانک انّک انت المقتدر علی ما تشآء و انّک انت العزیز المنّان

۶

سبحانک اللّهمّ یا الهی فوعزّتک من تتابع البلایا منع القلم الأعلی من اظهار ما هو المستور عن انظر بریّتک و من ترادف القضایا منع لسان الامضآء عن بدایع ذکرک و ثنائک اذاً یا الهی بهذا اللّسان الکلیل ادعوک و بهذا القلم العلیل اشتغل بذکرک

هل من ذی بصر یا الهی لیراک بعینک و هل من ذی ظمأ یتوجّه الی کوثر حبّک و انا الّذی یا الهی محوت عن قلبی ذکر دونک و کتبت علیه اسرار حبّک فوعزّتک لو لا البلایا لم یظهر الامتیاز بین عبادک الموقنین و المریبین انّ الّذین هم سکروا من خمر معارفک اولئک یسرعون الی البلایا شوقاً للقائک اسألک یا محبوب قلبی و المذکور فی صدری بأن تحفظ احبّائی من شائبة النّفس و الهوی ثمّ ارزقهم خیر الآخرة و الأولی

و انّک انت الّذی بمنّک هدیتهم و سمّیت نفسک بالرّحمن لا اله الّا انت العزیز المستعان

۷

سبحانک اللّهمّ یا الهی اسألک بهذا الظّهور الّذی فیه بدّل الدّیجور بالبکور و بنی البیت المعمور و نزّل اللّوح المسطور و ظهر الرّقّ المنشور بأن تنزّل علیّ و من معی ما یطیّرنا الی هوآء عزّ احدیّتک و یطهّرنا من الشّبهات الّتی بها منع المریبون عن الدّخول فی حرم توحیدک

ای ربّ انا الّذی تمسّکت بحبل عنایتک و تشبّثت بذیل رحمتک و الطافک قدّر لی و لأحبّتی خیر الدّنیا و الآخرة ثمّ ارزقهم من النّعمة المکنونة الّتی قدّرتها لخیرة البریّة

ای ربّ هذه ایّام الّتی فرضت فیها الصّیام علی عبادک طوبی لمن صام خالصاً لوجهک منقطعاً عن النّظر الی دونک ای ربّ وفّقنی و ایّاهم علی طاعتک و اجرآء حدودک و انّک انت المقتدر علی ما تشآء

لا اله الّا انت العلیم الحکیم و الحمد للّه ربّ العالمین

۸

سبحانک اللّهمّ یا الهی تری مقرّی و محبسی و ابتلائی فوعزّتک قد عجز القلم عن ذکرها و البیان عن بیانها و شرحها لم ادر یا الهی بأیّ جهة ترکتنی بین اعادی نفسک فوعزّتک لا اجزع عن الشّداید فی حبّک و لا اضطرب عن البلایا فی سبیلک بل حزنی فی تأخیرک فیما قضیته فی الواح امرک و صحائف قضائک و تقدیرک

و انّ دمی یخاطبنی فی کلّ الأحیان و یقول یا طلعة الرّحمن الی متی حبستنی فی حصن الأکوان و سجن الامکان بعد الّذی وعدتنی بأن تحمرّ الأرض منّی و تصبغ وجوه اهل ملإ الفردوس من رشحاتی و انا اقول ان اصبر ثمّ اسکن لأنّ ما ترید یظهر فی ساعة و یتمّ فی ساعة اخری ولکن ما انا علیه فی سبیل اللّه لأشرب فی کلّ حین کأس القضآء و لا ارید ان ینقطع القضآء و البلآء فی سبیل ربّی العلیّ الأبهی و انّک ارد ما ارید و لا ترد ما ترید ما حبستک لحفظی بل لقضآء بعد قضآء و بلآء بعد بلآء قد انعدم حبیب یمیّز بین الشّهد و السّمّ فی حبّ محبوبه کن راضیاً بما قضی اللّه لک و انّه یحکم علیک ما یحبّ و یرضی لا اله الّا هو العلیّ الأعلی

۹

سبحانک اللّهمّ یا الهی لم ادر بأیّ مآء خلقتنی و بأیّ نار اشتعلتنی و بأیّ تراب عجنتنی قد تمّت امواج البحور و ما تمّت امواج هذا البحر الّذی موّجته ارياح مشیّتک قد خمدت کلّ نار و ما خمدت هذه النّار الّتی اشتعلتها بأیدی قدرتک و اشتهرتها باسمک بین سمائک و ارضک کلّما یشتدّ البلایا یزداد لهیبها

اذاً تری یا الهی مصباحک بین هبوب ارياح قضائک و کلّما تمرّ علیه العواصف من کلّ شطر یزداد نوره و ضیائه لک الحمد فی کلّ ذلک

اسألک باسمک الأعظم و سلطانک الأقدم ان تنظر احبّتک الّذین اضطربت قلوبهم فیما ورد علی مظهر نفسک و انّک انت المقتدر علی ما تشآء و انّک انت العلیم الحکیم

۱۰

یا من وجهک کعبة المشتاقین و لقائک امل المخلصین و قربک رجآء المقرّبین و طلعتک صحیفة العارفین و اسمک روح المشتاقین و ندائک حیاة العاشقین و ما یخرج من شفتیک کوثر الحیوان لمن فی السّموات و الأرضین

اسألک بمظلومیّة نفسک و بابتلائها بین جنود الظّالمین بأن تنزل علیّ من سحاب رحمتک ما یجعلنی مقدّسةً عمّا سواک لأکون لایقةً لذکرک و قابلةً لحبّک

ای ربّ لا تمنعنی عمّا قدّرته لامائک اللّائی یطفن فی حولک و یتجلّی علیهنّ فی کلّ حین شمس جمالک و انوار وجهک انّک لم تزل کنت معین من ارادک و معطی من سألک

لا اله الّا انت العزیز الباقی المعطی الکریم

۱۱

سبحانک اللّهمّ یا الهی قد اخذت الظّلمة کلّ الأقطار و احاطت الفتنة کلّ الأشطار ولکن انّی اری فیها بیضآء حکمتک و انوار تدبیرک

و الّذین احتجبوا ظنّوا بأنّهم مطفئ نورک و مخمد نارک و مرکد ارياح فضلک لا فوعزّتک لو لم یکن البلایا حامل حکمتک و القضایا وعآء تدبیرک لن یقدر احد ان یعترض علینا ولو یجتمع اهل السّموات و الأرض و انّی لو اذکر ما اری من بدایع حکمتک لیقطع اکباد اعدائک

فسبحانک یا الهی اسألک باسمک الأعظم ان تجتمع احبّائک علی شریعة رضائک ثمّ انزل علیهم ما یطمئنّهم و انّک انت المقتدر علی ما تشآء و انّک انت المهیمن القیّوم

۱۲

سبحانک یا الهی هذا عبدک الّذی شرب خمر رحمتک من ایادی فضلک و ذاق طعم حبّک فی ایّامک اسألک بأسمائک الّتی لا تمنعها الأحزان عن الشّغف فی حبّک و النّظر الی وجهک و لا یمنعهم جنود الغافلین عن سبیل رضائک ان ترزقه خیر ما عندک و عرّجه الی مقام الّذی یری الدّنیا کظلّ یمرّ فی اقرب من لمح البصر

ثمّ احفظه یا الهی بعظمتک الکبری عن کلّ ما یکرهه رضاک و انّک انت مولاه و مولی العالمین و المقتدر علی ما ترید

۱۳

سبحانک یا الهی تری کلّ ذی استقامة حرّکته ارياح الامتحان و کلّ ذی استقرار انقلبته نفحات الافتتان الّا الّذین اخذوا خمر الحیوان من ید مظهر اسمک الرّحمن اولئک لا یؤثّر فیهم کلمة الّا کلمتک العلیا و ما تجذبهم الّا نفحات قمیص ذکرک یا مالک الأسمآء و فاطر الأرض و السّمآء

اسألک یا مؤنس البهآء باسمک الأبهی بأن تحفظ هؤلآء فی ظلّ جناح رحمتک الکبری لئلّا یرد علیهم سهام الاشارات من اشقیآء خلقک الّذین کفروا بآیاتک ای ربّ لا یمنع قدرتک من علی الأرض کلّها و لا یردّ مشیّتک من فی ملکوت الأسمآء فأظهر فی الأرض سلطنتک و اقتدارک و علّم احبّتک ما ینبغی لهم فی ایّامک

انّک انت المقتدر المتعالی العزیز العظیم

۱۴

سبحانک یا الهی تری عجزی و فقری و تشهد ضرّی و ابتلائی الی م ترکتنی بین عبادک فأصعدنی الیک فوعزّتک انّ البلایا احاطتنی علی شأن لا اقدر ان اذکرها تلقآء وجهک و انّک انت احصیتها بعلمک

اسألک یا مؤنسی فی وحدتی بأن تنزل علی احبّائک من سحاب رحمتک ما یجعلهم ارضیآء منک و مقبلین الیک و منقطعین عمّن سواک ثمّ قدّر لهم کلّ خیر احاطه علمک و قدّر فی کتابک و انّک انت المقتدر الّذی لا یعجزک شیء لم تزل کنت فی علوّ الرّفعة و الاقتدار و سموّ العظمة و الاجتبار لا اله الّا انت المقتدر العزیز الغفّار

و الحمد لک یا من بیدک ملکوت ملک الأرضین و السّموات

۱۵

یا ربّ الأرض و السّمآء و موجد الأسمآء تسمع ضجیج الأبهی من حصن العکّآء و تری احبّائه الأسرآء بأیدی الأشقیآء

ای ربّ لک الحمد بما ورد علینا فی سبیلک یا لیت قدّرت لظاهر جسدی عمر الأوّلین و الآخرین بل ما لا یحصیه احد من العالمین و نزّلت فی کلّ آن بلآءً جدیداً فی حبّک و رضائک

ولکن یا الهی انت تعلم بأنّی ما اردت الّا ما اردت و قضیت لی بأن ارتقی الی الرّفیق الأبهی و الملکوت الأسنی

ای ربّ قرّبه بفضلک و عنایتک ثمّ انزل علی احبّتک ما لا یضطربهم بعدی انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت العزیز الحکیم

ای ربّ تری بأنّ احبّائک خرجوا عن دیارهم شوقاً للقائک و منعهم المشرکون عن زیارة طلعتک و الطّواف حول حرم کبریائک ای ربّ فأنزل علیهم صبراً من عندک و سکوناً من لدنک انّک انت الغفور الرّحیم

۱۶

سبحانک اللّهمّ یا الهی تری عبراتی و زفراتی و تسمع حنینی و عویلی و ضجیجی ای ربّ انا الّذی تمسّکت بحبل رحمتک الّتی سبقت الأشیآء کلّها و تشبّثت بذیل عنایتک یا من بیدک ملکوت الأسمآء

فارحمنی و من معی ببدایع رحمتک و قوّتک ثمّ احفظنا یا الهی من شرّ اعدائک ثمّ اجعلنا ناصرین لدینک و حافظین لأمرک و ناطقین بثنائک انّک انت الّذی لم تزل کنت فی علوّ توحیدک و لا تزال تکون بمثل ما قد کنت لا یعزب عن علمک من شیء و لا یعجزک من شیء لا اله الّا انت المقتدر المعتمد المتعال العزیز المحبوب

و الحمد و الشّکر لک یا من بیده ملکوت الوجود

۱۷

سبحانک اللّهمّ یا اله السّمآء زیّن رأس البهآء بتاج الشّهادة فی سبیلک کما زیّنت هیکله بطراز البلآء بین اهل مملکتک و قرّب المشتاقین الی افق فضلک الّذی اشرق منه شمس جمالک ثمّ قدّر لهم ما یجعلهم غنیّاً عمّا سواک و منقطعاً عن الّذین کفروا بآیاتک

لا اله الّا انت المهیمن القیّوم

۱۸

سبحانک یا الهی کیف اشکرک بما اختصصتنی بین عبادک و اصطفیتنی لعرفان نفسک بعد الّذی اعرض کلّ عن جمالک اشهد یا الهی لو اقتل فی سبیلک فی کلّ حین الف مرّة لا یعادل بقلیل ما اعطیتنی بفضلک

کنت نائماً فی رقد الهوی ایقظتنی بندائک الأحلی و کشفت لی جمالک و اسمعتنی آیاتک و عرّفتنی نفسک و انطقتنی بذکرک و ثنائک و جعلتنی ثابتاً فی حبّک الی ان صرت اسیراً بأیدی الغافلین من عبادک

اذاً تری غربتی فی ایّامک و اشتیاقی بلقائک و شوقی الی ساحة عزّ فردانیّتک و اهتزازی من هبوب اریاح رحمانیّتک

اسألک یا مالک ممالک الانشآء و سلطان الأسمآء بأن تکتب اسمی من الّذین لم یزل طافوا حول سرادق مجدک و تشبّثوا بذیل عنایتک و تمسّکوا بحبل عطوفتک

انّک انت المهیمن المقتدر القیّوم

۱۹

سبحانک اللّهمّ یا الهی اسألک باسمک الأعظم الّذی به احییت العباد و عمّرت البلاد و بأسمائک الحسنی و صفاتک العلیا بأن تؤیّد عبادک علی الاقبال الی شطر مواهبک و التّوجّه الی کعبة عرفانک ای ربّ فاشف امراض الّتی احاطت النّفوس و منعتهم عن التّوجّه الی الفردوس فی ظلّ اسمک الّذی جعلته سلطان الأسمآء لمن فی الأرض و السّمآء و انّک انت المقتدر علی ما تشآء و بیدک ملکوت الأسمآء لا اله الّا انت العزیز الحکیم

ای ربّ انا الفقیر قد تشبّثت بذیل غنائک و المریض قد تمسّکت بعروة شفائک خلّصنی من دآء الّذی احاطنی و غسّلنی فی بحر رحمتک و احسانک ثمّ البسنی ثوب العافیة بعفوک و الطافک ثمّ اجعلنی ناظراً الیک و منقطعاً عن دونک ای ربّ وفّقنی

على ما انت تحبّ و ترضى

انّک انت ربّ الآخرة و الأولی و انّک انت الغفور الرّحیم

۲۰

سبحانک یا من تری و لا تری تسمع ضجیج احبّتک عن کلّ الأقطار و صریخ اهل ولایتک من کلّ الأشطار لو یسأل الظّالمون بأیّ جهة ظلمتم هؤلآء و جعلتموهم اسارى فی الزّورآء و دیار اخری هل ظلموا فی الأرض و هل خانوا مع اهلها و هل سفکوا الدّمآء او غاروا البلاد لیتحیّرون فی الجواب

و انت تعلم یا الهی بأن لیس لهم ذنب الّا حبّک لذا اخذوهم و فرّقوهم فی الأکناف اهل الاعتساف ولو انّی یا الهی اعلم بأنّک لا تنزل علی احبّتک الّا ما هو خیر لهم ولکن اسألک باسمک المهیمن علی الأشیآء ان تبعث لنصرتهم من یحفظهم عن الأعدآء اظهاراً لفضلک و ابرازاً لقدرتک

و انّک انت المقتدر علی ما تشآء و انّک انت الملک العزیز المهیمن القیّوم

۲۱

سبحانک اللّهمّ یا الهی انا عبدک و ابن عبدک قد توجّهت الی شطر امرک موقناً بوحدانیّتک و معترفاً بفردانیّتک و مذعناً بسلطنتک و اقتدارک و مقرّاً بعظمتک و اجلالک اسألک باسمک الّذی به انفطرت السّمآء و انشقّت الأرض و اندکّت الجبال بأن لا تمنعنی عن هبوب ارياح رحمتک فی ایّامک و لا تبعدنی عن شاطئ قربک و افضالک

ای ربّ انا العطشان فأشربنی من کوثر فضلک و انا الفقیر فأظهر لی ظهورات غنائک هل ینبغی لشأنک بأن تطرد الآملین عن فنآء باب فضلک و الطافک و هل یلیق لسلطانک بأن تمنع المشتاقین عن کعبة وصلک و لقائک فوعزّتک لیس هذا ظنّی بک لأنّی ایقنت بأنّک انت الکریم ذو الفضل العمیم

ای ربّ اسألک برحمتک الّتی سبقت الممکنات و بکرمک الّذی احاط الکائنات بأن تجعلنی مقبلاً الیک و لائذاً بحضرتک و مستقیماً فی حبّک ثمّ اکتب لی ما قدّرته لأحبّائک انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت الغفور الکریم

و الحمد للّه ربّ العالمین

۲۲

سبحانک اللّهمّ یا الهی انا الّذی انقطعت عن کلّ شیء و توجّهت الی بوارق انوار وجهک و قطعت حبل النّسبة عن کلّ ذی نسبة و تمسّکت بحبل حبّک و رضائک ای ربّ انا الّذی قبلت حبّک و ضرّ العالمین و فدیت نفسی حبّاً لأحبّائک لیصعدنّ الی سموات قربک و عرفانک و یطیرنّ فی هوآء حبّک و رضائک

ای ربّ فاکتب لی و لهم ما کتبته للمخلصین من اصفیائک ثمّ اجعلهم من الّذین طهّرت وجوههم عن الاقبال الی غیرک و عیونهم عن النّظر الی ما سواک

و انّک انت المقتدر المتعالی العزیز الملک المهیمن العفوّ الغفور

۲۳

سبحانک اللّهمّ یا الهی اسألک بهبوب ارياح فضلک و بمشارق وحیک و مطالع الهامک بأن تنزل علیّ و علی من اراد وجهک ما ینبغی لکرمک و احسانک و ما یلیق لمواهبک و الطافک ای ربّ انا الفقیر فأدخلنی فی لجّة غنائک و انا الظّمآن فأشربنی کوثر

عنایتک

اسألک بنفسک و بالّذی جعلته مظهر نفسک و کلمة الفصل بین السّموات و الأرض بأن تجمع عبادک فی ظلّ سدرة عطوفتک ثمّ ارزقهم من اثمارها و اسمعهم نغمات اوراقها و تغنّی عندلیبها و تغرّد ورقائها و انّک انت المهیمن المتعالی العزیز الکریم

۲۴

سبحانک اللّهمّ یا الهی اسألک بهیاکل قدس احدیّتک و مظاهر عزّ فردانیّتک و مطالع وحیک و الهامک ان لا تمنع عبادک من هذه الشّریعة الّتی انشعبت من البحر الأعظم بمشیّتک و ارادتک ثمّ قدّر لهم ما قدّرته لأصفیائک و خیرة خلقک الّذین ما حرّکتهم عواصف الافتتان عن الاستقامة علی امرک و ما منعتهم قواصف الامتحان عن اعلآء کلمتک العلیا الّتی بها انفطرت سموات الظّنون و الأوهام و انّک انت المقتدر العزیز العلّام

ثمّ عرّف یا الهی عبادک الشّمس الّتی اشرقت عن افق قضائک و تقدیرک و لا تجعلهم محرومین عن الجنّة الّتی خلقتها باسمک الأبهی فی جبروتک الأعلی ثمّ اسمعهم یا الهی ندائک الأحلی لیسرعنّ کلّ الی شطر فردانیّتک و یعترفنّ بوحدانیّتک یا حبیب قلوب المشتاقین و یا محبوب افئدة العارفین

اسألک بالّذین کسّروا الأصنام فی هذا الظّهور الّذی به ظهر الزّلزال الأعظم و الفزع الأکبر ان تؤیّد عبادک فی کلّ الأحیان بآیات قدرتک و ظهورات عزّ قیّومیّتک ثمّ اجعل قلوبهم زبر الحدید لئلّا تخوّفهم سطوة الّذینهم ظلموا علی مظهر ذاتک و مطلع غیبک و لیقومنّ کلّ علی ذکرک و نصرتک لترفع بهم اعلام نصرک فی مملکتک و رایات امرک فی دیارک و انّک انت الّذی لم تزل کنت قادراً بمشیّتک و لا تزال تکون بمثل ما قد کنت فی ازل الآزال و انّک انت العزیز المتعال لا اله الّا انت المقتدر المتعالی المهیمن المتکبّر الواحد الفرد العزیز المختار

۲۵

سبحانک اللّهمّ یا الهی اسألک بأصفیائک و امنائک و بالّذی جعلته خاتم انبیائک و سفرائک بأن تجعل ذکرک مؤنسی و حبّک مقصدی و وجهک مطلبی و اسمک سراجی و ما اردته مرادی و ما احببته محبوبی

ای ربّ انا العاصی و انت الغافر لمّا عرفتک سرعت الی ساحة عزّ عنایتک ای ربّ فاغفر لی جریراتی الّتی منعتنی عن السّلوک فی مناهج رضائک و الورود فی شاطئ بحر احدیّتک

ای ربّ لا اجد دونک من کریم لأتوجّه الیه و لا سواک من رحیم لأسترحم منه اسألک بأن لا تطردنی عن باب فضلک و لا تمنعنی عن سحاب جودک و کرمک ای ربّ قدّر لی ما قدّرته لأولیائک ثمّ اکتب لی ما کتبته لأصفیائک لم یزل کان طرفی ناظراً الی افق عنایتک و عینی متوجّهةً الی شطر الطافک فافعل بی ما انت اهله لا اله الّا انت المقتدر العزیز المستعان

۲۶

ای ربّ فی جوار قربک فأسکنّی لأنّ البعد اهلکنی و فی ظلّ جناح فضلک ارحنی لأنّ الحرارة اذابت کبدی و الی کوثر الحیوان قرّبنی لأنّ عطش الطّلب احرقنی یا الهی زفراتی تشهد لبلائی و عبراتی تحکی عن حبّی

ای ربّ اسألک بذکرک نفسک و بثنائک ذاتک بأن تجعلنا من الّذین اقرّوا بک و اعترفوا بسلطانک فی ایّامک ثمّ اشربنا یا الهی من اصابع الرّحمة کوثر العنایة لیغفلنا عمّا سواک و یشغلنا بک و انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت العزیز المهیمن القیّوم

و الحمد لک یا مالک کلّ الملوک

۲۷

تری یا الهی اشراق شمس کلمتک من افق سجنک بما ارتفع فیه ذکرک بلسان مظهر ذاتک و مطلع نور احدیّتک و بذلک تضوّعت نفحات محبوبیّتک فی بلادک و احاطت اهل مملکتک

یا الهی لمّا اظهرت فضلک لا تمنع عبادک عن التّوجّه الیه لا تنظر یا الهی الی مقاماتهم و شؤونهم و اعمالهم فانظر الی عظمتک و مواهبک و قدرتک و الطافک وعزّتک لو تنظر بعین العدل کلّ یستحقّون غضبک و سیاط قهرک خذ یا الهی ایادی الخلق بأیادی فضلک ثمّ عرّفهم ما هو خیر لهم عمّا خلق فی ملکوت الانشآء

نشهد یا الهی بأنّک انت اللّه لا اله الّا انت لم تزل کنت و ما کان احد دونک و لا تزال تکون و ما یکون غیرک اسألک بالأبصار الّتی یرونک مستقرّاً علی عرش التّوحید و کرسیّ التّفرید بأن تنصر احبّتک باسمک الأعظم ثمّ ارفعهم الی مقام یشهدون بذواتهم و السنهم بأنّک انت الواحد الفرد الأحد الصّمد ما اتّخذت لنفسک شریکاً و لا شبیهاً انّک انت العزیز المستعان

۲۸

سبحانک اللّهمّ یا الهی اشهد انّک انت لم تزل کنت فی علوّ القدرة و الجلال و لا تزال تکون فی سموّ القوّة و الاجلال لا یمنعک عمّا اردته من فی ملکوت السّموات و الأرض و لا یعجزک من فی جبروت الأمر و الخلق تفعل ما تشآء بأمرک و تحکم ما ترید بسلطانک

اسألک یا فالق الأصباح بمصباحک الّذی اوقدته بنار حبّک بین الأرض و السّمآء و امددته بدهن حکمتک فی ملکوت الانشآء بأن تجعلنی من الّذین طاروا فی هوائک و رضوا بقضائک

ای ربّ انا المسکین و انت القویّ القدیر ان ارحمنی بجودک و احسانک و وفّقنی علی خدمتک و خدمة اولیائک انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت المقتدر العزیز العلّام

۲۹

کم من مخمود یا الهی اشتعل من نار امرک و کم من راقد انتبه من حلاوة ندائک کم من غریب استوطن فی ظلّ سدرة فردانیّتک و کم من ظمآن اراد کوثر الحیوان فی ایّامک

طوبی لمن اقبل الیک و سرع الی مطلع انوار وجهک طوبی لمن اقبل بقلبه الی مشرق وحیک و مصدر الهامک طوبی لمن بذل فی سبیلک ما اعطیته بجودک طوبی لمن نبذ ما سواک فی هواک طوبی لمن آنس بذکرک و انقطع عمّا دونک

ای ربّ اسألک باسمک الّذی طلع من افق السّجن بسلطانک و قدرتک بأن تقدّر لکلّ ما ینبغی لنفسک و یلیق لشأنک انّک انت علی کلّ شیء قدیر

۳۰

سبحانک اللّهمّ یا الهی ترانی الیوم فی السّجن بین ایدی اعدائک و الابن علی التّراب امام وجهک ای ربّ هذا عبدک الّذی نسبته الی مطلع ذاتک و مشرق امرک

اذا ولد ابتلی بالفراق بما جری علیه حکم قضائک و اذا شرب رحیق الوصال ابتلی بالسّجن بما آمن بک و بآیاتک و کان یخدم جمالک الی ان ورد فی هذا السّجن الأعظم اذاً یا الهی فدیناه فی سبیلک و تری ما ورد علی احبّائک فی هذه

المصیبة الّتی فیها ناحت القبائل و عن ورائها اهل الملإ الأعلی

ای ربّ اسألک به و غربته و سجنه بأن تنزل علی احبّائه ما تسکن به قلوبهم و تصلح به امورهم انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت المقتدر القدیر

۳۱

سبحانک یا الهی اسألک بالّذین طافوا حول عرش مشیّتک و طاروا فی هوآء ارادتک و اقبلوا بقلوبهم الی افق وحیک و مشرق الهامک و مطلع اسمائک ان توفّق عبادک علی ما امرتهم به فی ایّامک الّذی به یظهر تقدیس امرک بین عبادک و تنتظم امور خلقک و مملکتک

اشهد یا الهی هذا یوم فیه تمّت حجّتک و ظهرت بیّناتک و نزّلت آیاتک و لاحت آثارک و انار وجهک و کمل برهانک و احاطت قدرتک و سبقت رحمتک و اشرقت شمس فضلک علی شأن اظهرت مظهر نفسک و مخزن علمک و مطلع عظمتک و اقتدارک الّذی اخذت عهده عمّا خلق فی ملکوت السّموات و الأرض و جبروت الأمر و الخلق و اقمته علی مقام ما منعه ظلم الظّالمین عن اظهار سلطنتک و لا سطوة الغافلین عن ابراز قدرتک و اعلآء امرک

بحیث بلّغ الملوک جهرة رسالاتک و اوامرک و ما اراد فی حین من الأحیان حفظ نفسه بل حفظ عبادک عمّا یمنعهم عن التّقرّب الی ملکوت قربک و التّوجّه الی افق رضائک

یا الهی تراه تحت السّیف یدع الأمم الیک و فی السّجن یدعوهم الی شطر مواهبک و الطافک کلّما ازداد البلایا انّه زاد فی اظهار امرک و اعلآء کلمتک

اشهد انّ به تحرّک القلم الأعلی و بذکره زیّنت الألواح فی ملکوت الأسمآء و به سرت نسماتک و فاحت نفحات قمیصک بین الأرض و السّمآء تری و تعلم یا الهی انّه سکن فی اخرب البلاد لتعمیر افئدة عبادک و قبل الذّلّة الکبری لعزّة خلقک

اسألک یا فالق الأصباح باسمک الّذی به سخّرت الأریاح و نزّلت الألواح بأن تقرّبنا الی ما قدّرت لنا بجودک و احسانک و تبعدنا عمّا یکرهه رضائک ثمّ اشربنا فی کلّ الأحیان کوثر الحیوان بأیادی فضلک یا رحمن ثمّ اجعلنا من الّذین نصروک اذ کنت بین ایادی الأعدآء من طغاة خلقک و عصاة بریّتک ثمّ اکتب لنا اجر من فاز بلقائک و زار جمالک و کلّ خیر قدّر للمقرّبین من خلقک فی کتابک

ای ربّ نوّر قلوبنا بنور معرفتک و انر ابصارنا بضیآء نظرها الی افق فضلک و مشرق انوارک ثمّ احفظنا باسمک الأعظم الّذی جعلته مهیمناً علی الأمم من الّذین یدّعون ما لا اذنت لهم فی کتابک هذا ما اخبرتنا به فی زبرک و الواحک

ثمّ استقمنا علی حبّک علی شأن لا نتوجّه الی دونک و نکون من المقرّبین بتقدیس ذاتک عن المثلیّة و تنزیه نفسک عن الشّبهیّة بحیث ننطق بین عبادک بأعلی النّدآء انّه هو الواحد الفرد الصّمد المقتدر العزیز الحکیم

ای ربّ قوّ قلوب احبّائک لئلّا یخوّفهم جنود الّذین اعرضوا عنک لیتّبعوک فیما ظهر من عندک و ایّدهم علی ذکرک و ثنائک و تبلیغ امرک بالحکمة و البیان انّک انت سمّیت نفسک بالرّحمن فاقض لی یا الهی و لمن ارادک ما ینبغی لعلوّ جلالک و سموّ اجلالک لا اله الّا انت الغفور الرّحیم

۳۲

تری محبوبک یا الهی بین ایدی اعدائک و تسمع حنینه بین اشقیآء خلقک ای ربّ هذا لهو الّذی زیّنت الألواح باسمه و نزّلت البیان لثنائه و بکیت فی کلّ الأحیان لفراقه اذاً تراه یا الهی وحده بین الّذین کفروا بآیاتک و اعرضوا عن حضرتک و غفلوا عن

بدائع رحمتک

یا الهی هذا هو الّذی قلت فی حقّه لولاه ما نزّلت الکتب و ما ارسلت الرّسل فلمّا ظهر بأمرک و نطق بثنائک اجتمع علیه اشرار خلقک بأسیاف البغضآء یا مالک الأسمآء و انت تعلم ما ورد علیه من الّذین هتکوا ستر الکبریآء و نبذوا عن ورائهم عهدک و میثاقک یا فاطر السّمآء و هذا هو الّذی انفقت روحک لنفسه و قبلت ضرّ العالمین لظهوره و نادیت الکلّ باسمه فلمّا اتی من سمآء العظمة و الاقتدار بسطوا علیه عبادک ایادی الظّلم و النّفاق و ورد علیه ما لا یتمّ بالأوراق

اذاً تری یا محبوب الآفاق محبوبک تحت مخالب المنکرین و رجآء قلبک تحت سیوف الظّالمین و الآن یخاطبنی من اعلی المقام یا ایّها المسجون نفسی لسجنک الفدآء یا ایّها المظلوم ذاتی لبلائک الفدآء انت الّذی بسجنک ظهرت اعلام قدرتک و اشرقت من افق البلآء شمس ظهورک علی شأن خضع کلّ شیء لعظمتک

کلّما منعت عن الذّکر و البیان ازداد ذکرک و ارتفع ندائک و کلّما حالت بینک و بین العباد حجبات اهل العناد اشرقت بنور وجهک من افق سمآء فضلک انت القیّوم بلسان اللّه العزیز المحبوب و انت المقصود بما جری من القلم الّذی بشّر العباد باسمک المکنون و زیّن الابداع بطراز حبّک العزیز المنیع

قد قرّت عین العالم من طلعتک النّورآء ولکنّ النّاس اجتمعوا علی اطفآء نورک یا من بیدک زمام العالمین قد نطقت الذّرّات بثنائک و اشتعلت الکائنات من رشحات بحر حبّک ولکنّ النّاس ارادوا اخماد نارک لا ونفسک هم العجزآء و انت القدیر و هم الفقرآء و انت الغنیّ و هم الضّعفآء و انت القویّ لا یمنعک عمّا اردته امر و لا یضرّک نفاق العالمین من نفحات بیانک تزیّن رضوان العرفان و من رشحات قلمک اهتزّ کلّ عظم رمیم لا تحزن عمّا ورد علیک و لا تأخذهم بما ارتکبوا فی ایّامک ان اصبر انّک انت الغفور الرّحیم

۳۳

سبحانک یا الهی انت الّذی قلّبت الکائنات بکلمة من عندک و فصّلت بین عبادک باشارة من قلمک اشهد یا الهی بأنّک فی هذا الظّهور تکلّمت بکلمة و بها قبضت الأرواح من کلّ الأشیآء و بکلمة اخری احییت من اردته بجودک و فضلک

اذاً اشکرک و احمدک من قبل احبّتک بما احییتهم من الکوثر الّذی جری من فم مشیّتک یا الهی لمّا احییتهم بجودک فأثبتهم باحسانک و لمّا ادخلتهم فی سرادق امرک لا تمنعهم بفضلک

فافتح یا الهی علی قلوبهم ابواب عرفانک لیعرفوک مقدّساً عن خلقک و متعالیاً من اشارات بریّتک و لئلّا یتّبعوا کلّ ناعق یدّعی مقامک ای ربّ فاجعلهم مستقیماً فی امرک علی مقام لا تحرّکهم کلمات متشابهات من الّذین یتکلّمون بأهوائهم ما لا قدّر لهم فی صحفک و الواحک

ای ربّ تعلم بأنّی اسمع ندآء الذّیاب فی اثواب العباد فاحفظ احبّتک من شرّهم ثمّ اجعلهم مستقیمین علی ما ظهر من عندک فی هذا الظّهور الّذی ما کان فی علمک اکبر منه

ای ربّ قدّر لهم ما ینفعهم ثمّ نوّر ابصارهم بنور معرفتک لیروک ظاهراً فوق کلّ شیء و مشرقاً بین خلقک و غالباً علی من فی سمائک و ارضک انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت العزیز المستعان

و الحمد لک یا اله الامکان و من فی الأکوان

۳۴

سبحانک اللّهمّ یا الهی اسألک بجمال القدم و اسمک الأعظم الّذی فدیته لحیوة من فی ارضک و سمائک و حبسته لعتق الأعناق من سلاسل النّفس و الهوی بجودک و سلطنتک بأن تجعلنی من الّذین استنشقوا رائحة رحمتک و سرعوا الی کوثر

فضلک علی شأن ما منعتهم السّهام عن التّوجّه الی شطرک و لا الرّماح عن الاقبال الی افق وحیک

ای ربّ نشهد بأنّک انت اللّه لا اله الّا انت لم تزل کنت فی علوّ الاقتدار و لا تزال تکون فی سموّ الاختیار لا یمنعک عمّا اردته جنود العالم و لا یردّک عمّا اردته من فی السّموات و الأرضین انّک انت المقتدر العلیّ العظیم

صلّ اللّهمّ علی البیان من اهل البهآء الّذین رکبوا علی الفلک الحمرآء باسمک العلیّ الأعلی انّک علی کلّ شیء قدیر

۳۵

سبحانک اللّهمّ یا الهی اسألک باسمک الّذی به فلقت الأصباح و ارسلت الأریاح و موّجت البحار و زیّنت الأشجار بالأثمار و الأرض بالأنهار بأن تنصر احبّائک بجنود الغیب و الشّهادة ثمّ اغلبهم علی الّذین بغوا فی ارضک و هتکوا حرمتک و کفروا بآیاتک و نقضوا میثاقک و نبذوا احکامک و قاموا بالمحاربة الی ان جعلوا اسارای اهلک و حبسوا مظهر ذاتک و مطلع کینونتک فی اخرب البلاد

ای ربّ انت القویّ القدیر و ذو الأمر الشّدید خذ اعدائک بسلطانک ثمّ اجمع احبّائک فی ظلّ سدرة فردانیّتک لیحضرنّ تلقآء عرشک و یستمعنّ نغماتک و ینظرنّ جمالک و یعرفنّ اقتدارک

انّک انت المقتدر القدیر

۳۶

سبحانک یا الهی قد اخذتنی نفحات وصلک علی شأن نسیت نفسی و ما عندی ان هذا الّا من بدایع فضلک و مواهبک لک الحمد یا الهی علی ما اصطفیتنی بین بریّتک و جعلتنی مطلع قوّتک و مظهر قدرتک و اظهرت منّی من آیاتک و شؤونات عظمتک و اقتدارک ما عجز عنها من فی ارضک و سمائک

ای ربّ اسألک باسمک الأبهی بأن تعرّف اهل البهآء ما قدّرت لهم ثمّ احفظهم فی حصن ولایتک و سرادق عصمتک لئلّا یظهر منهم ما یختلف به عبادک ای ربّ فاجمعهم علی شاطئ هذا البحر الّذی کلّ قطرة منه تنادی بأنّک انت اللّه لا اله الّا انا العزیز الحکیم

ای ربّ عرّفهم عظمة امرک لئلّا یشتبه علیهم سلطنتک و اقتدارک فوعزّتک یا محبوب العالمین لو عرفوا ما تکلّموا بما لا قدّرت لهم فی سمآء مشیّتک

ای ربّ فألهمهم عجز انفسهم تلقآء مظهر نفسک و علّمهم فقر ذواتهم لدی ظهورات غنائک و استغنائک لیجمعوا علی امرک و یتشبّثوا بذیل رحمتک و یتمسّکوا بحبل ارادتک

انّک انت مولی العالمین و ارحم الرّاحمین

۳۷

سبحانک یا مالک القدم و خالق الأمم و مصوّر الرّمم اسألک باسمک الّذی به ناديت الکلّ الی افق عظمتک و اجلالک و هدیت العباد الی شطر فضلک و الطافک بأن تجعلنی من الّذین انقطعوا عمّا سواک و اقبلوا الیک و ما منعهم سوء القضآء عن شطر مواهبک

ای ربّ قد تمسّکت بعروة جودک و تشبّثت بذیل ردآء مکرمتک فأنزل علیّ من سحاب کرمک ما یطهّرنی عن ذکر دونک و یجعلنی مقبلةً الی قبلة الآفاق الّذی اجتمع علیه اهل النّفاق الّذین نقضوا المیثاق و کفروا بک و بآیاتک

ای ربّ لا تحرمنی من نفحات قمیصک فی ایّامک و لا من فوحات وحیک عند ظهور انوار وجهک انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا مانع لمشیّتک و لا رادّ لما اردته بقدرتک

لا اله الّا انت العزیز الحکیم

۳۸

سبحانک اللّهمّ یا الهی اشهد انّک انت کنت کنزاً مکنوناً فی غیب ذاتیّتک و رمزاً مخزوناً فی کینونتک فلمّا اردت ان تعرف فخلقت العالم الاکبر و الاصغر و اخترت منهما الانسان و جعلته حاکیاً عنهما یا ربّنا الرّحمن

و اقمته مقام نفسک بین ملأ الاکوان و جعلته مطلع اسرارک و مشرق وحیک و الهامک و مظهر اسمائک و صفاتک الّذی به زیّنت دیباج کتاب الابداع یا مالک الاختراع

و اشهد انّه لهو الجار المنجمد و المنجمد الجار لانّ بسکونه علی امرک و استقراره علی ما اریته فی ریاض المکاشفة و الشّهود عند تجلّی انوار احدیّتک قد تحرّکت العباد شوقاً الی ملکوتک و سرع من فی البلاد مقبلاً الی جبروتک و بحرکته فی سبیلک استقام المخلصون بارجل حدیدة لاظهار امرک بین خلقک و ابراز سلطنتک فی مملکتک

ما اعظم یا الهی هذا الصّنع الاکبر و ما اکمل هذا الخلق الّذی منه تحیّرت افئدة اهل العبر و الفکر فلمّا اتی المیقات و ظهر القضآء بعد القدر بالامضآء انطقته بثنائک و اسرارک بین ملأ الانشآء یا مالک الاسمآء و فاطر الارض و السّمآء و به نطق کلّ شیء بذکرک و ثنائک و توجّه کلّ نفس الی ملکوت امرک و سلطانک

مرّة اظهرته یا الهی و زیّنت هیکله بطراز اسم الکلیم و اظهرت منه ما اردته بمشیّتک و قدّرته بتقدیرک و طوراً زیّنته باسم الرّوح و انزلته من سمآء مشیّتک لتربیة بریّتک و به نفخت روح الحیوان فی افئدة المقبلین من خلقک و المخلصین من عبادک و تارة اظهرته بطراز اسم الحبیب و اشرقته من افق الحجاز اظهاراً لامرک و ابرازاً لقدرتک و بلّغت به العباد ما یجعلهم مرتقیاً الی معارج توحیدک و مرتقباً بدایع علومک و حکمک

اشهد یا اله العالمین و مقصود القاصدین بانّ مثلهم بین خلقک کمثل الشّمس کلّما تطلع و تغرب انّها هی شمس واحدة من یری الفرق انّه ما بلغ الی الغایة القصوی و ما فاز بالذّروة العلیا و منع عن اسرار التّوحید و انوار التّجرید و التّفرید و اشهد انّک ما قدّرت لهم شبیهاً فی ارضک و لا نظیراً فی خلقک لیثبت تنزیه ذاتک عن المثلیّة و تقدیس نفسک عن الشّبهیّة

سبحانک سبحانک یا الهی کیف اذکرک و احمدک فیما اظهرته بقدرتک و اشرقته من افق سمآء مشیّتک و جعلته مشرق آیاتک و مطلع ظهورات اسمائک و صفاتک و ما اعظم حیرتی یا الهی فی عرفانه و عرفان ما اودعته فیه بقدرتک و اقتدارک مرّة اری انّه مآء حیوان قد نزّل من سمآء فضلک و سحاب رحمتک لحیوة بریّتک و ابقائهم ببقآء ملکوتک من فاز بقطرة منه انّه قام من الاموات و اقبل الی شطر الطافک و مواهبک منقطعاً عن سوائک و مرّة اری کانّه نار اوقدت فی سدرة فردانیّتک و منها ظهر الاحتراق فی اکباد العشّاق اذ طلع نیّر الآفاق من افق العراق اشهد یا الهی به احترقت احجاب البشر و اقبلوا الی المنظر الاکبر

اسئلک یا مالک القدر بان لا تجعلنی محروماً عن نفحات ایّامک الّتی فیها فاحت فوحات قمیص رحمانیّتک و لا تمنعنی عن بحرک الاعظم الّذی کلّ قطرة منه تنادی و تقول طوبی لمن ایقظته نسمة اللّه الّتی مرّت من جهة فضله علی المقبلین من خلقه

ای ربّ تری عبادک اسرآء بایادی انفسهم و اهوائهم خلّصهم یا الهی بسلطانک و قدرتک لیقبلوا الیک عند ظهور مظهر اسمائک و صفاتک

ای ربّ فانظر هذا الفقیر بلحظات اعین غنائک و نوّر قلبه بنور معرفتک لیعرف حقایق اللّاهوت و اسرار الجبروت و ظهورات الملکوت و شئونات النّاسوت تلقآء ظهور مظهر نفسک ثمّ اجعله یا الهی مقبلاً الی افق عنایتک و مستقیماً علی حبّک و ناطقاً بذکرک و متمسّکاً بحبل حبّک و متشبّثاً بذیل کرمک و منادیاً باسمک بین خلقک و مثنیاً بثنائک فی دیارک علی شأن لا تمنعه الاحجاب عن اسمک الوهّاب و لا تحجبه السّبحات عن التّوجّه الیک یا من بیدک جبروت الآیات و ملکوت الاسمآء و الصّفات

خذ یا الهی ید هذا المقبل الّذی اقبل الی وجهک ثمّ انقذه من غمرات الاوهام لیطلع من افق قلبه نور الایقان فی الایّام الّتی فیها اظلمت شمس عرفان خلقک عند اشراق شمس احدیّتک و خسف قمر العلم عند ظهور علمک المکنون و سرّک المصون و رمزک المخزون و سقطت انجم الاعمال عند ظهور نور فردانیّتک و تجلّی عزّ وحدانیّتک

اسئلک یا الهی بالکلمة العلیا الّتی جعلتها اکسیراً فی مملکتک و به انقلب نحاس الوجود بالذّهب الابریز یا من بیدک ملکوت الغیب و الشّهود بان تجعل مختاری ما اخترته و مرادی ما اردته لاکون راضیاً برضائک و بما قدّرته لی بجودک و احسانک انّک انت المقتدر علی ما تشآء و انّک انت العزیز الحکیم

طوبی لعارف عرفک و وجد عرفک و اقبل الی ملکوتک و ذاق ما کمل فیه بفضلک و احسانک طوبی لمن عرف مجدک الاعظم و ما منعته سبحات الامم عن التّوجّه الیک یا مالک القدم و مصوّر الرّمم طوبی لمن استنشق نفحاتک و انجذب من آیاتک فی ایّامک طوبی لمن اقبل الیک و ویل للمعرضین

و الحمد لک یا اله العالمین

۳۹

یا ایّها العادل علی من فی السّموات و الأرض و یا ایّها الحاکم علی من فی ملکوت الأمر و الخلق اشهد انّ کلّ عادل اعترف بالظّلم عند اشراقات انوار شمس عدلک و کلّ محرّر اقرّ بالعجز عند حرکة قلمک الأعلی

لعمرک یا مالک الأسمآء قد تحیّر اولو النّهی من بحر علمک و سمآء حکمتک و شمس فضلک انّ الّذی خلق بارادتک کیف یقدر ان یعرف ما عندک و ما انت علیه

سبحانک سبحانک وعزّتک انّی بلسان سرّی و ظاهری و باطنی اشهد بأنّک کنت مقدّساً عن شؤونات خلقک و بیانات عبادک و ما نطق به اولیائک و اصفیائک و عن کلّ ما عرفه انبیائک و سفرائک ای ربّ

اسألک باسمک الّذی جعلته مطلع امرک و مشرق الهامک بأن تقدّر لهذا المظلوم و احبّتک ما ینبغی لحضرتک انّک انت المعطی المقتدر العلیم الحکیم

۴۰

سبحانک اللّهمّ یا الهی اسألک باسمک الّذی ما عرفه احد حقّ العرفان و ما بلغت الیه نفس حقّ البلوغ اسألک بمصدر وحیک و مطلع آیاتک بأن تجعل قلبی انآء حبّک و ذکرک ثمّ اجعله متّصلاً ببحرک الأعظم لیجری منه فرات حکمتک و انهار ذکرک و ثنائک

تشهد جوارحی بوحدانیّتک و شعراتی بسلطنتک و اقتدارک و قمت لدی باب فضلک بالکینونة المعدومة و الذّاتیّة المفقودة متشبّثاً بذیل کرمک و ناظراً الی افق الطافک

قدّر لی یا الهی ما ینبغی لعظمتک و ایّدنی فی تبلیغ امرک علی شأن یقوم به اهل القبور راکضین الیک و متوکّلین علیک و ناظرین الی افق امرک و مشرق وحیک

انّک انت المقتدر المتعالی العلیم الحکیم

۴۱

یا الهی لا یعرف توحیدک الّا بمعرفة مظهر فردانیّتک و مطلع وحدانیّتک من یری له ضدّاً قد اقرّ لک بضدّ و من اعترف له ندّاً اعترف بندّ لک کلّا ثمّ کلّا بأن یکون لک ضدّ فی الامکان لم تزل کنت مقدّساً عن الأشباه و الأمثال قد ثبت توحیدک بتوحید مطلع امرک من انکر هذا قد انکر توحیدک و نازعک فی سلطانک و حاربک فی مملکتک و جاحدک فی اوامرک

ربّ ایّد عبادک علی توحیدک و ذکر تفریدک لیجتمع الکلّ علی ما اردته فی هذا الیوم الّذی فیه اشرقت شمس کینونتک من افق ارادتک و لاح قمر انّیّتک من مطلع امرک ای ربّ انت الّذی لا یعزب من علمک من شیء و لا یعجزک من شیء تفعل ما تشآء بسلطانک المهیمن علی العالمین

یا الهی و محبوبی انت تعلم ظمأ فراقی لا یسکن الّا بمآء وصالک و اضطراب قلبی لا یطمئنّ الّا بکوثر لقائک ای ربّ فأنزل علیّ من سمآء عطائک ما یقرّبنی الی کأس الطافک و یشربنی الرّحیق المختوم الّذی فکّ ختامه باسمک و تضوّع منه عرف ایّامک انّک انت الکریم ذو الفضل العظیم

یشهد بکرمک من فی الامکان فارحمنی بجودک ثمّ اکرمنی بسلطانک ثمّ قرّبنی بألطافک انّک انت المعطی المقتدر الغفور الکریم

۴۲

سبحانک یا الهی و اله کلّ شیء و بهائی و بهآء کلّ شیء و رجائی و رجآء کلّ شیء و عزّی و عزّ کلّ شیء و سلطانی و سلطان کلّ شیء و مالکی و مالک کلّ شیء و محبوبی و محبوب کلّ شیء و مقصودی و مقصود کلّ شیء و محرّکی و محرّک کلّ شیء اسألک بأن لا تمنعنی عن بحر افضالک و لا تبعدنی عن شاطئ قربک

ای ربّ دونک لا ینفعنی و قرب غیرک لا یغنینی اسألک بغنائک الّذی به استغنیت عمّا سواک بأن تجعلنی من النّاظرین الیک و القائمین علی خدمتک

ای ربّ فاغفر عبادک و امائک انّک انت الغفور الرّحیم

۴۳

اللّهمّ انّک انت مظهر المظاهر و مصدر المصادر و مطلع المطالع و مشرق المشارق اشهد باسمک تزیّنت سمآء العرفان و تموّج بحر البیان و شرعت الشّرائع لأهل الأدیان

اسألک ان تجعلنی غنیّاً عن دونک و مستغنیاً عمّا سواک ثمّ انزل علیّ من سحاب جودک ما ینفعنی فی کلّ عالم من عوالمک ثمّ وفّقنی علی خدمة امرک بین عبادک علی شأن یظهر منّی ما یثبت به ذکری بدوام ملکوتک و جبروتک

ای ربّ هذا عبدک الّذی قد توجّه بکلّه الی افق جودک و بحر فضلک و سمآء الطافک فافعل بی ما ینبغی لعظمتک و اجلالک و موهبتک و افضالک

انّک انت المقتدر القدیر و بالاجابة جدیر لا اله الّا انت العلیم الخبیر

۴۴

سبحانک یا الهی یا الهی و النّابض فی قلبی تعلم و تری انّ خجلة احبّتک ترجع الی مظهر نفسک و مطلع امرک بل انّه یری نفسه اخجل منهم عند اعترافهم بما فات عنهم فی ایّامک

ای ربّ هؤلآء عبادک الّذین هاجروا فی حبّک و حملوا القضایا فی سبیلک وعزّتک یا الهی کلّما یقرّ احد منهم بجریراته بین یدیک یغطّی الحیآء وجه البهآء لأنّهم عبادک الّذین ذاقوا کأس البلآء فی امرک و شربوا اکواب البأسآء عند ظهور انوار وجهک و اخذتهم الشّدائد علی شأن ما استراحوا فی جوارک

وعزّتک قد ذاب البهآء حبّاً لأحبّتک و تبلبل بما اعترتهم الأحزان عند ظهور امرک و تموّج ابحر فضلک و الطافک ای ربّ من زفرات قلوبهم ارتفعت زفرتی و من احتراق قلوبهم احترق قلبی

اسألک یا مالک الوجود و مربّی الغیب و الشّهود بأن تجعل کلّ واحد منهم علم هدایتک بین عبادک و اشراق انوار شمس عنایتک بین بریّتک قد اختصصتهم یا الهی لمحبّتک و الحضور لدی عرش عظمتک هذا مقام ما سبقهم احد فی ذلک کم من لیال یا الهی ما ناموا لذکرک و کم من ایّام ناحوا بما ورد علیک من اعدائک اسألک یا مالک الملوک و رافع المملوک بأن تؤیّدهم علی نصرة امرک و اعلآء کلمتک علی شأن ینتشر بهم ذکرک بین خلقک و ثنائک فی مملکتک انّک انت المقتدر المتعالی الغفور الکریم

سبحانک اللّهمّ یا الهی هذا عبدک الّذی سمّیته باسمک فی ملکوت اسمائک و ربّیته تحت جناح فضلک و الطافک اذاً تراه مسرعاً الی شطر مواهبک و راکضاً الیک طلباً لعطائک زیّنه یا الهی بردآء مکرمتک و ثوب جودک و کرمک لیجدنّ منه الأشیآء تضوّعات قمیص حبّک ثمّ زیّن رأسه باکلیل ذکرک علی شأن یکون معروفاً بین العباد بحبّک و الاستقامة فی امرک ثمّ ایّده فی کلّ الأحوال علی نصرتک و ذکرک و ثنائک بین خلقک

وعزّتک یا الهی کلّما اتفکّر فی عظمتک و سلطانک اجد نفسی اعصی العصاة فی مملکتک و کلّما انظر مقاماتک الّتی جعلتها مخصوصة لنفسک اری وجودی اذنب من فی ارضک لو لا ستر اسمک السّتّار و عفو اسمک الغفّار و عرف اسمک الرّحمن لتری الأصفیآء فی مواقف الذّنوب و العصیان

لک الحمد بما سبقتهم رحمتک و احاطهم فضلک و الطافک

و بعد اعترافی بما اجریته من قلمی اسألک باسمک الّذی جعلته قیّوماً علی الأسمآء و مهیمناً علی من فی الأرض و السّمآء بأن لا تطرد الّذی توجّه الیک و لا تمنعه عن بدائع فضلک و خفیّات رحمتک اوقد بأیادی قدرتک فی قلبه سراجاً لیکون مشتعلاً فی ایّامک و منادیاً باسمک علی شأن لا یمنعه الحیآء عن الطّیران فی هوآء حبّک و الصّعود الی افق جذبک و اشتیاقک و لا یشغله شؤونات الخلق عن اعلآء کلمتک لتراه مقدّساً کما ترید و ینبغی لعظمتک و جلالک

ولو انّ یا الهی هذا شأن کبیر و مقام عظیم لأنّ غیرک کیف یقدر ان یأتی بما یکون لائقاً لحضرتک و مستحقّاً لجلالک ولکن انت الکریم و انت الرّحیم یشهد کلّ الذّرّات بأنّک انت الغفور العطوف المعطی العزیز الحکیم یا الهی فانظر الیه بطرف عنایتک و لحاظ مکرمتک ثمّ اجذبه بنغمات مصدر وحیک علی مقام یکون بکلّه فانیاً فی رضائک و آملاً بما قدّرته فی الواحک ثمّ اجعل قلبه قویّاً باسمک القویّ الأمین لیخرج ید القوّة و ینصر بها امرک عند ظهور نور جمالک و طلوع شمس اجلالک

ای ربّ لمّا سمّیته باسمک اجعله مخصوصاً بین العباد لخدمتک ای ربّ انت تعلم انّی ما اردت فی امر نفسی بل امرک و ما توجّهت الی احد الّا لأمرک و اظهار عنایتک اسألک باسمک المخزون الّذی ینطق الحین بأن تنزل علیه و علی احبّتک ما هو المخزون فی سمآء عطائک و مواهبک لیأخذهم الشّوق و الانجذاب فی عهدک یا ربّ الأرباب ثمّ اقض له و لهم ما یقتضی لاسمک الوهّاب

انّک انت المقتدر المتعالی القویّ العزیز العظیم

۴۵

یا الهی و ناری و نوری قد دخلت الأیّام الّتی سمّیتها بأیّام الهآء فی کتابک یا مالک الأسمآء و تقرّبت ایّام صیامک الّذی فرضته من قلمک الأعلی لمن فی ملکوت الانشآء ای ربّ اسألک بتلک الأیّام و الّذین تمسّکوا فیها بحبل اوامرک و عروة احکامک بأن تجعل لکلّ نفس مقرّاً فی جوارک و مقاماً لدی ظهور نور وجهک

ای ربّ اولئک عباد ما منعهم الهوی عمّا انزلته فی کتابک قد خضعت اعناقهم لأمرک و اخذوا کتابک بقوّتک و عملوا ما امروا به من عندک و اختاروا ما نزّل لهم من لدنک

ای ربّ تری انّهم اقرّوا و اعترفوا بکلّ ما انزلته فی الواحک ای ربّ فأشربهم من ید عطائک کوثر بقائک ثمّ اکتب لهم اجر من تغمّس فی بحر لقائک و فاز برحیق وصالک

اسألک یا مالک الملوک و راحم المملوک بأن تقدّر لهم خیر الدّنیا و الآخرة ثمّ اکتب لهم ما لا عرفه احد من خلقک ثمّ اجعلهم من الّذین طافوا فی حولک و یطوفون حول عرشک فی کلّ عالم من عوالمک

انّک انت المقتدر العلیم الخبیر

۴۶

لک الحمد یا الهی بما جعلت النّیروز عیداً لمن صاموا فی حبّک و کفّوا انفسهم عمّا یکرهه رضائک ای ربّ فاجعلهم من نار حبّک و حرارة صومک مشتعلین فی امرک و مشتغلین بذکرک و ثنائک

ای ربّ لمّا زیّنتهم بطراز الصّوم زیّنهم بطراز القبول بفضلک و احسانک لأنّ الأعمال کلّها معلّق بقبولک و منوط بأمرک لو تحکم لمن افطر حکم الصّوم انّه ممّن صام فی ازل الآزال و لو تحکم لمن صام حکم الافطار انّه ممّن اغبرّ به ثوب الأمر و بعد عن زلال هذا السّلسال

انت الّذی بک نصبت رایة انت المحمود فی فعلک و ارتفعت اعلام انت المطاع فی امرک عرّف یا الهی عبادک هذا المقام لیعلموا شرف کلّ امر بأمرک و کلمتک و فضل کلّ عمل باذنک و ارادتک و لیروا زمام الأعمال فی قبضة قبولک و امرک لئلّا یمنعهم شیء عن جمالک فی هذه الأیّام الّتی فیها ینطق المسیح الملک لک یا موجد الرّوح و یتکلّم الحبیب لک الحمد یا محبوب بما اظهرت جمالک و کتبت لأصفیائک الورود فی مقرّ ظهور اسمک الأعظم الّذی به ناح الأمم الّا من انقطع عمّا سواک مقبلاً الی مطلع ذاتک و مظهر صفاتک

ای ربّ قد افطر الیوم غصنک و من فی حولک بعد الّذی صاموا فی جوارک طلباً لرضائک قدّر له و لهم و للّذین وردوا علیک فی تلک الأیّام کلّ خیر قدّرته فی کتابک ثمّ ارزقهم ما هو خیر لهم فی الدّنیا و الآخرة

انّک انت العلیم الحکیم

۴۷

یا اله الغیب و الشّهود و مربّی الوجود اسألک بسلطنتک المکنونة عن الأنظار بأن تظهر من کلّ الجهات آیات عنایاتک و ظهورات الطافک لأقوم بالرّوح و الرّیحان علی بدائع ذکرک یا رحمن و احرّک الأشیآء باسمک و اوقد نار البیان بین خلقک علی شأن تملأ الآفاق انوار بهائک و یشتعل الوجود بنار امرک

ای ربّ لا تطو البساط الّذی انبسط باسمک و لا تطفئ السّراج الّذی اوقد بنارک ای ربّ لا تمنع مآء الحیوان عن الجریان الّذی یسمع من خریره بدائع الألحان فی ذکرک و ثنائک و لا تمنع العباد عن نفحات هذا العرف الّذی فاح بحبّک

تری یا محبوب الأبهی تموّجات بحر القلب فی عشقک و هواک اسألک بآیات عظمتک و ظهورات سلطنتک بأن تسخّر العباد بهذا الاسم الّذی جعلته مالک الأسمآء فی ملکوت الانشآء انّک انت الحاکم علی ما تشآء لا اله الّا انت العزیز الکریم

ثمّ قدّر لمن اقبل الیک ما یجعله مستقیماً علی امرک علی شأن لا تحجبه اوهام المشرکین من خلقک و لا کلمات المعرضین من عبادک انّک انت المهیمن المقتدر القدیر

۴۸

سبحانک اللّهمّ یا الهی اسألک باسمک الأعظم الّذی سجن فی العکّا و تراه یا الهی بین ایدی الأعدآء و تحت سیوف الأشقیآء بأن تجعلنی مستقیماً علی امره و ناظراً الی شطره فی کلّ الأحوال بحیث لا یمنعنی شیء عن التّوجّه الیه

ای ربّ اشهد بأنّه فدی نفسه فی سبیلک و ما اراد لنفسه الّا البلایا فی حبّک قد حمل الشّداید کلّها لاظهار سلطنتک بین عبادک و اعلآء کلمتک بین بریّتک کلّما ازدادت البلایا و احاطته القضایا من کلّ الأشطار انّه زاد فی ذکرک علی شأن ما خوّفه جنود الّذین کفروا بک و بآیاتک

ای ربّ اسألک به و بما عنده بأن تجعلنی فی حبّه کما کان فی حبّک و اشهد بأنّ حبّه حبّک و نفسه نفسک و جماله جمالک و امره امرک

ای ربّ لا تجعلنی محروماً عمّا عندک و غافلاً عمّا اردته فی ایّامک انّک انت المقتدر المتعالی العزیز الحکیم

۴۹

سبحانک اللّهمّ یا الهی اسألک باسمک الّذی به ظهرت السّاعة و قامت القیامة و فزع من فی السّموات و الأرض بأن تنزل من سمآء رحمتک و سحاب رأفتک ما تفرح به قلوب عبادک الّذین اقبلوا الیک و نصروا امرک

ای ربّ ان احفظ عبادک و امائک عن رمی الظّنون و الأوهام ثمّ اشربهم سلسبیل عرفانک بأیادی فضلک

انّک انت المقتدر المتعالی الغفور الکریم

۵۰

سبحانک یا الهی تسمع حنین العاشقین فی فراقک و ضجیج العارفین فی بعدهم عن لقائک ای ربّ فافتح ابواب فضلک علی وجوههم ظاهراً لیدخلوا فیها باذنک و ارادتک و یحضروا تلقآء عرش عظمتک و یسمعوا نغماتک و یستشرقوا من انوار وجهک

ای ربّ انت المقتدر علی ما تشآء لن یقدر احد ان یمنعک عن سلطانک لم تزل کنت و لم یکن معک من شیء و لا تزال تکون بلا ذکر شیء معک فارحم عبادک بجودک و فضلک و لا تمنعهم عن شاطئ قربک ان ترکتهم من یدعهم و ان بعّدتهم من یقرّبهم لیس لهم ربّ سواک و لا معبود دونک جد علیهم بفضلک و احسانک

انّک انت الغفور الرّحیم

۵۱

تری یا الهی بأنّ البهآء یذکرک بعد الّذی ورد علیه من البلایا ما لا یقدر ان یحصیه احد الّا نفسک و یثنیک فی السّجن بما الهمته من بدایع وصفک علی شأن ما منعته الأعدآء عن ذکرک یا مالک الأسمآء

لک الحمد بما جعلته قویّاً بقوّتک و مقتدراً بسلطانک بحیث یری ما سواک کقبضة من التّراب و احاطته انوار القدم علی شأن لا یری ما دونک الّا کالعدم

فلمّا جآء امرک المبرم قمت بحولک و دعوت من فی سمائک و ارضک الی شطر مواهبک و افق الطافک و منهم من اعترض علیّ و قام علی ضرّی و قتلی و منهم من شرب خمر افضالک و سرع الی جهة عرشک

اسألک یا خالق الأرض و السّمآء و موجد الأشیآء بأن تجذب العباد بنفحات قمیص وحیک و الهامک و تبلّغهم الی سرادق امرک و اقتدارک لم تزل کنت مقتدراً بقیّومیّتک و لا تزال تکون متعالیاً بسلطانک و الوهیّتک

فارحم عبادک و بریّتک انّک انت المقتدر المتعالی العزیز المختار

۵۲

سبحانک یا الهی اسألک بروائح قمیص فضلک الّتی تضوّعت فی الامکان بأمرک و ارادتک و بشمس مشیّتک الّتی اضآءت من افق الفضل بقدرتک و سلطانک بأن تجعل قلبی مقدّساً من الظّنون و الأوهام لأقبل بکلّی الیک یا ربّ الأنام

یا الهی انّی عبدک و ابن عبدک قد تمسّکت بعروة فضلک و حبل عنایتک قدّر لی ما هو خیر عندک ثمّ ارزقنی مائدة الّتی نزّلتها من سحاب جودک و سمآء کرمک

انّک انت مولی العالمین و اله من فی السّموات و الأرضین

۵۳

لم ادر یا الهی ایّ نار جعلتها مشتعلة فی ارضک بحیث لا یسترها التّراب و لا یخمدها المیاه و لا یمنعها من علی الأرض کلّها طوبی لمن استقرب بها و سمع زفیرها

و من النّاس من وفّقته یا الهی بالتّقرّب الیها و منهم من جعلته محروماً عنها بما اکتسبت یداه فی ایّامک و الّذی سرع الیها و فاز بها فدی نفسه فی سبیلک شوقاً لجمالک و صعد الیک خالصاً عمّا سواک ای ربّ

اسألک بهذه النّار المشتعلة الملتهبة فی الآفاق بأن تخرق حجبات الّتی منعتنی عن الحضور تلقآء عرش عظمتک و الوقوف لدی بابک ای ربّ قدّر لی کلّ خیر نزّلته فی کتابک و لا تبعدنی عن جوار رحمتک

انّک انت المقتدر علی ما تشآء و انّک انت العزیز الکریم

۵۴

سبحانک یا الهی وفّق عبادک و امائک علی ذکرک و الاستقامة علی حبّک کم من اوراق سقطت من ارياح الافتتان و کم منها تمسّکت بسدرة الأمر علی شأن ما حرّکها الامتحان یا ربّنا الرّحمن

لک الحمد بما اریتنی عباداً کسّروا اصنام الهوی بقدرتک و سلطانک و ما منعهم عن شطر فضلک ما عند بریّتک قد خرقوا الأحجاب علی شأن ناحت سکّان مدائن الهوی و فزعت اصحاب الغلّ و الفحشآء الّذین زیّنوا رؤوسهم و ابدانهم بأسباب العلم و بها استکبروا علی نفسک و اعرضوا عن جمالک

ای ربّ اسألک بمجدک العظیم و اسمک القدیم بأن تؤیّد احبّائک علی نصرتک ثمّ اجعلهم فی کلّ الأحوال ناظراً الی وجهک ثمّ اکتب لهم ما تفرح به القلوب و تقرّ به العیون

انّک انت اللّه المهیمن القیّوم

یا من بلائک دوآء صدور المخلصین و ذکرک شفآء افئدة المقرّبین و قربک حیوة العاشقین و وصلک رجآء المشتاقین و هجرک عذاب الموحّدین و فراقک موت العارفین

اسألک بضجیج المشتاقین فی هجرک و صریخ العاشقین فی بعدهم عن لقائک بأن ترزقنی خمر عرفانک و کوثر حبّک و رضائک ای ربّ هذه امة الّتی نسیت ما سواک و آنست بحبّک و ناحت فیما ورد علیک من اشرار خلقک قدّر لها ما قدّرته لامائک اللّائی یطفن حول عرش عظمتک و یزرن جمالک فی العشیّ و الاشراق

و انّک انت الحاکم فی یوم التّلاق

سبحانک اللّهمّ یا الهی هذه ایّام فیها فرضت الصّیام لکلّ الأنام لیزکّی بها انفسهم و ینقطعنّ عمّا سواک و یصعد من قلوبهم ما یکون لایقاً لمکامن عزّ احدیّتک و قابلاً لمقرّ ظهور فردانیّتک ای ربّ فاجعل هذا الصّیام کوثر الحیوان و قدّر فیه اثره و طهّر به افئدة عبادک الّذین ما منعهم مکاره الدّنیا عن التّوجّه الی شطر اسمک الأبهی و ما اضطربوا من ضوضآء الّذین هم کفروا بآیاتک الکبری بعد الّذی ارسلت مظهر نفسک بسلطنتک و اقتدارک و عظمتک و اجلالک اولئک اذا سمعوا ندائک سرعوا الی شطر رحمتک و ما امسکتهم الشّؤونات العرضیّة و الحدودات البشریّة

و انا الّذی یا الهی اکون مقرّاً بوحدانیّتک و معترفاً بفردانیّتک و خاضعاً لدی ظهورات عظمتک و خاشعاً عند بوارق انوار عزّ احدیّتک آمنت بک بعد الّذی عرّفتنی نفسک و اظهرته بسلطانک و قدرتک و توجّهت الیه منقطعاً عن کلّ الجهات و متمسّکاً بحبل الطافک و مواهبک و آمنت به و بما نزّل علیه من بدایع احکامک و اوامرک و صمت بحبّک و اتّباعاً لأمرک و افطرت بذکرک و رضائک ای ربّ لا تجعلنی من الّذین هم صاموا فی الأیّام و سجدوا لوجهک فی اللّیالی و کفروا بنفسک و انکروا آیاتک و جاحدوا برهانک و حرّفوا کلماتک

ای ربّ فافتح عینی و عین من ارادک لنعرفک بعینک و هذا ما امرتنا به فی الکتاب الّذی انزلته علی من اصطیفته بأمرک و اختصصته بین بریّتک و ارتضیته لسلطنتک و اجتبیته و ارسلته علی بریّتک

فلک الحمد یا الهی بما وفّقتنا علی الاقرار به و التّصدیق بما نزّل علیه و شرّفتنا بلقآء من وعدتنا به فی کتبک و الواحک

و اذاً یا الهی قد توجّهت الیک و تمسّکت بعروة عطفک و جودک و تشبّثت بذیل الطافک و مواهبک اسألک بأن لا تخیّبنی عمّا قدّرته لعبادک الّذین هم اقبلوا الی حرم وصلک و کعبة لقائک و صاموا فی حبّک ولو انّی یا الهی اعترف بأنّ کلّ ما یظهر منّی لم یکن قابلاً لسلطانک و لا یلیق لحضرتک ولکن اسألک باسمک الّذی به تجلّیت علی کلّ الأشیآء باسمائک الحسنی فی هذا الظّهور الّذی اظهرت جمالک باسمک الأبهی بأن تشربنی خمر رحمتک و رحیق مکرمتک الّذی جری عن یمین مشیّتک لأتوجّه بکلّی الیک و انقطع عمّا سواک علی شأن لا اری الدّنیا و ما خلق فیها الّا کیوم ما خلقتها

ثمّ اسألک یا الهی بأن تنزّل من سمآء ارادتک و سحاب رحمتک ما یذهب عنّا روایح العصیان یا من سمّیت نفسک بالرّحمن و انّک انت المقتدر العزیز المنّان

ای ربّ لا تطرد من اقبل الیک و لا تبعّد من تقرّب بک و لا تخیّب من رفع ایادی الرّجآء الی شطر فضلک و مواهبک و لا تحرم عبادک المخلصین عن بدایع فضلک و افضالک ای ربّ انت الغفور و انت الکریم و انت المقتدر علی ما تشآء و ما سواک عجزآء لدی ظهورات قدرتک و فقدآء لدی آثار غنائک و عدمآء عند ظهورات عزّ سلطنتک و ضعفآء عند شؤونات قدرتک ای ربّ هل دونک من مهرب لنهرب الیه او سواک من ملجأ لأسرع الیه لا وعزّتک لا عاصم الّا انت و لا مفرّ الّا انت و لا

مهرب الّا الیک ای ربّ اذقنی حلاوة ذکرک و ثنائک فوعزّتک من ذاق حلاوته انقطع عن الدّنیا و ما خلق فیها و توجّه الیک مطهّراً عن ذکر دونک

فیا الهی فألهمنی من بدایع ذکرک لأذکرک بها و لا تجعلنی من الّذین یقرؤون آیاتک و لا یجدون ما قدّر فیها من نعمتک المکنونة الّتی تحیی بها افئدة بریّتک و قلوب عبادک ای ربّ فاجعلنی من الّذین اخذتهم نفحات ایّامک علی شأن انفقوا ارواحهم فی سبیلک و سرعوا الی مشهد الفنآء شوقاً لجمالک و طلباً لوصالک و اذا قیل لهم فی الطّریق الی ایّ مقرّ تذهبون قالوا الی اللّه الملک المهیمن القیّوم

و ما منعهم ظلم الّذین اعرضوا عنک و بغوا علیک عن حبّهم ایّاک و توجّههم الیک و اقبالهم الی شطر رحمتک اولئک عباد یصلّینّ علیهم الملأ الأعلی و یکبّرنّ اهل مداین البقآء ثمّ الّذین رقم علی جبینهم من قلمک الأعلی هؤلآء اهل البهآء و بهم ظهرت انوار الهدی و کذلک قدّر فی لوح القضآء بأمرک و ارادتک

فیا الهی کبّر علیهم و علی الّذین طافوا فی حولهم فی حیوتهم و مماتهم ثمّ ارزقهم ما قدّرته لخیرة خلقک انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت المقتدر المهیمن العزیز الوهّاب

ای ربّ لا تجعل هذا الصّوم آخر صومنا و آخر عهدنا ثمّ اقبل ما عملناه فی حبّک و رضائک و ما ترک عنّا بما غلبت علینا شؤونات النّفس و الهوی ثمّ استقمنا علی حبّک و رضائک ثمّ احفظنا من شرّ الّذین هم کفروا بک و بآیاتک الکبری و انّک انت ربّ الآخرة و الأولی لا اله الّا انت العلیّ الأعلی

و کبّر اللّهمّ یا الهی علی النّقطة الأوّلیّة و سرّ الأحدیّة و غیب الهویّة و مطلع الألوهیّة و مظهر الرّبوبیّة الّذی به فصّلت علم ما کان و ما یکون و ظهرت لآلئ علمک المکنون و سرّ اسمک المخزون و جعلته مبشّراً للّذی باسمه الّف الکاف برکنها النّون و به ظهرت سلطنتک و عظمتک و اقتدارک و نزّلت آیاتک و فصّلت احکامک و نشرت آثارک و حقّقت کلمتک و بعثت قلوب اصفیائک و حشر من فی سمائک و ارضک الّذی سمّیته بعلیّ قبل نبیل فی ملکوت اسمائک و بروح الرّوح فی الواح قضائک و اقمته مقام نفسک و رجعت کلّ الأسمآء الی اسمه بأمرک و قدرتک و به انتهت اسمائک و صفاتک و له اسمآء فی سرادق عفّتک و فی عوالم غیبک و مداین تقدیسک

و علی الّذین هم آمنوا به و بآیاته و توجّهوا الیه منقطعین عمّا سواک من الّذین اعترفوا بوحدانیّتک فی ظهوره کرّةً اخری الّذی کان مذکوراً فی الواحه و کتبه و صحفه و فی کلّ ما نزّل علیه من بدایع آیاتک و جواهر کلماتک و امرته بأن یأخذ عهد نفسه قبل عهد نفسه و نزّل البیان فی ذکره و شأنه و اثبات حقّه و اظهار سلطنته و اتقان امره طوبی لمن اقبل الیه و عمل ما امر به من عنده یا اله العالمین و مقصود العارفین

فلک الحمد یا الهی بما وفّقتنا علی عرفانه و حبّه اذاً اسألک به و بمظاهر الوهیّتک و مطالع ربوبیّتک و مخازن وحیک و مکامن الهامک بأن توفّقنا علی خدمته و طاعته و تجعلنا ناصرین لأمره و مخذلین لأعدائه و انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت المقتدر العزیز المستعان

شهد اللّه لنفسه بوحدانیّة نفسه و لذاته بفردانیّة ذاته و نطق بلسانه فی عرش بقآئه و علوّ کبریآئه بانّه لا اله الّا هو لم یزل کان موحّد ذاته بذاته و واصف نفسه بنفسه و منعّت کینونته بکینونته و انّه هو المقتدر العزیز الجمیل

و هو القاهر فوق عباده و القائم علی خلقه و بیده الامر و الحقّ یحیی بآیاته و یمیت بقهره لا یُسئل عمّا یفعل و انّه کان علی کلّ شیئ قدیر و انّه لهو القاهر الغالب الّذی فی قبضته ملکوت کلّ شیئ و فی یمینه جبروت الامر و انّه کان علی کلّ

شیئ محیط له النّصر و الانتصار و له القوّة و الاقتدار و له العزّة و الاختیار و انّه هو العزیز المقتدر المختار

سبحانک یا من ناداک السن الکائنات فی ازل اللّابدایات و ابد اللّانهایات و ما وصل ندآء احد منهم الی هوآء بقآء قدس کبریآئک و فتحت عیون الموجودات لمشاهدة انوار جمالک و ما وقعت عین نفس الی بوارق ظهورات شمس وجهتک و رفعت ایادی المقرّبین بدوام عزّ سلطنتک و بقآء قدس حکومتک و ما بلغت ید احد الی ذیل ردآء سلطان ربوبیّتک مع الّذی لم تزل کنت ببدایع جودک و احسانک قائماً علی کلّ شیئ و مهیمناً علی کلّ شیئ و تکون اقرب بکلّ شیئ من انفسهم بهم

فسبحانک من ان تُنظر بدیع جمالک الّا بلحظات عین فردانیّتک او یُسمع نغمات عزّ سلطنتک الّا ببدایع سمع احدیّتک فسبحانک من ان تقع علی جمالک عین احد من خلقک او ان یصعد الی هوآء عزّ عرفانک فؤاد نفس من بریّتک لانّ اطیار قلوب المقرّبین لو تطیر بدوام سلطان قیّومیّتک او تتعارج ببقآء قدس الوهیّتک لا تخرج عن حدّ الامکان و حدود الاکوان فکیف یقدر من خلق بحدود الابداع ان یصل الی ملیک ملکوت الاختراع او یصعد الی سلطان جبروت العزّة و الارتفاع

سبحانک سبحانک یا محبوبی لمّا جعلت منتهی وطن البالغین اقرارهم بالعجز عن البلوغ الی رفارف قدس سلطان احدیّتک و منتهی مقرّ العارفین اعترافهم بالقصور عن الوصول الی مکامن عزّ عرفانک اسئلک بهذا العجز الّذی احببته فی نفسک و جعلته مقرّ الواصلین و الواردین و بانوار وجهک الّتی احاطت الممکنات و بمشیّتک الّتی بها خلقت الموجودات بان لا تخیّب آملیک عن بدایع رحمتک و لا تحرم قاصدیک عن جواهر فضلک ثمّ اشتعل فی قلوبهم مشاعل حبّک لیحترق بها کلّ الاذکار دون بدایع ذکرک و یمحو عن قلوبهم کلّ الآثار سوی جواهر آثار قدس سلطنتک حتّی لا یُسمع فی الملک الّا نغمات عزّ رحمانیّتک و لا یُشهد فی الارض الّا سواذج انوار جمالک و لا یری فی نفس دون طراز جمالک و ظهور اجلالک لعلّ لا تشهد من عبادک الّا ما ترضی به نفسک و یحبّه سلطان مشیّتک

سبحانک یا سیّدی فوعزّتک لایقنت بانّک لو تقطع نفحات قدس عنایتک و نسمات جود افضالک عن الممکنات فی اقلّ من آن لیفنی کلّ الموجودات و ینعدم کلّ من فی الارضین و السّموات فتعالی بدایع قدرتک الغالبة فتعالی سلطان قوّتک المنیعة فتباهی ملیک اقتدارک المحیطة و مشیّتک النّافذة بحیث لو تحصی فی بصر احد من عبادک کلّ الابصار و تدع فی قلبه کلّ القلوب و تشهد فی نفسه کلّ ما خلقت بقدرتک و ذرأت بقوّتک و یتفرّس فی اقالیم خلقک و ممالک صنعک فی ازل الآزال لن یجد شیئاً الّا و قد یشهد سلطان قدرتک قائمة علیه و ملیک احاطتک قاهرة علیه

فها انا ذا یا الهی قد وقعت علی التّراب بین یدیک و اعترف بعجز نفسی و اقتدار نفسک و فقر ذاتی و غنآء ذاتک و فنآء روحی و بقآء روحک و منتهی ذلّی و منتهی عزّک بانّک انت اللّه لا اله الّا انت وحدک لا شریک لک وحدک لا شبیه لک وحدک لا ندّ لک وحدک لا ضدّ لک لم تزل کنت بعلوّ ارتفاع قیّومیّتک مقدّساً عن ذکر ما سواک و لا تزال تکون فی سموّ استرفاع احدیّتک منزّهاً عن وصف ما دونک

فوعزّتک یا محبوبی لا ینبغی ذکر الموجودات لنفسک الاعلی و لا یلیق وصف الممکنات لبهآئک الابهی بل ذکر دونک شرک فی ساحة قدس ربوبیّتک و نعت غیرک ذنب عند ظهور سلطان الوهیّتک لانّ بالذّکر یثبت الوجود تلقآء مدین توحیدک و هذا شرک محض و کفر صرف و ذنب بحت و بغی باتّ

حینئذ اشهد بنفسی و روحی و ذاتی بانّ مطالع قدس فردانیّتک و مظاهر عزّ وحدانیّتک لو یطیرنّ بدوام سلطنتک و بقآء قیّومیّتک لن یصلوا الی هوآء قرب الّذی فیه تجلّیت باسم من اسمآء اعظمک فسبحانک سبحانک عن بدیع جلالک فسبحانک سبحانک عن منیع اجلالک فسبحانک سبحانک عن علوّ سلطنتک و سموّ شوکتک و اقتدارک

و انّ اعلی افئدة العارفین و ما عرفوا من جواهر عرفانک و ابهی حقایق البالغین و ما بلغوا الی اسرار حکمتک قد خلقت من روح الّذی نفخ من قلم صنعک و ما خلق من قلمک کیف یعرف ما قدّرت فیه من جواهر امرک او انامل الّتی کانت قیّومیّة علیه و علی ما فیه من رحمتک و من لم یبلغ الی هذا المقام فکیف یبلغ الی یدک الّتی کانت قاهرة علی انامل قوّتک او یصل الی ارادتک الّتی کانت غالبة علی یدک

فسبحانک سبحانک یا الهی بعد الّذی انقطعت افئدة العرفآء عن عرفان صنعک الّذی خلقته بارادتک فکیف الصّعود الی سموات قدس مشیّتک او الورود فی سرادق عرفان نفسک

سبحانک اللّهمّ یا الهی و سیّدی و مالکی و سلطانی حینئذ لمّا اعترفت بعجزی و عجز الممکنات و اقررت بفقری و فقر الموجودات انادیک بلسانی و السن کلّ من فی الارضین و السّموات و ادعوک بقلبی و قلوب کلّ من دخل فی ظلّ الاسمآء و الصّفات بان لا تغلق علی وجوهنا ابواب فضلک و افضالک و لا تنقطع عن ارواحنا نسمات جودک و الطافک و لا تشتغل قلوبنا بغیرک و لا افئدتنا بذکر سواک

فوعزّتک یا الهی لو تجعلنی سلطاناً فی مملکتک و تجلسنی علی عرش فردانیّتک و تضع زمام کلّ الوجود فی قبضتی باقتدارک و تجعلنی فی اقلّ ما یحصی مشغولاً بذلک و غافلاً عن بدایع ذکرک الاعلی فی اسمک الاعظم الاتمّ العلیّ الاعلی فوعزّتک لن ترض نفسی و لن یسکن قلبی بل اجد ذاتی فی تلک الحالة اذلّ من کلّ ذلیل و افقر من کلّ فقیر

سبحانک یا الهی لمّا عرّفتنی هذا اسئلک باسمک الّذی ما حمله الالواح و ما جری علی قلب احد و لسان نفس و لم یزل کان خفیّاً بخفآء ذاتک و متعالیاً بعلوّ نفسک بان ترفع فی هذه السّنة اعلام نصرک و رایات انتصارک لیغنینّ کلّ بغنآئک و یسترفعنّ بعلوّ سلطان رفعتک و یقومنّ علی امرک

و انّک انت المقتدر المتعالی العزیز المهیمن السّلطان

۵۹

سبحانک یا الهی لک العزّة و الجلال و العظمة و الاجلال و السّطوة و الاستجلال و الرّفعة و الافضال و الهیمنة و الاستقلال تقرّب من تشآء الی البحر الأعظم و تشرّفه بالاقبال الی اسمک الأقدم لن یمنعک عن سلطانک من فی سمائک و ارضک لم تزل غلبت قدرتک الممکنات و احاطت مشیّتک الکائنات و لا تزال تکون مقتدراً علی الموجودات لا اله الّا انت المقتدر المتعالی العزیز الحکیم

ای ربّ نوّر وجوه عبادک للتّوجّه الی وجهک و طهّر قلوبهم للاقبال الی شطر مواهبک و عرفان مظهر نفسک و مطلع کینونتک انّک انت مولی العالمین لا اله الّا انت المقتدر القدیر

۶۰

سبحانک یا الهی هذا رأسی قد وضعته تحت سیف مشیّتک و هذا عنقی مترصّد لسلاسل ارادتک و انّ هذا قلبی مشتاق لرمح قضائک و انّ هذا عینی مفتوح لبدایع رحمتک لأنّ کلّ ما ینزل من عندک غایة مقصود المشتاقین و منتهی مطلب المقرّبین

فوعزّتک یا محبوبی حینئذ قد فدیت نفسی لمظاهر نفسک و انفقت روحی لبدایع مطالع جمالک کأنّی فدیت روحی لروحک و ذاتی لذاتک و جمالی لجمالک و انفقت کلّ ذلک فی سبیلک و سبیل اولیائک

ولو انّ الجسد یحزن عند نزول بلائک و ظهور قضائک ولکنّ الرّوح تستبشر فی ورودها عند شریعة جمالک و نزولها فی شاطئ بحر ازلیّتک هل ینبغی للحبیب ان یعرض من لقآء المحبوب او للعاشق بأن یفرّ عن لقآء المعشوق حاشا ثمّ حاشا انّا کلّ

۶۱

سبحانک اللّهمّ یا الهی تشهد بأنّ مشیّتک غلبت الأشیآء کلّها و سبقت رحمتک من فی الأرض و السّمآء فلمّا اردت اظهار سلطنتک و اعلآء کلمتک و ابراز جودک و رحمتک بعثت عبداً من عبادک و اصطفیته بین بریّتک و اخترته لنفسک و البسته خلع هدایتک و اغمسته فی بحور عظمتک و کبریائک و طهّرته عن کلّ ما لا ینبغی لعظمتک و اقتدارک ثمّ امرته بالنّدآء بین الأرض و السّمآء لیدعو الکلّ الی مظهر ذاتک و مطلع آیاتک

فلمّا قام علی امرک و علی ما امرته فی الواح قضائک ظهر فزع الأکبر بین بریّتک و منهم من اقبل الیک منقطعاً عن دونک و مقدّساً عمّن علی الأرض کلّها و اخذه حلاوة ندائک علی شأن نبذ عن ورائه ما خلق فی ملکوت الانشآء و منهم من اقبل الیک مرّةً و توقّف مرّةً اخری و منهم من منعته الدّنیا عنک و حالت بینه و بینک و منهم من استکبر و اعرض و اراد ان یمنعک عمّا اردت بعد الّذی کلّ یدعونک و ینتظرون ما وعدوا به فی الواحک فلمّا جآءهم ما عرفوا بآیاتک و بیّناتک کفروا و اعرضوا الی ان قتلوا عبادک الّذین استضآءت بوجوههم وجوه اهل ملإ الأعلی

اسألک یا مالک الأسمآء بأن تحفظ احبّتک من اعدائک ثمّ اثبتهم علی حبّک و رضائک فاحفظ ارجلهم عن الزّلل و قلوبهم عن الحجبات و عیونهم عن الاغضآء و اجتذبهم بنغمات عزّ احدیّتک علی شأن ینقطعنّ عمّا سواک و یقبلنّ الیک و ینطقنّ فی کلّ الأحوال لک الحمد یا الهی بما عرّفتنا نفسک العلیّ الأبهی نحن بفضلک نکون متمسّکاً بک و منقطعاً عمّا سواک و علمنا بأنّک انت محبوب العالمین و فاطر السّموات و الأرضین

و الحمد للّه ربّ العالمین

۶۲

سبحانک اللّهمّ یا الهی انت الّذی لم تزل کنت فی علوّ القدرة و القوّة و الجلال و لا تزال تکون فی سموّ الرّفعة و العظمة و الاجلال کلّ العرفآء متحیّر فی آثار صنعک و کلّ البلغآء عاجز من ادراک مظاهر قدرتک و اقتدارک کلّ ذی عرفان اعترف بالعجز عن البلوغ الی ذروة عرفانک و کلّ ذی علم اقرّ بالتّقصیر عن عرفان کنه ذاتک

فلمّا سدّ السّبیل الیک اظهرت مظاهر نفسک بأمرک و مشیّتک و ارسلتهم الی بریّتک و جعلتهم مشارق الهامک و مطالع وحیک و مخازن علمک و مکامن امرک لیتوجّهنّ کلّ بهم الیک و یستقربنّ الی ملکوت امرک و جبروت فضلک

اذاً اسألک یا الهی بک و بهم بأن ترسل عن یمین فضلک علی اهل الأکوان ما یطهّرهم عن العصیان و یجعلهم خالصین لوجهک یا من بیدک ملکوت الاحسان لیقومنّ کلّ علی امرک و ینقطعنّ عمّا دونک و انّک انت المقتدر العزیز المختار

فیا الهی و سیّدی و محبوبی انا عبدک و ابن عبدک قد تمسّکت بحبل عنایتک و تشبّثت بذیل ردآء عطوفتک اسألک باسمک الأعظم الّذی جعلته میزان الأمم و برهانک الأقوم بأن لا تدعنی بنفسی و هوای فاحفظنی فی ظلّ عصمتک الکبری ثمّ انطقنی بثنآء نفسک بین ملإ الانشآء و لا تجعلنی محروماً عن نفحات ایّامک و فوحات مطلع امرک و بأن ترزقنی خیر الدّنیا و الآخرة بفضلک الّذی احاط الموجودات و رحمتک الّتی سبقت الممکنات و انّک انت الّذی فی قبضتک ملکوت کلّ شیء تفعل ما تشآء بأمرک و تحکم ما ترید بقدرتک لا لمشیّتک من مانع و لا لحکمک من نفاد لا اله الّا انت المقتدر العزیز الوهّاب

۶۳

یا الهی تری عبدک جالساً فی السّجن منقطعاً عن دونک و ناظراً الی افق عنایتک و راجیاً بدایع فضلک ای ربّ انت احصیت ما ورد علیه فی سبیلک و اذاً تراه بین طغاة خلقک و عصاة بریّتک الّذین حالوا بینی و بین احبّتک و حبسونی فی هذه الأرض ظلماً علیک و منعوا عبادک عن التّوجّه الیک

ای ربّ لک الحمد علی کلّ ذلک اسألک بأن توفّقنی و احبّتی لاعلآء کلمتک ثمّ اثبتنا علی شأن لا یمنعنا شیء من مکاره الدّنیا و شدایدها عن ذکرک و ثنائک و انّک انت المقتدر علی کلّ شیء و الظّاهر فوق کلّ شیء

کلّ غالب مغلوب بیدک و کلّ غنیّ فقیر عند غنائک و کلّ ذی عزّة ذلیل لدی ظهورات عزّک و کلّ ذی قدرة عاجز عند شؤونات قدرتک

ای ربّ شقّ سحاب الأوهام عن وجه الأنام لیسرعنّ کلّ الیک و یسلکنّ سبل رضائک و مناهج امرک ای ربّ نحن عبادک و ارقّائک و استغنینا بک عن العالمین و رضینا بما ورد علینا فی سبیلک و نقول الحمد لک یا من بیدک جبروت الأمر و الخلق و ملکوت السّموات و الأرضین

۶۴

سبحانک اللّهمّ یا الهی و سیّدی تسمع ضجیج المشتاقین فی البعد و الفراق و تشهد حنین العارفین فی الهجر و الاشتیاق اسألک بالقلوب الّتی ما خزن فیها الّا ذکرک و ثنائک و ما یظهر منها الّا آثار عظمتک و اقتدارک بأن تقرّب عبادک المریدین الی مقرّ ظهورات انوار عزّ وحدانیّتک و تدخل الآملین فی سرادق عزّ رحمتک و الطافک

یا الهی انّی عریان فألبسنی خلع عواطفک و انّی عطشان فأشربنی من بحور افضالک و غریب قرّبنی الی شطر مواهبک و علیل رشّح علیّ من ابحر شفائک و مسجون فأطلقنی بمشیّتک و ارادتک لأطیرنّ بجناحی الانقطاع الی جبروت الاختراع و انّک انت الفعّال لما تشآء لا اله الّا انت المهیمن العزیز المختار

۶۵

سبحانک یا الهی تعلم بأنّی ما اردت فی امرک نفسی بل نفسک و لا اظهار شأنی بل اظهار شأنک و ما قصدت راحتی و سروری و بهجتی فی سبیلک و رضائک و کنت فی کلّ الأحوال ناظراً الی اوامرک و متوجّهاً الی ما امرتنی به فی الواحک و ما اصبحت الّا بذکرک و ثنائک و ما امسیت الّا و قد کنت مستنشقاً نفحات رحمتک

فلمّا انقلبت الأکوان و اهلها و الأرض و ما علیها کادت ان تنقطع نسمات اسمک السّبحان عن الأشطار و ترکد ارياح رحمتک عن الأقطار اقمتنی بقدرتک بین عبادک و امرتنی باظهار سلطنتک بین بریّتک قمت بحولک و قوّتک بین خلقک و ناديت الکلّ الی نفسک و بشّرت کلّ العباد بألطافک و مواهبک و دعوتهم الی هذا البحر الّذی کلّ قطرة منه تنادی بأعلی النّدآء بین الأرض و السّمآء بأنّه محیی العالمین و مبعث العالمین و معبود العالمین و محبوب العارفین و مقصود المقرّبین

و کلّما احاطت هذا السّراج هبوب ارياح البغضآء من الأشقیآء انّه ما منع عن نوره حبّاً لجمالک و کلّما زاد الظّلم زاد شوقی فی اظهار امرک و کلّما اشتدّ البلآء فوعزّتک زاد البهآء فی اظهار سلطنتک و ابراز قدرتک

الی ان ادخلوه الظّالمون فی سجن العکّا و جعلوا اهلی اساری فی الزّورآء فوعزّتک یا الهی کلّما ورد علیّ بلآء فی سبیلک زاد سروری و بهجتی فونفسک یا مالک الملوک ما منعنی الملوک عن ذکرک و ثنائک ولو اجتمع علیّ کلّهم کما اجتمعوا بأسیاف شاحذة و رماح نافذة لا اتوقّف فی ذکرک بین سمائک و ارضک و اقول یا محبوبی هذا وجهی قد فدیته لوجهک و هذه نفسی قد فدیتها لنفسک و هذا دمی یغلی فی اعضائی شوقاً لسفکه فی حبّک و سبیلک

ولو انت ترانی یا الهی فی محلّ الّذی لا یسمع من ارجائه الّا ترجیع الصّدی و سدّت فیه علی وجوهنا ابواب الرّخآء و نکون فی ظاهر الأمر فی الظّلمات الدّهمآء ولکنّ نفسی اشتعلت فی حبّک علی شأن لا تسکن نار حبّها و لهیب شوقها تنطق بأعلی الصّوت بین العباد و تدعوهم الیک فی کلّ الأحوال

اسألک باسمک الأعظم بأن تفتح ابصار عبادک لیروک مشرقاً عن افق عظمتک و کبریائک و لا یمنعهم نعیب الغراب عن هدیر ورقآء عزّ احدیّتک و لا مآء الآسن عن زلال خمر الطافک و کوثر مواهبک

ثمّ اجتمعهم علی هذه الشّریعة الّتی اخذت عهدها من انبیائک و رسلک و نزّلت حکمها فی الواحک و صحفک ثمّ اصعدهم الی مقام الّذی یمیّزون ندائک

انّک انت المقتدر علی ما تشآء و انّک انت العلیّ الأبهی

۶۶

سبحانک اللّهمّ یا الهی تری مقرّی فی السّجن الّذی کان خلف البحور و الجبال و تعلم ما ورد علیّ فی حبّک و امرک انت الّذی یا الهی بعثتنی بأمرک و اقمتنی علی مقام نفسک و امرتنی بأن ادعو الکلّ الی شطر رحمانیّتک و احدّثهم بما قدّرت لهم فی لوح قضائک من قلم وحیک و اشعل قلوب العباد بنار حبّک و اقرّب من فی البلاد الی مقرّ عرشک

و لمّا قمت بأمرک و نادیت الکلّ باذنک اعترض علیّ عبادک الغافلون منهم من اعرض و منهم من کفر و منهم من توقّف و منهم من تحیّر بعد الّذی ظهر برهانک علی اهل الأدیان و لاحت حجّتک بین ملإ الأکوان و ظهرت آیات قدرتک علی شأن احاطت من فی العالمین

و عن ورآء هؤلآء اعترض علیّ ذوو قرابتی بعد الّذی انت تعلم بأنّی احببتهم و اخترت لهم ما اخترت لنفسی و لمّا وجدونی فی السّجن ارتکبوا فی حقّی ما لا ارتکب احد فی ارضک

اذاً اسألک یا الهی باسمک الّذی به فصّلت بین النّفی و الاثبات بأن تطهّر قلوبهم عن الاشارات و تقرّبهم الی مطلع الأسمآء و الصّفات

فیا الهی انت تعلم بأنّی قطعت حبل نسبتی من کلّ ذی نسبة الّا من تمسّک بنسبتک الکبری فی ایّام ظهور مظهر نفسک العلیا باسمک الأبهی و عن کلّ ذی قرابة الّا من تقرّب الی طلعتک النّورآء

ای ربّ لیس لی من ارادة الّا بارادتک و لا لی من مشیّة الّا بمشیّتک و لا یجری من قلمی الّا ما ینادی به قلمک الأعلی و ما تکلّم به لسانی الّا بما نطق به الرّوح الأعظم فی ملکوت البقآء و ما تحرّکت الّا بأریاح مشیّتک و ما تفوّهت الّا باذنک و الهامک

لک الحمد یا محبوب قلوب العارفین و مقصود افئدة المخلصین بما جعلتنی هدف البلایا فی حبّک و مرجع القضایا فی سبیلک فوعزّتک انّی لا اجزع عمّا ورد علیّ فی حبّک و فی اوّل الیوم الّذی عرّفتنی نفسک قبلت کلّ البلایا لنفسی و فی کلّ حین ینادیک رأسی و یقول ای ربّ احبّ ان ارتفع علی القناة فی سبیلک و دمی یقول یا الهی فاجعل الأرض محمرّةً بی فی حبّک و رضائک و انت تعلم بأنّی ما حفظت نفسی فی البلایا و فی کلّ حین کنت منتظراً لما قضیته فی لوح قضائک

اذاً فانظرنی یا الهی فریداً بین عبادک و بعیداً من احبّائک و اصفیائک اسألک بأمطار رحمتک الّتی بها انبتت فی قلوب الموحّدین اوراد الذّکر و البیان و ازهار الحکمة و التّبیان بأن ترزق عبادک و ذوی قرابتی اثمار سدرة فردانیّتک فی هذه الأیّام الّتی استویت علی عرش رحمانیّتک ای ربّ لا تمنعهم عمّا عندک ثمّ اکتب لهم ما یصعدهم الی معارج فضلک و الطافک ثمّ اشربهم کوثر عرفانک و قدّر لهم خیر الآخرة و الأولی

و انّک انت ربّ البهآء و محبوب البهآء و المذکور فی قلب البهآء و النّاطق بلسان البهآء و المستوی علی قلب البهآء لا اله الّا انت العلیّ الأعلی و انّک انت المقتدر المتعالی الغفور الکریم

۶۷

سبحانک اللّهمّ یا الهی لک الحمد بما عرّفتنی مظهر نفسک و انقطعتنی عن اعدائک و کشفت لی اعمالهم و افعالهم فی ایّامک و اقبلتنی منقطعاً عنهم الی شطر فضلک و الطافک و انزلت علیّ من سحاب مشیّتک ما طهّرنی عن اشارات المشرکین و دلالات المنکرین علی شأن کنت مقبلاً بکلّی الیک و هارباً عن الّذین کفروا بوجهک و جعلتنی قائماً علی حبّک و ناطقاً بذکرک و ثنائک و سقیتنی کأس رحمتک الّتی سبقت من فی الغیب و الشّهود

و انّک انت المقتدر المتعالی العزیز الودود

۶۸

سبحانک یا الهی ترانی محبوساً فی هذا السّجن و تعلم بأنّی ما وردت فیه الّا فی سبیلک و اعلآء کلمتک و اظهار امرک انادیک یا اله العالمین فی هذا الحین باسمک المبین بأن تجذب قلوب عبادک الی مطلع اسمائک الحسنی و مشرق آیاتک الکبری

فیا الهی لو لم تکن البلایا فی سبیلک بأیّ شیء یسرّ قلبی فی ایّامک و لو لا سفک الدّمآء فی حبّک بأیّ شیء یحمرّ وجوه اصفیائک بین خلقک فوعزّتک طراز وجوه محبّیک دم الّذی یجری من جباههم علی وجوههم فی حبّک

فیا الهی تری بأنّ کلّ عظم من عظامی جعل مزمار وحیک و منه ظهرت آیات وحدانیّتک و بیّنات فردانیّتک یا الهی اسألک باسمک المجلّی علی الأشیآء بأن تخلق عباداً یسمعنّ نغمات الّتی ارتفعت عن یمین عرش عظمتک ثمّ اشربهم راح رحمتک من راحة فضلک لیستریحوا بها فی انفسهم و یتوجّهوا من شمال الظّنون و الأوهام الی یمین الیقین و الاطمینان

ای ربّ لمّا هدیتهم الی باب فضلک لا تطردهم بعنایتک و لمّا دعوتهم الی افق امرک لا تمنعهم بجودک و کرمک انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت العلیم الخبیر

۶۹

سبحانک اللّهمّ یا الهی یشهد لسان سرّی و جهری و اعضائی و جوارحی و عروقی و اشعاری بأنّک انت اللّه لا اله الّا انت لم تزل کنت مقدّساً عن الأمثال و الأشباه و منزّهاً عمّا فی الابداع و الاختراع کنت فی ازل الآزال متوحّداً بسلطان تفریدک و متعالیاً من شؤونات خلقک

فلمّا اردت اظهار سلطنتک و اعلآء کلمتک و هدایة بریّتک اصطفیت احداً من عبادک و ارسلته بآیات سلطنتک و بیّنات احدیّتک لیتمّ حجّتک علی الامکان و یکمل برهانک علی من فی الأکوان

فلمّا ظهر بأمرک و نادی العباد الی شطر مواهبک و افق عرفانک اختلفوا منهم من سمع النّدآء و اجابک من غیر ان یتوقّف فی اقلّ من آن و منهم من اعرض و اتّبع هواه

اسألک یا الهی باسمک الأعظم ان تجتذب الأمم بالکلمة الّتی جعلتها سلطان الکلمات فی ایّامک و بها ظهرت لآلئ علمک المکنون و جواهر اسرارک المخزون ان لا تجعلهم محروماً عمّا اردت لهم بجودک و احسانک و لا تجعلهم بعیداً عن شاطئ بحر قربک

ای ربّ یشهد کلّ الوجود من الغیب و الشّهود بأنّ رحمتک سبقت الممکنات و عنایتک احاطت الموجودات اسألک ان تنظر الیهم بلحظات اعین رحمانیّتک انّک انت الغفور و انّک انت العطوف فاعمل بهم ما ینبغی لجلالک و شأنک و عظمتک و

جودک و کرمک لا بما هم علیه من حدودات البشریّة و الشّؤونات العرضیّة

ای ربّ انت تعلم بأنّی احد من عبادک ذقت حلاوة بیانک و اعترفت بوحدانیّتک و فردانیّتک و توجّهت الی مصدر اسمائک الحسنی و مطلع صفاتک العلیا و اردت ان تدخلنی فی لجّة بحر احدیّتک و طمطام یمّ وحدانیّتک

ای ربّ ایّدنی علی ما اردت و لا تجعلنی محروماً عمّا عندک و اجذبنی ببدایع آیاتک علی شأن لا یمنعنی شؤونات الدّنیا و ما فیها عن التّوجّه الیک و الاستقامة علی امرک و النّظر الی افق فضلک ثمّ وفّقنی یا الهی علی ما تحبّ و ترضی و اکتب لی خیر الدّنیا و الآخرة و قدّر لی مقعد صدق عندک انّک انت المقتدر علی ما تشآء و الحاکم علی ما ترید لا اله الّا انت المتعالی العزیز العظیم

و الحمد لک یا اله العالمین و معبود العالمین

۷۰

یا الهی قد کاد ان یصفرّ ما نبت فی رضوان عزّ فردانیّتک فأین امطار سحاب رحمتک و عرّت اغصان سدرة وحدانیّتک من حلل العزّة و العرفان فأین ربیع الطافک و مواهبک قد توقّفت فلک امرک علی بحر الامکان فأین ارياح جودک و احسانک و احاطت سراج احدیّتک ارياح النّفاق من کلّ الآفاق این زجاجة حفظک و اکرامک

فیا الهی تری طرف هؤلآء الفقرآء الی افق غنائک و افئدة هؤلآء الضّعفآء الی شطر قدرتک اسألک یا مقصود العارفین و اله العالمین لمّا اجتذبتهم بکلمتک العلیا لا تبعدهم عن سرادق الّذی رفعته باسمک الأبهی

ای ربّ قد اشتدّت علیهم الأمور و احاطهم اهل الفجور فأرسل من سمآء امرک جنود غیبک بأعلام نصرک لینصرنّهم فی مملکتک و یحفظنّهم من اعدائک

و اسألک یا الهی باسمک الّذی به امطرت السّحاب و جرت الأنهار و اشتعلت نار الحبّ فی الأشطار بأن تنصر عبدک الّذی اقبل الیک و نطق بذکرک و اراد نصرتک ثمّ اثبته یا الهی علی حبّک و دینک هذا خیر له عمّا خلق فی ارضک لأنّ الدّنیا و ما خلق فیها تفنی و ما عندک یبقی بدوام اسمائک الحسنی فوعزّتک لو تکون الدّنیا باقیة بدوام ملکوتک لا ینبغی ان یتوجّه الیها من شرب خمر الوصال من ایادی رحمتک فکیف بعد علمه بفنائها و ایقانه بزوالها و انّ تغییرها و تغییر ما فیها فی کلّ الأحیان لبرهان علی انعدامها

و الّذی عرفک لا ینظر الی غیرک و لا یرید منک الّا انت و انّک انت منتهی امل الآملین و غایة رجآء المخلصین

لا اله الّا انت المقتدر المهیمن العزیز القدیر

۷۱

لک الحمد یا الهی بما اظهرت سلطان الأیّام الّذی بشّرت به اصفیائک و انبیائک فی الواح عزّ احدیّتک و فیه تجلّیت علی کلّ الأشیآء بکلّ الأسمآء طوبی لمن اقبل الیک و فاز بلقائک و سمع نغماتک

ای ربّ اسألک باسم الّذی یطوف فی حوله ملکوت الأسمآء ان تؤیّد احبّائک علی اعلآء کلمتک بین عبادک و ذکرک بین بریّتک لتأخذ جذبات وحیک من فی ارضک

ای ربّ لمّا هدیتهم الی کوثر فضلک لا تمنعهم بجودک و لمّا دعوتهم الی مقرّ عرشک لا تطردهم بعنایتک فأنزل علیهم یا الهی ما یجعلهم منقطعاً عن دونک و طائراً فی هوآء قربک علی شأن لا تمنعهم سطوة الظّالمین و لا اشارات الّذین کفروا بنفسک العلیّ العظیم

۷۲

سبحانک یا من بیدک ملکوت الأسمآء و فی قبضة قدرتک من فی الأرض و السّمآء اسألک باسمک الأبهی الّذی جعلته هدفاً لسهام القضآء فی سبیلک یا ملیک البقآء ان تخرق احجاب الّتی منعت بریّتک عن افق احدیّتک لعلّ یتوجّهون الی شطر رحمتک و یتقرّبون الی افق عنایتک

ای ربّ لا تدع عبادک بأنفسهم فاجذبهم بآیاتک الی مطلع وحیک و مشرق الهامک و مخزن علمک انت الّذی شهد کلّ شیء بقدرتک و اقتدارک و ما منعک من امرک ما خلق فی ارضک و سمائک

فانصر یا الهی عبادک الّذین توجّهوا الیک و اقبلوا الی مقرّ فضلک ثمّ انزل یا الهی علیهم ما یحفظهم عن التّوجّه الی غیرک و النّظر الی سوائک

انّک انت المقتدر علی ما تشآء و الحاکم علی ما ترید لا اله الّا انت العزیز الحکیم

۷۳

سبحانک اللّهمّ یا الهی اسألک باسمک الکافی بأن تکفی عنّا شرّ اعدائک الّذین کفروا ببرهانک و اعترضوا علی جمالک و باسمک القاهر بأن تقهر الّذین ظلموا علی مظهر نفسک الأولی الّذی ظهر باسمک الأبهی و باسمک الآخذ بأن تأخذ الّذین اتّخذوا امرک سخریّاً و یلعبون بالآیات الکبری و منعوا عن هذا المقام الأسنی و باسمک الغالب بأن تغلّب احبّائک علی اعادی نفسک و الکفرة من بریّتک و باسمک الهاتک بأن تهتک ستر الّذین هتکوا حرمتک و ضیّعوا امرک بین عبادک و باسمک الجبّار بأن تجبر قلوب احبّتک و تصلح امورهم بعنایتک و باسمک العلّام بأن تعلّمهم من بدایع علمک لیستقیمنّ علی امرک و یسلکنّ سبل رضائک و باسمک المانع بأن تمنع عنهم ظلم کلّ ظالم و بغی کلّ باغ و ضرّ کلّ مضرّ و باسمک الحافظ بأن تحفظهم فی حصن قدرتک و اقتدارک لئلّا یرد علیهم سهام الاشارات من عصاة بریّتک و باسمک الّذی جعلته مبارکاً بین اسمائک و اختصصته بنفسک و اظهرت به جمالک بأن تبارک علی احبّتک هذه الأیّام الّتی رقمت من قلم تقدیرک و قضیت فی لوح الامضآء بعلمک و ارادتک و باسمک السّخّار بأن تسخّر اهل مملکتک لیقبلنّ کلّ الی وجهک و ینقطعنّ عمّا عندهم حبّاً لنفسک و طلباً لرضائک

ای ربّ فاخذل اعدائک و خذهم بقدرتک و اقتدارک ثمّ ارسل علیهم نفحات قهرک و اذقهم یا الهی سطوتک و انتقامک لأنّهم کفروا بالّذی آمنوا بعد الّذی جآءهم بآیاتک و بیّناتک و ظهورات قدرتک و شؤونات اقتدارک ثمّ اجمع احبّائک فی ظلّ سدرة فردانیّتک و مطلع انوار عزّ وحدانیّتک

و انّک انت ذو القدرة العظیم و ذو البطش الشّدید لا اله الّا انت المقتدر القدیر

۷۴

ای ربّ لک الحمد علی ما اسمعتنی ندائک و دعوتنی الی نفسک و فتحت عینی لمشاهدة جمالک و نوّرت قلبی بعرفانک و قدّست صدری عن شبهات المشرکین فی ایّامک انا الّذی یا الهی کنت راقداً علی البساط ارسلت علیّ مرسلات عنایاتک و نسمات الطافک و ایقظتنی عن النّوم مقبلاً الی حرم عرفانک و متوجّهاً الی انوار جمالک

ای ربّ انا الفقیر قد تشبّثت بذیل غنائک و هربت عن الظّلمة و الغفلة الی بوارق انوار وجهک فوعزّتک لو اشکرک بدوام ملکوتک و جبروتک لیکون قلیلاً عند عطایاک

ای ربّ اسألک باسمک الباقی ثمّ باسمک الّذی جعلته السّبب الأعظم بینک و بین عبادک بأن تجعلنی مستجیراً ببابک و ناطقاً بثنائک ثمّ اکتب لی فی کلّ عوالمک ما یجعلنی مستظلّاً فی ظلّک و جوارک

انّک انت المقتدر المعطی المتعالی الغفور الکریم

۷۵

سبحانک اللّهمّ یا الهی لم ادر بأیّ ذکر اذکرک و بأیّ وصف اثنیک و بأیّ اسم ادعوک لو ادعوک باسم المالک اشاهد بأنّ مالک ممالک الابداع و الاختراع مملوک لک و مخلوق بکلمة من عندک و ان اذکرک باسم القیّوم اشاهد بأنّه کان ساجداً علی کفّ من التّراب من خشیتک و سلطنتک و اقتدارک و ان اصفک بأحدیّة ذاتک اشاهد بأنّ هذا وصف البسه ظنّی ثوب الوصفیّة و انّک لم تزل کنت مقدّساً عن الظّنون و الأوهام

فوعزّتک کلّ من ادّعی عرفانک نفس ادّعائه یشهد بجهله و کلّ من یدّعی البلوغ الیک یشهد له کلّ الذّرّات بالعجز و القصور ولکن انت برحمتک الّتی سبقت ملکوت ملک السّموات و الأرض قبلت من عبادک ذکرهم و ثنائهم نفسک العلیا و امرتهم بذلک لترفع به اعلام هدایتک فی بلادک و تنتشر آثار رحمانیّتک فی مملکتک و لیصلنّ کلّ الی ما قدّرت لهم بأمرک و قضیت لهم بقضائک و تقدیرک

اذاً لمّا اشهد بعجزی و عجز عبادک اسألک بأنوار جمالک بأن لا تمنع بریّتک عن شاطئ قدس احدیّتک ثمّ اجذبهم یا الهی بنغمات قدسک الی مقرّ عزّ فردانیّتک و مکمن قدس وحدانیّتک و انّک انت المقتدر الحاکم المعطی المتعالی المرید

ثمّ ارزق یا الهی عبدک الّذی توجّه الیک و اقبل الی وجهک و تمسّک بحبل عطوفتک و الطافک من تسنیم رحمتک و افضالک ثمّ ابلغه الی ما یتمنّی و لا تحرمه عمّا عندک و انّک انت الغفور الکریم

۷۶

سبحانک اللّهمّ یا الهی کلّما ارید ان اذکرک یمنعنی علوّک و اقتدارک لأنّی لو اذکرک بدوام جبروتک و بقآء ملکوتک اری بأنّه یرجع الی مثلی و شبهی و هو مخلوق بأمرک و ذوّت بارادتک و کلّما یجری من قلمی اسم من اسمائک اسمع حنینه فی هجرک و صریخه فی فراقک اشهد بأنّ ما سواک خلقک و فی قبضتک و انّک انت لو تقبل منهم ذکراً او عملاً انّه لم یکن الّا من بدایع فضلک و مواهبک و ظهورات کرمک و احسانک

ای ربّ اسألک باسمک الأعظم الّذی به فصّلت بین النّار و النّور و النّفی و الاثبات بأن تنزل علیّ و من معی من احبّائی خیر الدّنیا و الآخرة ثمّ ارزقنا من بدایع نعمک المکنونة و انّک انت خالق البریّة لا اله الّا انت المقتدر العزیز المتعال

۷۷

یا من کلّ شیء اضطرب من سطوتک و کلّ الأمور مقبوضة فی قبضتک و کلّ الوجوه متوجّهة الی شطر فضلک و رحمتک اسألک باسمک الّذی جعلته روح الأسمآء فی ملکوتها ان تحفظنا من وساوس الّذینهم اعرضوا عنک و کفروا بنفسک العلیّ الأعلی فی هذا الظّهور الّذی منه اضطرب ملکوت الأسمآء

ای ربّ انا امة من امائک و قد وجّهت وجهی الی حرم افضالک و کعبة اجلالک ای ربّ طهّرنی عن دونک ثمّ استقمنی علی حبّک و رضاک لأستأنس بجمالک و انقطع عن العالمین و اقول فی کلّ حین ان الحمد للّه ربّ العالمین

ای ربّ فاجعل رزقی جمالک و شرابی وصالک و املی رضائک و عملی ثنائک و انیسی ذکرک و معینی سلطانک و مستقرّی مقرّک و وطنی المقام الّذی جعلته مقدّساً من حدودات المحتجبین

و انّک انت المقتدر العزیز القدیر

سبحانک اللّهمّ یا الهی کلّما یخطر بقلبی ذکرک و ثنائک یأخذنی الجذب و الانجذاب علی شأن یمنعنی عن الذّکر و البیان و یرجعنی الی مقام اشاهد هیکلی نفس ذکرک فی مملکتک و کینونة ثنائک بین عبادک متی یکون یکون ثنائک منتشراً بین خلقک و ذکرک مذکوراً بین بریّتک

و کلّ ذی بصر من عبادک یوقن بأنّ هیکلی باقی لا یفنی لأنّ ذکرک باقی بدوام نفسک و ثنائک دائم بدوام سلطنتک و به یذکرک الذّاکرون من اصفیائک و المخلصون من عبادک بل کلّ من یذکرک فی الامکان بدئ ذکره من هذا المقام و یرجع الیه کما انّ الشّمس اذا اشرقت تتجلّی علی کلّ من قابلها و التّجلّی الّذی ظهر فی کلّ شیء هو منها و یرجع الیها

سبحانک سبحانک من ان یقاس امرک بأمر او یرجع الیه الأمثال او یعرف بالمقال لم تزل کنت و ما کان معک من شیء و لا تزال تکون بمثل ما کنت فی علوّ ذاتک و سموّ جلالک

فلمّا اردت عرفان نفسک اظهرت مظهراً من مظاهر امرک و جعلته آیة ظهورک بین بریّتک و مظهر غیبک بین خلقک الی ان انتهت الظّهورات بالّذی جعلته سلطاناً علی من فی جبروت الأمر و الخلق و مهیمناً مقتدراً علی من فی ملکوت السّموات و الأرض و جعلته مبشّراً لظهورک الأعظم و طلوعک الأقدم و ما کان مقصودک فی ذلک الّا بأن تمتحن مظاهر اسمائک الحسنی بین الأرض و السّمآء و امرته بأن یأخذ عهد نفسه عن کلّ الأشیآء

فلمّا جآء الوعد و تمّ المیقات ظهر مالک الأسمآء و الصّفات اذاً فزع کلّ من فی السّموات و الأرض الّا الّذین عصمتهم بعصمتک و حفظتهم فی کنف قدرتک و عنایتک و ورد علیهم من طغاة خلقک ما عجزت عن ذکره السن عبادک

اذاً یا الهی فانظر الیه بلحظات رأفتک ثمّ انزل علیه و علی محبّیه کلّ خیر قدّرته فی سمآء مشیّتک و لوح قضائک ثمّ انصرهم بنصرک و انّک انت المقتدر المتعالی العزیز الجبّار

سبحانک اللّهمّ یا الهی اشهد لنفسک کما شهدت لنفسک بنفسک قبل خلق الاختراع و ذکر الابداع بأنّک انت اللّه لا اله الّا انت لم تزل کنت فی علوّ وحدانیّتک مقدّساً عن توحید عبادک و لا تزال تکون فی سموّ فردانیّتک متعالیاً عن ذکر خلقک لا ینبغی لذاتک ذکر غیرک و لا یلیق لنفسک وصف ما سواک کلّ موحّد تحیّر فی توحید ذاتک و اعترف بالقصور عن الصّعود الی عرفان کنهک و البلوغ الی ذروة عرفانک کلّ ذی قوّة اقرّ بالعجز و کلّ ذی علم اعترف بالجهل و کلّ ذی وجود معدوم عند ظهورات عزّ سلطنتک و کلّ ذی ظهور مفقود لدی شؤونات عزّ عظمتک و کلّ ذی نور مظلم عند بوارق انوار وجهک و کلّ ذی بیان کلیل عند تنزّل آیات قدس احدیّتک و کلّ قائم مضطرب عند ظهور عزّ قیّومیّتک

هل لغیرک یا الهی من وجود لیذکر تلقآء ذکرک و هل لدونک من ظهور لیکون دلیلاً لنفسک او مذکوراً فی ساحة عزّ توحیدک لم تزل کنت و لم یکن معک من شیء و لا تزال تکون بمثل ما کنت لا اله الّا انت المقتدر العزیز العلیم

سبحانک اللّهمّ یا الهی اسألک بذکرک العلیّ الأعلی الّذی اظهرته باسمک الأبهی بین اهل الانشآء و جعلت مشیّته ذات مشیّتک و نفسه مظهر نفسک و کینونته مطلع علمک و قلبه مخزن الهامک و فؤاده مهبط وحیک و صدره مشرق اسمائک الحسنی و صفاتک العلیا و لسانه منبع کوثر ثنائک و سلسبیل حکمتک بأن تنزّل علینا ما یجعلنا اغنیآء عن دونک و مقدّسین عمّا سواک و قاصدین الی حرم رضائک و آملین ما قدّرت لنا بتقدیرک ثمّ اجعلنا یا الهی منقطعین عن انفسنا و متوسّلین بمظهر نفسک العلیّ الأعلی ثمّ ارزقنا ما هو خیر لنا ثمّ اکتبنا من عبادک الّذین کفروا بالطّاغوت و آمنوا بنفسک و استقرّوا علی سرر الایقان علی شأن ما منعتهم اشارات الشّیطان عن التّوجّه الی شطر اسمک الرّحمن

و انّک انت المقتدر علی ما تشآء و الحاکم علی ما ترید لا اله الّا انت الملک المتعالی المقتدر المعطی العلیم الحکیم

۸۰

یا من ذکرک انیس قلوب المشتاقین و اسمک حبیب افئدة المخلصین و ثنائک محبوب المقرّبین و وجهک مقصد العارفین و دائک شفآء صدور المقبلین و بلائک غایة مراد المنقطعین

سبحانک سبحانک یا من بیدک ملکوت ملک السّموات و الأرضین یا من بکلمة من عندک انصعقت الممکنات و تفرّقت ارکانها و بکلمة اخری اجتمعت و رکّب کلّ جزء بالجزء الآخر سبحانک یا من کنت قادراً علی من فی السّموات و الأرض و مقتدراً علی من فی جبروت الأمر و الخلق لیس لک شبه فی الابداع و لا مثل فی الاختراع ما عرفک نفس و ما بلغ الیک احد فوعزّتک لو یطیر احد بأجنحة الغیب و الشّهود فی هوآء عرفانک بدوام نفسک لن یقدر ان یتجاوز من الحدودات الکونیّة من کان شأنه هذا کیف یقدر ان یطیر فی هوآء عزّ احدیّتک

انّ العارف من اقرّ بالعجز و اعترف بالذّنب لأنّ الوجود لو یذکر تلقآء مدین ظهورات عزّ امرک انّه لذنب لا یعادله ذنب فی ممالک ابداعک و اختراعک ای ربّ اذا اظهرت طلایع آیات عزّ سلطنتک و اقتدارک من یقدر ان یدّعی الوجود لنفسه کلّ الوجود مفقود لدی ظهورات عزّ احدیّتک

سبحانک سبحانک یا مالک الملوک اسألک بنفسک و بمظاهر امرک و مطالع قدرتک بأن تکتب لنا ما کتبته لأصفیائک و لا تجعلنا محرومین عمّا قدّرته لأولیائک الّذین اذا سمعوا ندائک سرعوا الیک و اذا اشرقت علیهم انوار الوجه سجدوا له

ای ربّ نحن عبادک و فی قبضة قدرتک لو تعذّبنا بعذاب الأوّلین و الآخرین لتکون عادلاً فی امرک و محموداً فی فعلک و انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت المقتدر العزیز المهیمن القیّوم

۸۱

سبحانک یا من تسمع ضجیج المنقطعین و صریخ المخلصین و تری ما ورد علیهم من طغاة خلقک و عصاة بریّتک فوعزّتک یا سلطان ممالک العدل و ملیک مداین الفضل انّ البلایا قد ورد علیهم علی شأن لا یحصیها قلم الانشآء و لو یرید ان یذکر لا یدری ما یذکر

ولکن لمّا ورد فی سبیلک و حبّک لیشکرونک فی کلّ الأحوال و یقولون یا محبوب قلوبنا و المذکور فی صدورنا لو یمطر علینا من سحاب القضآء سهام البلآء ما نجزع فی حبّک و نشکرک فی ذلک لأنّا عرفنا و ایقنّا بأنّک ما قدّرت لنا الّا ما هو خیر لنا ولو تجزع بها فی بعض الأحیان اجسامنا تستبشر بها ارواحنا فوعزّتک یا منیة قلوبنا و فرح صدورنا کلّ نقمة فی حبّک رحمة و کلّ نار نور و کلّ عذاب عذب و کلّ تعب راحة و کلّ حزن فرح

ای ربّ من یجزع من البلایا فی سبیلک انّه ما شرب کأس حبّک و ما ذاق حلاوة ذکرک اسألک بسلطان الأسمآء و ملیکها و مظهر الصّفات و موجدها و بالّذین طاروا فی هوآء قربک و لقائک و ذاقوا حدّ الحدید فی سبیلک بأن تؤیّد بریّتک کلّهم علی عرفان مظهر نفسک الّذی سجن فی الغربة بما دعا الخلق الیک

ای ربّ سبقت رحمتک غضبک و لطفک قهرک و فضلک عدلک خذ ایادی خلقک ببدایع عنایاتک و مواهبک و لا تقطع عنهم الأسباب الّتی جعلتها وسیلة لعرفان نفسک فوعزّتک عند قطعها یضطرب کلّ نفس و یتحیّر کلّ عاقل و یتوقّف کلّ عارف الّا من اخذته ایادی امرک و ظهورات فضلک و شؤونات الطافک

فوعزّتک یا الهی لو تنظر الی عبادک بما اکتسبوا فی ایّامک لا یستحقّون الّا نقمتک و عذابک ولکن انت الکریم ذو الفضل العظیم لا تنظر یا الهی الیهم بلحظات عدلک بل بلحظات اعین فضلک و عنایتک ثمّ اعمل بهم ما ینبغی بجودک و

کرمک و انّک انت المقتدر علی ما تشآء وحدک لا اله الّا انت ربّ العرش و الثّری و مالک الآخرة و الأولی و انّک انت العطوف الغفور الجواد الوهّاب

صلّ اللّهمّ یا الهی علی الّذی به ظهرت اسرار ربوبیّتک ثمّ استعلت ظهورات الوهیّتک و برزت لآلئ علمک و حکمتک و نشرت آثارک و فصّلت کلمتک و لاح وجهک و حقّق سلطانک و علی الّذین اقبلوا الیه خالصین لوجهک ثمّ انزل یا الهی علیه و علیهم من بدایع رحمتک ما یلیق لحضرتک و انّک انت المقتدر المهیمن العزیز القیّوم

۸۲

سبحانک اللّهمّ یا الهی انت الّذی خلقت الممکنات بکلمة امرک و ذرأت الموجودات بسلطنتک و اقتدارک کلّ عزیز ذلّ عند ظهورات عزّک و کلّ قویّ ضعیف عند شؤونات قدرتک و کلّ بصیر عمیّ عند بوارق انوار وجهک و کلّ غنیّ فقیر عند بروزات غنائک

اسألک باسمک الأبهی الّذی به زیّنت من فی ملکوت امرک و جبروت مشیّتک بأن تجذبنی من نغمات ورقآء احدیّتک الّتی تغنّ علی افنان سدرة قضائک بأنّک انت اللّه لا اله الّا انت

ای ربّ طهّرنی بمیاه رحمتک ثمّ اجعلنی خالصة لوجهک و مستقربة الی حرم امرک و کعبة قربک ثمّ قدّر لی یا الهی ما قدّرته لخیرة امائک ثمّ انزل علیّ ما یستضیء به وجهی و یستنیر به صدری

و انّک انت المقتدر علی ما تشآء و الحاکم علی ما ترید

۸۳

سبحانک اللّهمّ یا الهی تری فقری و افتقاری و ضرّی و اضطراری و عجزی و انکساری و ندبتی و بکائی و حزنی و ابتلائی فوعزّتک قد بلغت فی الذّلّة الی مقام یستهزئ علیّ عبادک الغافلون و انت تعلم بأنّی اکون معروفاً باسمک بین خلقک و لا یری فی شأنی الّا شأنک و لا فی وصفی الّا وصفک و لا فی کینونتی الّا ظهورات آیات احدیّتک و لا فی ذاتیّتی الّا بروزات توحیدک

و انّک اشتهرت کلّ ذلک بین بریّتک بحیث لا یعرفنی احد الّا باسمک و انّی فوعزّتک لا اجزع بما ورد علیّ فی سبیلک ولکن اشاهد بأنّ بذلّتی ضعفت قلوب احبّائک و استفرحت افئدة اعدائک بحیث یشمتون علی الّذین انقطعوا عمّا سواک و سرعوا الی شریعة ذکرک و ثنائک و قد بلغوا فی الغفلة الی مقام اذا یمرّون علی احبّتک یحرّکون رؤوسهم استهزآء لأمرک و یقولون این ربّکم الّذی تذکرونه باللّیالی و الأیّام و این سلطانکم الّذی تدعون به الأنام و قد بلغوا فی الغرور و الاستکبار الی مقام انکروا قدرتک و سلطنتک و اقتدارک

انّی فوعزّتک احبّ ضرّی و ضرّ احبّائی فی سبیلک ولکن صعب علیّ و علیهم بأن یسمعوا منهم من الاعتراض و الانکار ما یرجع الی نفسک المختار الی م یا الهی استویت علی عرش الصّبر و الاصطبار تکلّم بکلمة من القهر یا من لا تدرک بالأبصار انّ الرّحمة محبوب للمخلصین من عبادک و النّقمة للمشرکین من اعدائک ای ربّ فأنزل علیهم ما یوقنّ به علی قهرک و قهّاریّتک و یعرفنّ قدرتک و اقتدارک و لو لا تنصر یا الهی احبّتک فانصر نفسک و ذکرک

اسألک باسمک الّذی به تموّج بحر غضبک بأن تعذّب الّذین کفروا بک و بآیاتک ثمّ اخذلهم بقدرتک و اقتدارک و عزّ الّذین هم توجّهوا الیک خالصین لوجهک لترتفع بهم اعلام ذکرک فی البلاد و تنتشر بهم آثارک بین العباد لیشهدنّ کلّ بأنّک انت اللّه لا اله الّا انت المقتدر العزیز المتعال

۸۴

سبحانک اللّهمّ یا الهی اسألک باسمک الّذی جعلته قیّوماً علی الأسمآء و به انشقّ حجاب السّمآء و اشرق عن افقها شمس جمالک باسمک العلیّ الأعلی بأن تنصرنی ببدایع نصرک ثمّ احفظنی فی کنف حفظک و حمایتک

ای ربّ انا امة من امائک و توجّهت الیک و توکّلت علیک ان اثبتنی علی حبّک و رضائک علی شأن لا یمنعنی اعراض المشرکین من بریّتک و ضوضآء المنافقین من خلقک

ای ربّ طهّر اذنی لاستماع آیاتک و نوّر قلبی بنور عرفانک ثمّ انطق لسانی بذکرک و ثنائک فوعزّتک یا الهی لا احبّ سواک و لا ارید دونک

لا اله الّا انت العزیز المعطی الغفور الرّحیم

یا الهی هذه ایّام فیها فرضت الصّیام علی عبادک و به طرّزت دیباج کتاب اوامرک بین بریّتک و زیّنت صحائف احکامک لمن فی ارضک و سمائک و اختصصت کلّ ساعة منها بفضیلة لم یحط بها الّا علمک الّذی احاط الأشیآء کلّها و قدّرت لکلّ نفس منها نصیباً فی لوح قضائک و زبر تقدیرک و اختصصت کلّ ورقة منها بحزب من الأحزاب

و قدّرت للعشّاق کأس ذکرک فی الأسحار یا ربّ الأرباب اولئک عباد اخذهم سکر خمر معارفک علی شأن یهربون من المضاجع شوقاً لذکرک و ثنائک و یفرّون من النّوم طلباً لقربک و عنایتک لم یزل طرفهم الی مشرق الطافک و وجههم الی مطلع الهامک فأنزل علینا و علیهم من سحاب رحمتک ما ینبغی لسمآء فضلک و کرمک

سبحانک یا الهی هذه ساعة فیها فتحت ابواب جودک علی وجه بریّتک و مصاریع عنایتک لمن فی ارضک اسألک بالّذین سفک دمائهم فی سبیلک و انقطعوا عن کلّ الجهات شوقاً للقائک و اخذتهم نفحات وحیک علی شأن یسمع من کلّ جزء من اجزآء ابدانهم ذکرک و ثنائک ان لا تجعلنا محروماً عمّا قدّرته فی هذا الظّهور الّذی به ینطق کلّ شجر بما نطق به سدرة سینا لموسی کلیمک و یسبّح کلّ حجر بما سبّح به الحصاة فی قبضة محمّد حبیبک

فیا الهی هؤلآء عبادک الّذین جعلتهم معاشر نفسک و مؤانس مطلع ذاتک و فرّقتهم ارياح مشیّتک الی ان ادخلتهم فی ظلّک و جوارک ای ربّ لمّا اسکنتهم فی ظلّ قباب رحمتک وفّقهم علی ما ینبغی لهذا المقام الأسنی ای ربّ لا تجعلهم من الّذین فی القرب منعوا عن زیارة طلعتک و فی الوصال جعلوا محروماً عن لقائک

ای ربّ هؤلآء عباد دخلوا معک فی هذا السّجن الأعظم و صاموا فیه بما امرتهم فی الواح امرک و صحائف حکمک فأنزل علیهم ما یقدّسهم عمّا یکرهه رضائک لیکونوا خالصاً لوجهک و منقطعاً عن دونک

فأنزل علینا یا الهی ما ینبغی لفضلک و یلیق لجودک ثمّ اجعل یا الهی حیاتنا بذکرک و مماتنا بحبّک ثمّ ارزقنا لقائک فی عوالمک الّتی ما اطّلع بها احد الّا نفسک انّک انت ربّنا و ربّ العالمین و اله من فی السّموات و الأرضین

فیا الهی تری ما ورد علی احبّائک فی ایّامک فوعزّتک ما من ارض الّا و فیها ارتفع ضجیج اصفیائک و منهم الّذین جعلهم المشرکون اساری فی مملکتک و منعوهم عن التّقرّب الیک و الورود فی ساحة عزّک و منهم یا الهی تقرّبوا الیک و منعوا عن لقائک و منهم دخلوا فی جوارک طلباً للقائک و حال بینهم و بینک سبحات خلقک و ظلم طغاة بریّتک

ای ربّ هذه ساعة جعلتها خیر السّاعات و نسبتها الی افضل خلقک اسألک یا الهی بک و بهم ان تقدّر فی هذه السّنة عزّاً لأحبّائک ثمّ قدّر فیها ما یستشرق به شمس قدرتک عن افق عظمتک و یستضیء بها العالم بسلطانک

ای ربّ فانصر امرک و اخذل اعدائک ثمّ اکتب لنا خیر الآخرة و الأولی و انّک انت الحقّ علّام الغیوب لا اله الّا انت الغفور الکریم

۸۶

سبحانک اللّهمّ یا الهی لک الحمد بما جعلتنی مرجع القضایا و مطلع البلایا لحیوة عبادک و خلقک

فوعزّتک یا محبوب العالمین و مقصود العارفین لا ارید الحیوة الّا لاظهار امرک و ما اردت البقآء الّا لمسّ البلایا فی سبیلک

اسألک یا من بندائک طارت افئدة المقرّبین بأن تنزل علی احبّتک ما یجعلهم غنیّاً عمّا سواک ثمّ استقمهم علی شأن یقومنّ علی امرک و ینادینّک بین سمائک و ارضک بحیث لا یمنعهم ظلم الفراعنة من عبادک

انّک انت المقتدر المتعالی العزیز الحکیم

۸۷

سبحانک اللّهمّ یا الهی هذا طرفی قد کان منتظراً بدائع رحمتک و هذه اذنی قد ارادت اصغآء نغماتک و هذا قلبی یطلب کوثر عرفانک اذاً یا الهی قد قامت امتک تلقآء مدین رحمتک و تدعوک باسمک الّذی جعلته اعظم اسمائک و مهیمناً علی من فی ارضک و سمائک لترسل علیها نفحات رحمتک لتجذبها بکلّها عن نفسها و تقلّبها الی المقرّ الّذی فیه استضآء وجهک و ظهر سلطانک و استقرّ عرشک انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت العزیز الکریم

ای ربّ اسألک بأن لا تطرد من ارادک و لا تمنع من قصدک و لا تحرم من احبّک ای ربّ انت الّذی سمّیت نفسک بالرّحمن ثمّ بالرّحیم فارحم امتک الّتی لاذت بک و توجّهت الیک

و انّک انت الغفور الرّحیم

۸۸

سبحانک یا الهی اشهد بأنّ کلّ ذکر بدیع منع عن الارتقآء الی سمآء عرفانک و کلّ ثنآء جمیل منع عن الصّعود الی هوآء علمک لم تزل کنت مقدّساً عن ذکر عبادک و منزّهاً عن وصف ارقّائک ما شأن العدم لیذکر تلقآء القدم

اشهد بأنّ توحید الموحّدین و منتهی ذکر العارفین یرجع الی المقرّ الّذی خلق من قلم امرک و ذوّت بارادتک فوعزّتک یا محبوب البهآء و خالق البهآء لا یری البهآء لنفسه الّا العجز عن ذکرک و ثنائک علی ما ینبغی لعظمتک و اجلالک لمّا کان الأمر کذلک اسألک برحمتک الّتی سبقت الکائنات و فضلک الّذی احاط الممکنات ان تقبل من عبادک ما یظهر منهم فی سبیلک ثمّ ایّدهم علی اعلآء کلمتک و انتشار ذکرک

انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت العزیز الحکیم

۸۹

لم ادر یا الهی بأیّ نار اوقدت سراج امرک و بأیّ زجاجة حفظته من اعادی نفسک فوعزّتک صرت متحیّراً فی بدایع امرک و ظهورات عظمتک اری یا مقصودی بأنّ النّار لو یمسّها المآء تخمد فی الحین و هذه النّار لا تخمدها بحور العالمین و اذا یصبّ علیها المآء تنقلبه ایدی قدرتک و تجعله دهناً لها بما قدّر فی الواحک

و اری یا الهی بأنّ المصباح اذا احاطته الأریاح یطفأ فی نفسه لم ادر یا محبوب العالمین بأیّ قدرة حفظته فی سنین معدودات من ارياح الّتی تمرّ فی کلّ الأحیان من شطر مظاهر الطّغیان

فوعزّتک یا الهی انّ سراجک فی هیکل الانسان ینادیک و یقول ای محبوبی الی متی ترکتنی فارفعنی الیک ولو انّ ما اتکلّم به لم یکن الّا من لسان بریّتک ولکن انت تعلم بأنّی ارید ان افدی نفسی فی سبیلک و انّک جعلت ارادتی نفس ارادتک

و مشیّتی ذات مشیّتک اسألک ان تحفظ احبّائک فی ظلّ رحمتک الکبری لئلّا یمنعهم البلایا عن شطر اسمک العزیز الوهّاب

۹۰

سبحانک یا الهی انت تعلم بأنّی ما اردت لنفسی راحةً فی حبّک و لا سکوناً فی امرک و لا اصطباراً فی اجرآء ما امرت به فی الواحک لذا ورد علیّ ما لم یرد علی احد من اهل مملکتک

فوعزّتک لم اکن ممنوعاً عن ذکرک ولو احاطتنی البلایا من کلّ الأشطار کلّ اعضائی و جوارحی یرید ان یقطع فی سبیلک و رضائک و یلقی علی التّراب امام عینیک یا لیت عبادک ذاقوا ما ذقت من حلاوة حبّک

اسألک بأن تزرق من توجّه الیک کوثر عطائک لینقطعه عمّا دونک و انّک انت المقتدر العزیز القدیر

۹۱

سبحانک یا الهی ما اعظم قدرتک و سلطانک و ما اکبر قوّتک و اقتدارک اظهرت من ینطق باسمک بین سمائک و ارضک و امرته بالنّدآء بین خلقک

فلمّا نطق بکلمة اعرض عنه العلمآء من بریّتک و اعترض علیه الأدبآء من عبادک و بذلک اشتعلت نار الظّلم فی مملکتک الی ان قام الملوک علی اطفآء نورک یا مالک الملوک

و بلغ الأمر الی مقام جعلوا اهلی و احبّتی اساری فی ارضک و منعوا احبّائک عن التّوجّه الی وجهک و الاقبال الی شطر رحمتک و بما فعلوا ما سکنت نار انفسهم الی ان جعلوا مظهر جمالک و منزل آیاتک اسیراً و ادخلوه فی حصن العکّا و منعوه عن ذکرک و ثنائک ولکنّ الغلام ما منع عمّا امر به من عندک و من افق البلآء ینطق و ینادی من فی الأرض و السّمآء و یدعوهم الی سمآء رحمتک و شطر عنایتک و ینزل فی اللّیالی و الأیّام آیات قدرتک و بیّنات عظمتک لیجتذب بها افئدة بریّتک لیقبلنّ منقطعاً عن انفسهم الیک و یهربنّ من افتقارهم الی سرادق غنائک و یسرعنّ من ذلّهم الی فنآء عزّک و اعتزازک

هذا سراج اشتعل من نور ذاتک لا یطفیه ارياح النّفاق من الآفاق و هذا بحر ظهر بسلطانک لا تمنعه سطوة الّذین کفروا بیوم الطّلاق و هذا شمس اشرقت عن افق سمآء مشیّتک لا تمنعها سبحات الفجّار و لا شبهات الأشرار

لک الحمد یا الهی علی ما فدیتنی فی سبیلک و جعلتنی هدفاً لسهام البلایا حبّاً لعبادک و مرجع القضایا لاحیآء بریّتک

و ما الذّ بلائک فی مذاقی و ما اعزّ قضائک فی نفسی عدمت کینونة تفرّ من سطوة الملوک حفظاً لنفسها فی ایّامک فوعزّتک من شرب کوثر عطایاک لا تجزعه البلایا فی سبیلک و لا تمنعه الرّزایا عن ذکرک و ثنائک

اسئلک یا مالک البهآء و ملیک الأسمآء بأن تحفظ الأفنان الّذین نسبتهم الی نفسک و اختصصتهم فی هذا الظّهور بین عبادک و دعوتهم الی التّقرّب الیک و الاقبال الی افق وحیک ای ربّ لا تمنع عنهم سحاب رحمتک و اشراق شمس فضلک فاجعلهم ممتازاً بین بریّتک لاعلآء کلمتک و نصرة امرک وفّقهم یا الهی علی ما انت تحبّ و ترضی

لا اله الّا انت المقتدر العلیّ الأعلی

۹۲

سبحانک یا الهی لو لا البلایا فی سبیلک من این تظهر مقامات عاشقیک و لو لا الرّزایا فی حبّک بأیّ شیء تبیّن شؤون مشتاقیک وعزّتک انیس محبّیک دموع عیونهم و مؤنس مریدیک زفرات قلوبهم و غذآء قاصدیک قطعات اکبادهم

و ما الذّ سمّ الرّدی فی سبیلک و ما اعزّ سهام الأعدآء لاعلآء کلمتک یا الهی فأشربنی فی امرک ما اردته و انزل علیّ فی حبّک ما قدّرته وعزّتک لا ارید الّا ما ترید و لا احبّ الّا ما انت تحبّ توکّلت علیک فی کلّ الأحوال

اسألک یا الهی بأن تظهر لنصرة هذا الأمر من کان قابلاً لاسمک و سلطانک لیذکرنی بین خلقک و یرفع اعلام نصرک فی مملکتک

انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت المهیمن القیّوم

۹۳

سبحانک یا الهی قد استظلّت فی ظلّ سدرة وحدانیّتک امة من امائک الّتی آمنت بک و بآیاتک یا الهی فأشربها رحیقک المختوم باسمک الظّاهر المکنون لیأخذها عن نفسها و یجعلها خالصة لذکرک و منقطعة عمّا سواک

ای ربّ لمّا عرّفتها عُرفک لا تمنعها بجودک و لمّا دعوتها الی نفسک لا تطردها بکرمک فارزقها ما لا یعادله ما فی ارضک انّک انت الکریم ذو الفضل العظیم

لو تهب مثل السّموات و الأرض لأحد من خلقک لا ینقص من ملکوتک مقدار ذرّة انت الأعظم من ان تدعی بالعظیم لأنّه اسم من اسمائک قد خلق بارادة من عندک

لا اله الّا انت المقتدر المتعالی العلیم الکریم

۹۴

یا الهی یحترق قلب المشتاق من نار الاشتیاق و تبکی عیون العشّاق من سطوة الفراق و ارتفع ضجیج الآملین من کلّ الآفاق

انّک یا الهی حفظتهم بسلطان قدرتک بین الضّدّین لو لا احتراق اکبادهم و زفرات قلوبهم لیغرقون فی دموعهم و لو لا دموعهم لتحرقهم نار قلوبهم و حرارة نفوسهم کأنّهم ملائکة الّتی خلقتهم من النّار و الثّلج أ تری یا الهی بأن تمنعهم بعد هذا الاشتیاق عن لقائک او تطردهم بعد هذا الاشتعال عن باب رحمتک یا الهی یکاد ان ینقطع الرّجآء عن قلوب الأصفیآء این نسایم فضلک قد احاطتهم الأعدآء من کلّ الأطراف این رایات نصرک الّتی وعدتها فی الواحک

فوعزّتک لا یصبحون احبّائک الّا و یرون کأس البلآء فی مقابلة وجوههم بما آمنوا بک و بآیاتک ولو انّی اعلم بأنّک ارحم بهم من انفسهم و ما ابتلیتهم الّا لاظهار امرک و ارتقائهم الی جبروت البقآء فی جوارک ولکن انت تعلم بأنّ بینهم ضعفآء یجزعون من البلایا

اسألک یا الهی بأن توفّقهم علی الاصطبار فی حبّک ثمّ اشهدهم ما قدّرت لهم خلف سرادق عصمتک لیسرعنّ الی القضآء فی سبیلک و یستبقنّ البلآء فی حبّک او فأظهر رایات نصرتک ثمّ اجعلهم مقتدراً علی اعدائک لیظهر سلطانک علی من فی مملکتک و اقتدارک بین خلقک انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت العلیم الحکیم

ان اثبت یا الهی عبدک الّذی آمن بک علی نصرة امرک ثمّ احفظه فی کنف حفظک و حمایتک فی الآخرة و الأولی انّک انت الحاکم علی ما تشآء لا اله الّا انت الغفور الکریم

۹۵

سبحانک اللّهمّ یا الهی فأمطر من سحاب فیض فضلک ما تطهّر به افئدة عبادک عمّا یحجبهم عن النّظر الی وجهک و یمنعهم عن التّوجّه الی نفسک لیعرفنّ کلّ موجدهم و خالقهم ثمّ اصعدهم یا الهی بسلطان قدرتک الی مقام یمیّزون النّکهة الدّفرآء من رائحة قمیص اسمک العلیّ الأعلی و یقبلون الیک بقلوبهم و یؤانسون معک فی خفیّات سرّهم بحیث لو یؤتون ما فی السّموات و الأرض لا یعتنون به و لا یشغلهم عن ذکرک و وصفک

ثمّ اسألک یا محبوبی و رجائی بأن تحفظ عبدک الّذی توجّه الیک من سهام اشارات المنکرین و رماح دلالات المعرضین ثمّ اجعله خالصاً لنفسک و ناطقاً بذکرک و متوجّهاً الی کعبة امرک و انّک انت الّذی ما خیّبت الآملین عن باب رحمتک و ما منعت القاصدین عن ساحة فضلک لا اله الّا انت المقتدر المتعالی المهیمن العزیز المتکبّر المختار

۹۶

سبحانک اللّهمّ یا الهی اسألک باسمک الّذی به اخضرّت سدرات رضوان امرک و اثمرّت بفواکه القدس فی هذا الرّبیع الّذی فیه هبّت روایح مواهبک و الطافک و اوتی کلّ شیء ما قدّر له فی ملکوت قضائک و جبروت تقدیرک بأن لا تجعلنی بعیداً عن ساحة قدسک و لا محروماً عن حرم عزّ توحیدک و کعبة تفریدک

ثمّ ابتعث یا الهی فی صدری نار حبّک لیحترق بها ذکر ما سواک و ینعدم وصف النّفس و الهوی و یبقی ذکر نفسک العلیّ الأبهی و هذا غایة املی و بغیتی یا من بیدک جبروت الابداع و ملکوت الاختراع و انّک فعّال لما تشآء لا اله الّا انت المقتدر العزیز الغفّار

۹۷

سبحانک اللّهمّ یا الهی اسألک باسمک الّذی منه تموّج فی کلّ قطرة بحور رحمتک و الطافک و ظهر فی کلّ ذرّة انوار شمس مکرمتک و مواهبک بأن تزیّن کلّ نفس بطراز حبّک لئلّا یبقی احد فی ارضک الّا و یکون مقبلاً الیک و منقطعاً عمّن سواک

و انّک انت یا الهی قبلت کلّ الضّرّآء لمظهر نفسک لیصلنّ عبادک الی ذروة فضلک و ما قدّرت لهم فی الواح القضآء بجودک و الطافک فوعزّتک لو یفدون فی کلّ حین انفسهم فی سبیلک لیکون قلیلاً عند عطایاک اذاً

اسألک بأن تجعلهم راغبین الیک و مقبلین الی شطر رضاک و انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت المتعالی العزیز الغفّار

ثمّ اقبل یا الهی من عبدک ما ظهر منه حبّاً لنفسک ثمّ استقمه علی کلمتک العلیا ثمّ انطقه بثنآء نفسک و احشره مع المقرّبین من بریّتک و انّک انت الّذی فی قبضتک ملکوت کلّ شیء لا اله الّا انت المقتدر المهیمن العزیز المختار

۹۸

سبحانک یا من فی قبضتک زمام افئدة العارفین و فی یمینک من فی السّموات و الأرضین تفعل ما تشآء بقدرتک و تحکم ما ترید بارادتک کلّ ذی مشیّة معدوم عند ظهورات مشیّتک و کلّ ذی ارادة مفقود لدی شؤونات ارادتک

انت الّذی بکلمتک استجذبت قلوب الأصفیآء علی شأن انقطعوا فی حبّک عمّا سواک و انفقوا انفسهم و ارواحهم فی سبیلک و حملوا فی حبّک ما لا حمله احد من بریّتک

ای ربّ انا امة من امائک توجّهت الی مدین رحمتک و اردت بدایع الطافک لأنّ کلّ جوارحی یشهد بأنّک انت الکریم ذو الفضل العظیم

یا من وجهک کعبتی و جمالک حرمی و شطرک مطلبی و ذکرک رجائی و حبّک مؤنسی و عشقک موجدی و ذکرک انیسی و قربک املی و وصلک غایة رضائی و منتهی مطلبی اسألک ان لا تخیّبنی عمّا قدّرته لخیرة امائک ثمّ ارزقنی خیر الدّنیا و الآخرة

و انّک انت سلطان البریّة لا اله الّا انت الغفور الکریم

٩٩

سبحانک اللّهمّ یا الهی اسألک بمطلع آیاتک و مظهر اسمائک و مخزن الهامک و مکمن علمک بأن ترسل علی احبّائک ما یجعلهم ثابتین علی امرک و مذعنین بوحدانیّتک و معترفین بفردانیّتک و مقرّین بألوهیّتک ثمّ اصعدهم یا الهی الی مقام ینظرون فی کلّ الأشیآء آیات قدرة مظهر نفسک العلیّ الأبهی

ای ربّ انت الّذی تفعل ما تشآء و تحکم ما ترید کلّ ذی قدرة ضعیف عند ظهورات قوّتک و کلّ ذی عزّ ذلیل لدی شؤونات عزّک

اسألک بنفسک و ما انت علیه ان تجعلنی ناصراً لأمرک و ناطقاً بثنائک و مقبلاً الی حرم عزّک و منقطعاً عمّا سواک لا اله الّا انت المقتدر العزیز الحکیم

١٠٠

سبحانک اللّهمّ یا الهی تری اضطرابی و همّی و غمّی و ابتلائی فوعزّتک قلب البهآء ینوح بما ورد علی احبّائه فی سبیلک و عینه یتذرّف بما صعد الیک فی تلک الأیّام من الّذین نبذوا الدّنیا عن ورائهم و توجّهوا الی شاطئ عزّ رحمتک

فألبسهم یا الهی ردآء مکرمتک و اثواب رحمتک الّتی جعلتها مخصوصة لنفسک و نسجتها ایادی الطافک و مواهبک ثمّ اشربهم من کؤوس رحمتک الکبری من ایادی عطوفتک ثمّ اسکنهم یا محبوبی فی جوارک حول سرادق الأبهی و انّک انت فعّال لما تشآء

ثمّ اسألک بقدم ذاتک بأن تصبّر البهآء فی هذه المصیبات الّتی فیها ناحت اهل الملإ الأعلی و بکت اهل الجنّة المأوی و اخذت کلّ الوجود غبار الصّفرآء فی هذا الحزن الّذی احاط العباد الّذین توجّهوا الی شطر اسمک العلیّ الأعلی لا اله الّا انت المقتدر المتعالی الغفور الرّحیم

فیا الهی کلّ العباد مشغول بأنفسهم من شدّة البلایا الّتی احاطتهم من قضائک و لسان البهآء مشغول بذکر اصفیائک و قلب البهآء ذاکر احبّائک و ارقّائک

فیا الهی لا تنظر الیّ و علی ما غفلت فی ادآء خدمتک فانظر الی بحور رحمتک و الطافک و الی ما یلیق لجلالک و عفوک و ینبغی لألطافک و مواهبک و انّک انت الغفور الکریم

١٠١

سبحانک اللّهمّ یا الهی تری ما عجزت السن ما سوبک عن ذکره و تشهد ما تکلکل عن بیانه غیرک بحیث تموّجت بحور الابتلآء و تهیّجت ارياح القضآء و تمطر من السّحاب سهام الافتتان و من سمآء القدر رماح الامتحان

ای ربّ تری عبادک الّذین آمنوا بک و بآیاتک کیف وقعوا بین مخالیب اعدائک و سدّوا علی وجوههم ابواب الرّخآء و ترکوهم فی هذا الحصن الّذی منع عنه الرّاحة و الرّجآء و ورد علیهم فی سبیلک ما لا ورد علی احد من قبل و یشهد بذلک سکّان العرش و الثّری و اهل ملأ الاعلی

فیا الهی هؤلآء عباد الّذین انقطعوا عن دیارهم حبّاً لجمالک و اهتزّهم ارياح شوقک الی مقام انقطعوا عن کلّ نسبة فی سبیلک و حاربهم طغاة عبادک من اهل مملکتک و اخرجوهم عن کلّ الدّیار و جعلوهم اسری بایادی الفجرة من عبادک و الکفرة من اشقیآء اهل ارضک الی ان ادخلوهم فی هذا المقام الّذی لن یوجد اردأ منه فی مملکتک و اخذتهم البلایا علی شأن یبکی السّحاب علیهم و ینوح الرّعد لقضایا الّتی مسّتهم فی حبّک و رضاک

و انت تعلم یا الهی لم یکن فی ارضک من ینسب الیک الّا هؤلآء الّذین استشهد منهم عدّة و بقی عدّة اخری ولو انّ یا الهی لمثلنا لا یلیق ان تنسب انفسنا الی نفسک لانّ الخطایا و الغفلة عن امرک منعتنا عن الورود فی لجّة بحر احدیّتک و التّسبّح فی غمرات عزّ رحمتک ولکن یا الهی یشهد السننا و قلوبنا و جوارحنا بانّ رحمتک احاطت کلّ الاشیآء و رأفتک سبقت من فی الارض و السّمآء

اسئلک باسمک الاعظم الّذی به انقلبت الکائنات و اهتزّت الموجودات ان تنزل من سحاب رحمتک ما یطهّر هؤلآء عن کلّ بلآء و مکروه ثمّ اصعدهم الی مقام لا یشغلهم البلایا عن بدایع ذکرک و لا الرّزایا عن التّوجّه الی ساحة عزّ احدیّتک

فوعزّتک یا محبوب البهآء و مقصود البهآء انّی بنفسی اقول فی کلّ الاحیان یا لیت تقرّبت الیک فی یوم قبل هذا ولکن لمّا اسمع ضجیج المخلصین من بریّتک و المقرّبین من عبادک الّذین ما اتّخذوا لانفسهم ولیّاً الّا انت و لا ملجأ الّا انت ثمّ اختاروا فی سبیلک لانفسهم ما لا اختاره احد عند ظهور مظاهر عزّ احدیّتک و مطالع قدس ربوبیّتک لذا یحزن قلبی و یکدّر فؤادی و انادیک بقدرتک الّتی احاطت کلّ الوجود من الغیب و الشّهود بان تحفظهم عن کلّ ما یکره رضاک و هذا لا لانفسهم بل لیبقی بهم اسمک بین عبادک و ذکرک فی بلادک

و انّک تعلم یا الهی بانّ کلّ العباد قد اعرضوا عنک و قاموا بالمحاربة علی نفسک و لیس لک عباد لیطیعوک الّا هؤلآء و الّذین آمنوا بظهورک الّذی به انقلبت الوجود و اضطربت النّفوس و تبلبلت الرّقود فیا الهی انت الکریم ذو الفضل العظیم

فانزل علیهم ما یطمئنّ به قلوبهم و تسکن نفوسهم و تجدّد ارواحهم و تطیب اجسادهم انّک انت مولهم و مولی العالمین و الحمد للّه ربّ العالمین

۱۰۲

سبحانک یا اله العالمین و محبوب العارفین ترانی جالساً تحت سیف علّق بخیط و تعلم بأنّی فی هذا الحال ما قصّرت فی امرک و بلّغت ذکرک و ثنائک و کلّ ما امرتنی به فی الواحک و اذاً تحت السّیف ادعو احبّائک بکلمات الّتی تنجذب منها القلوب الی افق مجدک و کبریائک

ای ربّ صفّ آذانهم لاصغآء نغمات الّتی ارتفعت عن یمین عرش عظمتک فوعزّتک یا الهی لو یسمعها احد ما قدّرته فیها حقّ الاصغآء لیطیر الی ملکوت امرک الّذی ینطق فیه کلّ ما خلق فیه بأنّک انت اللّه لا اله الّا انت المقتدر المهیمن القیّوم یا الهی طهّر ابصار عبادک ثمّ اجتذبهم بآیاتک علی شأن لا یمنعهم البلایا عن التّوجّه الیک و عن النّظر الی افق امرک

یا الهی قد احاطت الظّلمة کلّ البلاد و بها اضطربت اکثر العباد اسألک باسمک الأعظم بأن تخلق فی کلّ بلد خلقاً لیتوجّهنّ الیک و یذکرنّک بین عبادک و یرفعنّ رایات نصرتک بالحکمة و البیان و ینقطعنّ عن الأکوان

انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت العزیز المستعان

۱۰۳

سبحانک یا من بیدک جبروت العزّ و ملکوت الخلق تفعل ما تشآء بسلطانک و تحکم ما ترید بقدرتک لم تزل کنت مقدّساً عن ذکر الممکنات و لا تزال تکون متعالیاً عن ذکر الموجودات انّ الوجود بنفسه یشهد انّه معدوم تلقآء ظهورات عزّ وحدانیّتک و الموجود بنفسه یشهد بأنّه مفقود لدی تجلّیات انوار قدس فردانیّتک کنت بنفسک مستغنیاً عن دونک و بذاتک غنیّاً عمّا سواک و کلّ ما یصفنّک به الموحّدون و یذکرنّک به المخلصون انّه ظهر من القلم الّذی حرّکته اصابع قدرتک و انامل قوّتک الّتی کانت مقهورة تحت ذراع امرک بحرکة عضد اقتدارک

فوعزّتک بعد علمی بذلک لا اجد نفسی مستطیعاً علی ذکرک و ثنائک ولو اصفک بوصف و اذکرک بذکر اجد نفسی خجلاً عمّا تحرّک به لسانی و جری علیه قلمی

ای ربّ کینونة العرفان تشهد بعجزها عن عرفانک و انّیّة الحیرة تشهد بحیرتها لظهورات سلطنتک و کینونة الذّکر تشهد بنسیانها و محوها عند ظهورات آیاتک و بروزات ذکرک فلمّا کان الأمر کذلک ما یفعل هذا الفقیر و بأیّ حبل یتمسّک هذا المسکین

اسألک یا اله العالمین و یا محبوب العارفین و مقصود من فی السّموات و الأرضین باسمک الّذی به ارتقی کلّ ندآء الی سمآء عزّ احدیّتک و طار کلّ مقبل فی هوآء وحدتک و کبریائک و به کمل کلّ ناقص و عزّ کلّ ذلیل و نطق کلّ کلیل و برئ کلّ علیل و قبل ما لم یکن قابلاً لحضرتک و لایقاً لعظمتک و سلطانک بأن تنصرنا بجنود غیبک و بقبیل من ملائکة امرک ثمّ اقبل منّا ما عملناه فی حبّک و رضائک و لا تطردنا یا الهی عن باب رحمتک و لا تخیّبنا من بدایع فضلک و مواهبک

ای ربّ تشهد ارکاننا و جوارحنا بوحدانیّتک و فردانیّتک فأنزل علینا قوّة من عندک و قدرة من لدنک لنستقیم علی امرک و ننصرک بین عبادک ای ربّ نوّر ابصارنا بأنوار جمالک و قلوبنا بأنوار معرفتک و عرفانک ثمّ اکتبنا مع الّذین هم وفوا بمیثاقک فی ایّامک و بحبّک انقطعوا عن العالمین

و انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت القادر العالم الحاکم المهیمن القیّوم

۱۰۴

یا من قربک رجائی و وصلک املی و ذکرک منائی و الورود فی ساحة عزّک مقصدی و شطرک مطلبی و اسمک شفائی و حبّک نور صدری و القیام فی حضورک غایة مطلبی اسئلک باسمک الّذی به طیّرت العارفین فی هواء عزّ عرفانک و عرّجت المقدّسین الی بساط قدس افضالک بان تجعلنی متوجّهاً الی وجهک و ناظراً الی شطرک و ناطقاً بثنائک

ای ربّ انا الّذی نسیت دونک و اقبلت الی افق فضلک و ترکت ما سواک رجآء لقربک اذاً اکون مقبلاً الی مقرّ الّذی فیه استضآء انوار وجهک فانزل یا محبوبی علیّ ما یثبّتنی علی امرک لئلّا یمنعنی شبهات المشرکین عن التّوجّه الیک

و انّک انت المقتدر المهیمن العزیز القدیر

۱۰۵

سبحانک اللّهمّ یا الهی انت الّذی بعزّتک تعزّز اولو العزّة و الاعزاز و بقدرتک استقدر اولو القدرة و الاقتدار و بأمرک استعلی مظاهر امرک علی من فی الأرض و السّمآء و من کوثر مدادک استحیت افئدة اهل ملکوت الانشآء

ای ربّ انا الّذی توجّهت الیک خالصاً لوجهک و اقبلت الی حرم الأنس و کعبة القدس مقرّاً بقدرتک و سلطنتک الی ان وردت المدینة الّتی فیها تجلّیت علی کلّ الأشیآء بکلّ اسمائک و عاشرت مع احبّائک و وجدت من البیت نفحات قدسک و فوحات انسک

ای ربّ لا تخیّبنی عن بابک و لا تطردنی عن شاطئ حبّک و رضائک لأنّ الفقیر لا یجد لنفسه ملجأ الّا باب غنائک و انّ المطرود لا تستقرّ نفسه الّا فی جوار عنایتک

ای ربّ لک الحمد بما عرّفتنی مظهر نفسک و جعلتنی موقناً بآیاتک اسألک ان تجعلنی ثابتاً علی ما امرتنی به و حافظاً للآلئ حبّک الّتی جعلت قلبی مخزنها و مکمنها ثمّ انزل یا الهی فی کلّ حین ما یحفظنی عن دونک و یستقیمنی علی امرک

و انّک انت العزیز و انّک انت القدیر و انّک انت الحکیم و انّک انت العلیم لا اله الّا انت المعطی الباذل المقتدر الغفّار

و الحمد للّه العزیز الجبّار

۱۰۶

سبحانک اللّهمّ یا الهی لک الحمد بما اظهرتنی فی ایّامک و القیت علیّ حبّک و عرفانک اسألک باسمک الّذی به ظهرت لآلئ الحکمة و البیان من خزائن افئدة المقرّبین من عبادک و اشرقت شمس اسمک الرّحمن علی من فی ارضک و سمائک بأن ترزقنی من بدایع نعمائک المکنونة بفضلک و عطائک

فیا الهی هذا اوّل ایّامی قد اتّصلت بأیّامک فلمّا شرّفتنی بهذا الفضل العظیم لا تمنعنی عمّا قدّرته لأصفیائک

و یا الهی انّی حبّة قد زرعتها فی ارض حبّک و انبتّها ید احسانک اذاً تطلب بکینونتها مآء رحمتک و کوثر فضلک فأنزل علیها من سمآء عنایتک ما یربّیها فی ظلّک و جوارک و انّک انت مسقی قلوب العارفین مآء الکوثر و التّسنیم

و الحمد للّه ربّ العالمین

۱۰۷

ربّ اسألک بذکرک الّذی به بعثت الممکنات و استضآءت الوجوه بأن لا تخیّبنی عمّا عندک ثمّ ادخلنی برحمتک فی ظلّک الممدود

ای ربّ فاجعل رجائی انت و قصدی انت و املی انت و مقصدی انت و بیتی انت و کعبتی انت و مطلبی جمالک المشرق العزیز المحمود ای ربّ اسألک بما انت علیه بأن ترسل عن یمین قدرتک ما تعزّ به احبّائک و تخذل به اعدائک

لا اله الّا انت و انّک انت محبوبی فی الدّنیا و الآخرة و انّک انت مقصود العارفین

و الحمد للّه ربّ العالمین

۱۰۸

لک الحمد یا الهی بما وفیت بما رقم من قلم امرک فی الألواح الّتی ارسلتها الی خیرة خلقک الّذین بهم فتحت ابواب رحمتک و اشرقت شمس هدایتک و لک الحمد یا الهی علی ما اظهرت ما کان مکنوناً فی ازل الآزال فی سرادق العزّة و العظمة و الاجلال و به زیّنت سمآء امرک و الواح کتاب برهانک

فلمّا جآء الوعد و ظهر الموعود انکروه عبادک الّذین یدّعون الایمان بمظهر نفسک الّذی جعلته مبشّراً لهذا الظّهور الّذی منه قرّت عیون اهل خبآء احدیّتک

ای ربّ لم ادر بأیّ حجّة آمنوا بک و بآیاتک و بأی برهان کفروا بسلطانک کلّما ادعوهم الیک و اقول یا قوم فانظروا بما عندکم من آیات اللّه ربّکم و بما نزّل من سمآء المشیّة و الاقتدار یعترضون علیک و یعرضون عنک بعد الّذی انت تعلم بأنّ کلّ کلمة من کلمات الّتی خرجت من فم ارادتک تتضوّع منها نفحات رحمتک

و منهم من تمسّک بالّذی لم یکن له شأن لیتکلّم عند احد من خدّام بابک و کیف مقام الّذی فیه ینطق لسان عظمتک ای ربّ طهّر قلوبهم و ابصارهم لینظروا بعیونهم و یفقهوا بقلوبهم لعلّ یجذبهم آیاتک الی مشرق وحیک و یقرّبهم الی سلسبیل عرفانک

ای ربّ انت الّذی اخذت عهدی منهم فی کلّ سطر من کتابک و اکّدت ذلک علی شأن انقطع عنه اعتذار خلقک قلت و قولک الحقّ لا یعادل بکلمة من عنده ما نزّل فی البیان

اذاً تری یا الهی ما ارتکبوا فی امرک و بما اکتسبت ایدیهم فی ایّامک ینوح من ظلمهم سدرة امرک و سکّان سرادق عظمتک و اهل مداین اسمائک لم ادر یا الهی بأیّ حجّة قاموا علی الظّلم و بأیّ برهان اعرضوا عن مطلع آیاتک اسألک یا مالک الأسمآء و فاطر السّمآء ان تؤیّدهم علی الانصاف فی امرک لعلّ یجدون عرف قمیص رحمتک و یتوجّهون الی افق الّذی فیه اضآء انوار طلعتک ای ربّ انّهم ضعفآء و انت القویّ القدیر و هم فقرآء و انت الغنیّ الکریم

و انت تعلم یا الهی بأنّی ما اردت لنفسی امراً فی ایّامی فدیت روحی و ذاتی لاعلآء کلمتک بین خلقک و ارتفاع ذکرک بین عبادک و ارسلتنی بحجّة بها اهتزّ من الشّوق مطالع وحیک و مشارق الهامک و بها ثبت برهانک و تمّت نعمتک و کمل امرک و نزّلت آیاتک و ظهرت بیّناتک

و انت تعلم یا الهی بأنّی ما اردت الّا ما اردت و ما ارید الّا ما ترید ان انطق بین عبادک ما الهمتنی بجودک و امرتنی بذکره بین خلقک یعترض علیّ طغاة بریّتک و ان اصمت عن بدایع ذکرک یقوم کلّ جوارحی بثنائک لم ادر بأیّ مآء خلقتنی و بأیّ نار اوقدتنی فوعزّتک لا اصمت عن ذکرک ولو یقوم علیّ من فی سمائک و ارضک اذکرک فی کلّ الأحوال منقطعاً عن العالمین

و الحمد لک یا محبوب افئدة العارفین

۱۰۹

سبحانک اللّهمّ یا الهی تری بأنّ طرف البهآء متوجّه الی شطر عنایتک و عینه الی افق فضلک و الطافک و یده مرتفعة الی سمآء مواهبک فوعزّتک کلّ عضو من اعضائی ینادیک و یقول یا محبوب العالمین و اله من فی السّموات و الأرضین و رجآء افئدة المخلصین اسألک ببحرک الّذی الیه دعوت من فی سمائک و ارضک بأن تنصر عبادک الّذین منعوا عن التّوجّه الیه و التّقرّب الی شطره ثمّ اجعلهم یا الهی منقطعاً عمّن سواک و ناطقاً بذکرک و مثنیاً بثنائک فارزقهم یا الهی رحیق رحمتک لیجعلهم غافلاً عن دونک و قائماً علی امرک و مستقیماً علی حبّک انّک انت الههم و معبودهم لو تطردهم من ینظر الیهم و لو تبعدهم من یقرّبهم فوعزّتک لا مهرب الّا انت و لا ملجأ الّا الیک و لا عاصم الّا انت فویل لمن اتّخذ لنفسه من دونک ولیّاً و نعیم للّذین انقطعوا عن کلّ من فی ارضک و تمسّکوا بذیل عطائک اولئک اهل البهآء بین الأرض و السّمآء لا اله الّا انت العلیم الحکیم

و الحمد للّه ربّ العالمین

۱۱۰

لم ادر یا الهی انطق ببدایع ذکرک بین عبادک و اعرّفهم خفیّات رحمتک و اسرار امرک او اجعل قلبی وعائها ولو انّ المحبّ لا یحبّ ان یسمع احد حدیث محبوبه ولکن لمّا جآء امرک المبرم باظهار امرک لا اتوقّف ابداً و اذکرک ولو تنزل علیّ من سحاب القضآء سهام البلآء

فوعزّتک لا یمنعنی عن ذکر ما امرت به جنود السّموات و الأرضین مع ارادتک لیس لی ارادة و عند مشیّتک لیس لی مشیّة اکون بفضلک فی کلّ الأحوال حاضراً لخدمتک و منقطعاً عمّا سواک

ولکن یا الهی احبّ ان تأمرنی باظهار ما هو المکنون فی علمک لیطیرنّ المخلصون من الاشتیاق الی هوآء احدیّتک و یضطربنّ المشرکون و یرجعنّ الی اسفل الجحیم مقام الّذی قدّرت لهم بسلطانک

ای ربّ تری احبّائک بین ایدی اعدائک و تسمع ضجیجهم من کلّ الأشطار بما ورد علیهم فی سبیلک ای ربّ انت تعلم بأنّهم ما ارادوا الّا وجهک و ما اقبلوا الّا الی حضرتک و الّذین ظلموهم ما ارادوا بذلک الّا الاعراض عنک و اخماد نار الّتی اشتعلتها بأیدی قدرتک

ای ربّ فأخرج من شفتی مشیّتک کلمة و سخّر بها من علی الأرض کلّها الی متی یا الهی تنظر و تصبر قد اخذت الظّلمة کلّ الجهات و کاد ان تنعدم آثارک فی بلادک

استغفرک یا الهی عمّا ذکرت لأنّک انت العلیم و عندک من خفیّات الأمور ما لا عند غیرک اذا اتی الوعد تظهر ما ترید و تسخّر کیف تحبّ لیس لنا ان نرید الّا ما انت اردت لنا عندک علم کلّ شیء تعلم عاقبة الأمور و انّک انت الحقّ علّام الغیوب

فاغفر لی و لأحبّتی ثمّ ارزقهم خیر الدّنیا و الآخرة

و انّک انت الغفور الرّحیم

۱۱۱

سبحانک یا الهی تری ضعف احبّائک و قدرة اعدائک و ذلّة اصفیائک و عزّة الّذین جحدوا امرک و کفروا بآیاتک انّهم ینکرون آیاتک بما اعطیتهم من النّعم الفانیة و هؤلآء یشکرونک بما ورد علیهم ابتغآء ما عندک من النّعم الباقیة

و ما احلی ذکرک فی الشّدّة و البلآء و ثنائک عند هبوب ارياح القضآء و انت تعلم یا الهی بأنّ البهآء لا یجزع عمّا ورد علیه فی سبیلک بل اجد کلّ اعضائی و جوارحی یشتاق البلآء لاظهار امرک یا مالک الأسمآء من مآء حبّک استبقی البهآء فی ملکوت الانشآء و من نار ذکرک اشتعل البهآء بین الأرض و السّمآء طوبی لی و لهذه النّار الّتی تسمع من زفیرها لا اله الّا انت المحبوب فی صدر البهآء و المذکور فی قلب البهآء

فوعزّتک لو یجتمعنّ من فی السّموات و الأرض علی ان یمنعنّ البهآء عن ذکرک و ثنائک لا یستطیعنّ و لا یقدرنّ لو یقتلوننی المشرکون اذاً دمی ینطق باذنک و یقول لا اله الّا انت یا مقصود البهآء و لو یطبخوننی فی قدر البغضآء قتار الّذی یفوح من لحمی یتوجّه الیک و ینادی این انت یا مولی العالمین و مقصود العارفین و لو یحرقوننی بالنّار فوعزّتک رمادی ینطق باذنک و یقول قد فاز الغلام بما اراد من ربّه العزیز العلّام

و الّذی کان کذلک هل یخوّفه اجتماع الملوک علی ضرّه فی امرک لا فونفسک یا مالک الملوک لا یجزعنی سطوة العالمین فی حبّک و قمت بنفسی علی امرک بحولک و لا یضطربنی جنود الظّالمین

و انادی من فی الأرض یا عباد اللّه اتّقوا اللّه و لا تحرموا انفسکم من هذا الرّحیق الّذی جری عن یمین عرش رحمة ربّکم الرّحمن تاللّه ما عنده خیر لکم عمّا عندکم و عمّا اردتم و تریدونه فی الحیوة الباطلة دعوا الدّنیا و توجّهوا الی الأفق الأعلی انّ الّذی شرب خمر ذکره یغفل عن ذکر ما سواه و الّذی عرفه ینقطع عن الدّنیا و ما فیها

یا الهی و سیّدی اسألک بالکلمة التّی بها طار الموحّدون فی هوآء عرفانک و عرج المخلصون الی سمآء احدیّتک ان تلهم احبّتک ما تطمئنّ به قلوبهم علی امرک ثمّ استقمهم علی شأن لا یمنعهم شیء عن التّوجّه الیک

انّک انت المعطی الباذل الغفور الرّحیم

۱۱۲

یا الهی تری بأنّ السّکر اخذ عبادک الّذین اعرضوا عن جمالک و اعترضوا علی ما نزّل عن یمین عرش عظمتک قد اتیت یا الهی علی ظلل المعانی و البیان اذاً اضطربت اهل الأکوان و تزلزلت ارکان الّذین کفروا ببرهانک یا من فی قبضتک من فی الامکان

انت الّذی یا الهی ناديت الکلّ الی شطر رحمتک و دعوتهم الی افق فضلک و الطافک و ما اجابک الّا الّذین انقطعوا عن دونک و سرعوا الی مشرق جمالک و مطلع وحیک و الهامک

تعلم یا الهی لیس علی وجه الأرض من یذکرک الّا هؤلآء و تراهم بین ایدی الظّالمین من خلقک و منهم یا الهی من سفک دمه فی سبیلک و منهم من خرج عن دیاره متوجّهاً الی مقرّ عرشک و منع عن الدّخول فی فنآء عظمتک و منهم فی السّلاسل و الأغلال و منهم بین ایادی الفجّار

اسألک یا من بیدک زمام الاختیار ان تنصرهم ببدایع نصرتک ای ربّ قد اخذتهم الذّلّة فی سبیلک عزّزهم بسلطانک و قد اخذهم الضّعف فی حبّک فأغلبهم علی الأعدآء بقدرتک و اقتدارک

ولو انّی یا الهی اعلم بأنّک قدّرت لهم ما لا یعادل به ما فی سمائک و ارضک ولکن احبّ بأن تراهم فی العزّة و الاقتدار فی ایّامک انّک انت المقتدر علی خلقک کلّ فی قبضتک و فی کفّ اقتدارک لا اله الّا انت المقتدر العلیم الحکیم

۱۱۳

سبحانک یا الهی اشهد بأنّ العباد لو یتوجّهون الیک ببصر الّذی خلقت فیهم و سمع الّذی اعطیتهم لتجذبهم کلمة واحدة الّتی نزّلت عن یمین عرش عظمتک و بها تستضیء وجوههم و تطمئنّ قلوبهم و تطیر ارواحهم فی هوآء عزّ احدیّتک و سمآء ربوبیّتک

اسألک یا مالک الأسمآء و ملیک الأرض و السّمآء ان تجعل احبّائک کؤوس رحمتک فی ایّامک لیحییّنّ بهم قلوب عبادک ثمّ اجعلهم یا الهی امطار سحاب فضلک و ارياح ربیع عنایتک لیخضرّ بهم اراضی قلوب خلقک و بریّتک و ینبت منها ما تفوح نفحاتها فی مملکتک لیجدنّ کلّ رایحة قمیص امرک انّک انت المقتدر علی ما ترید

فوعزّتک یا الهی من شرب من الکأس الّتی تدور بها ید رحمتک ینقطع عن دونک و ینجذب بکلمة منه عبادک الّذین رقدوا فی مهاد الغفلة و النّسیان و یتوجّهون الی شطر آیتک الکبری و لا یریدون منک الّا انت و لا یطلبون الّا ما قدّرت لهم من قلم قضائک فی لوح تقدیرک

اذاً یا الهی باسمک الأعظم فأنزل علی احبّتک ما یقرّبهم الیک فی کلّ الأحوال و انّک انت المقتدر العزیز المستعان

۱۱۴

یا الهی قرّت عین البهآء بالنّظر الی افق البلآء الّذی اتی من سمآء قضائک و اخذه من کلّ الجهات بما رقم من قلم تقدیرک فونفسک ما ینسب الیک انّه لمحبوب البهآء ولو یکون سمّ الرّدی

یا الهی انّ الرّوح فی لیلة الّتی انتهت الیها ایّامه قد خرج فی ظلمتها الی العرآء وحده اکبّ بوجهه علی التّراب و قال یا ربّی و محبوبی ان ترید ان تردّ هذه الکأس فأرجعها عنّی بفضلک و احسانک

فوجمالک یا مالک الأسمآء و فاطر السّمآء انّ البهآء یجد نفحات کلماته الّتی خرجت من فمه فی حبّک و یجد التهاب الّذی اخذه فی شوقه الی لقائک و اشتیاقه الی مطلع نور فردانیّتک و مشرق عزّ وحدانیّتک

و انّی ونفسک اقول یا ربّی و سیّدی و مولای لیس لی ارادة تلقآء ظهور ارادتک و لا لی مشیّة عند طلوع مشیّتک فوعزّتک لا ارید الّا ما انت ترید و لا احبّ الّا ما انت تحبّ انّ مختار البهآء ما اخترته لنفس البهآء یا مالک البهآء بل لا اجد لنفسی ذکراً تلقآء ظهورات اسمائک کیف لدی تجلّی انوار ذاتک فآه آه لو اذکرک نفس الذّکر یدلّ علی شرکی و یشهد علی غفلتی عند ظهور نور توحیدک هل یکون لدونک من ظهور لدی ظهورک او لغیرک من وجود لیذکرک او یباهی بثنائه ایّاک لا فونفسک قد ثبت بالبرهان بأنّک انت الواحد الفرد المستعان لم تزل کنت بلا ذکر شیء معک و لا تزال تکون بلا وجود شیء عندک لو یثبت غیرک کیف یثبت تقدیس ذاتک عن الأمثال و تنزیه نفسک عن الأشباه و انّ اعلی افئدة الموحّدین لا یرتقی الی هوآء علم الّذی خلقته بکلمة امرک و کیف الی علم الّذی ینسب الی ذاتک کلّ الأذکار و الأفکار منقطعة من هذا المقام الّذی خلق من

قلمک الأعلی فکیف مقام الّذی قدّسته عن الذّکر و البیان و انّ ذکر العدم آیات القدم کحرکة القطرة عند تموّجات ابحر احدیّتک استغفرک یا الهی من هذا التّشبیه لأنّ التّشبیه و التّمثیل من شؤونات خلقک کیف یتقرّب الیک و یصعد الی نفسک

فوعزّتک یا الهی مع علمی و ایقانی بأنّ ذکر دونک لن یصل الیک و ثنآء غیرک لا یتعارج الی سمآء قربک لو اصمت من ثنائک و بدایع ذکرک لیحترق کبدی و تذوب نفسی

بذکرک یا الهی یسکن عطشی و یستریح فؤادی و به آنس البهآء کأنس الرّضیع الی ثدی رحمتک و به اشتاق البهآء کاشتیاق الظّمآن الی کوثر عطائک یا رحمن یا من بیدک جبروت الامکان

لک الحمد یا الهی بما اذنتنی بذکرک لولاه لما یستأنس البهآء و یفرح قلب البهآء بذکرک جعلت غنیّاً عن ذکر العالمین و بحبّک لا اجزع عن ضرّ الظّالمین

فأرسل یا الهی علی احبّتی ما تفرح به قلوبهم و تستنیر به وجوههم و تسترّ به ذواتهم و انت تعلم یا الهی انّ فرحهم فی استعلآء امرک و اعلآء کلمتک فأظهر یا الهی ما تقرّ به عیونهم و قدّر لهم خیر الدّنیا و الآخرة

انّک انت العزیز المقتدر الوهّاب

۱۱۵

تری یا الهی کیف حال بین عبادک و مظهر نفسک ظلم المعرضین من خلقک ای ربّ فأنزل علیهم ما یشغلهم بأنفسهم ثمّ اجعل بأسهم بینهم لتستریح بذلک الأرض و من علیها

ای ربّ انّ امة من امائک ارادت وجهک و طارت فی هوآء رضاک ای ربّ لا تحرمها عمّا قدّرته لخیرة امائک ثمّ اجتذبها بآیاتک علی شأن تذکرک بین امائک

انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت العزیز المستعان

۱۱۶

یا الهی و محبوبی لا مفرّ لأحد عند نزول احکامک و لا مهرب لنفس لدی صدور اوامرک اوحیت القلم اسرار القدم و امرته ان یعلّم الانسان ما لم یعلم و یشربهم کوثر المعانی من کأس وحیک و الهامک

فلمّا ظهر منه علی اللّوح حرف من علمک المکنون ارتفع ضجیج العشّاق من کلّ الأشطار و بذلک ورد علی الأخیار ما بکت عنه سکّان سرادق مجدک و ناحت اهل مداین امرک

تری یا الهی فی تلک الأیّام مطلع اسمائک تحت سیوف اعدائک و فی هذه الحالة ینادی من فی ارضک و سمائک و یدعوهم الیک

فیا الهی طهّر قلوب بریّتک بسلطنتک و اقتدارک لیؤثّر فیهم کلماتک لم ادر یا الهی ما فی قلوبهم و ما یظنّون فی حقّک کأنّهم ظنّوا بأنّک تدعوهم الی افقک الأعلی لیزداد بذلک شأنک و عزّک لأنّهم لو علموا انّک تدعوهم الی ما یحیی به قلوبهم و تبقی به انفسهم ما فرّوا عن حکومتک و ما تبعّدوا عن ظلّ سدرة فردانیّتک فاکشف یا الهی ابصار خلقک لیروا مظهر نفسک مقدّساً عمّا عندهم و ما یدعوهم الی افق وحدانیّتک الّا خالصاً لوجهک فی حین الّذی لا یطمئنّ لنفسه حیوة فی اقلّ من ساعة لو یرید نفسه ما یلقیها بین ایدی اعدائک

فوعزّتک قبلت البلایا لاحیآء من فی سمائک و ارضک انّ الّذی احبّک لا یحبّ نفسه الّا لاعلآء امرک و الّذی عرفک لا یعرف سواک و لا یلتفت الی دونک

عرّف یا الهی عبادک ما اردت لهم فی ملکوتک ثمّ عرّفهم ما حمله مصدر اسمائک الحسنی لأحیآء انفسهم حبّاً لنفسک لعلّ الی کوثر الحیوان هم یقصدون و الی شطر اسمک الرّحمن یتوجّهون ای ربّ لا تدعهم بأنفسهم فاجذبهم بجودک الی افق سمآء وحیک هم الفقرآء و انّک انت الغنیّ الغفور الرّحیم

۱۱۷

سبحانک یا الهی قد ظهرت طلایع ربیع فضلک و اخضرّت بها اراضی مملکتک و امطرت سحاب سمآء کرمک علی هذه المدینة الّتی فیها حبس من اراد عتق بریّتک و به تزیّنت ارضها و تردّی اشجارها و استفرحت اهلها

ولکنّ قلوب احبّتک لا تسترّ الّا من ربیع عواطفک الّذی به تخضرّ القلوب و تجدّد النّفوس و تثمر اشجار الوجود

ای ربّ قد اصفرّ نبات قلوب احبّتک فامطر علیهم من سحاب المعانی ما ینبت من صدورهم کلأ علمک و حکمتک ثمّ اسررهم باظهار امرک و استعلآء سلطنتک

ای ربّ کلّ مترصّد الی شطر جودک و متوجّه الی افق فضلک لا تحرمهم باحسانک انّک انت المقتدر بسلطانک لا اله الّا انت العزیز المهیمن القیّوم

۱۱۸

تری یا الهی عبادک تمسّکوا بأسمائک و یدعونها فی اللّیالی و الأیّام و اذا ظهر من خلق بکلمة من عنده ملکوت الأسمآء و جبروت البقآء انفضّوا عن حوله و کفروا بآیاتک الکبری الی ان اخرجوه من دیاره و ادخلوه الی اخرب بلادک بعد الّذی عمّرت الدّنیا لنفسه و یکون جالساً فی هذا السّجن الأعظم و مع هذا البلآء الّذی ما رأت شبهه عین الابداع یدعو النّاس الیک یا مالک الاختراع

اسألک یا خالق الأمم و محیی الرّمم بأن تؤیّد عبادک علی عرفان مظهر ذاتک و مطلع قیّومیّتک لیکسّروا بقدرتک اصنام الهوی و یدخلوا فی ظلّ رحمتک الکبری الّتی سبقت الأشیآء باسمک العلیّ الأبهی

لم ادر یا الهی الی متی یرقدون بریّتک علی فراش الغفلة و الهوی و الی متی ینامون علی بساط البعد و النّوی قرّبهم یا الهی الی المنظر الأعلی و اجتذبهم من نفحات وحیک الّتی بها طار الموحّدون الی هوآء الاشتیاق و المخلصون الی مطلع نیّر الآفاق

ای ربّ فاخرق حجباتهم لیروک مشرقاً عن افق احدیّتک و طالعاً عن فجر ربوبیّتک فوعزّتک لو وجدوا حلاوة ذکرک و ما ینزل علیهم عن یمین عرش عظمتک لیضعون ما عندهم و یسرعون فی بیدآء الاشتیاق لیرتدّ الیهم لحظات اعین مرحمتک و یتجلّی علیهم شمس جمالک

ای ربّ فاجذب افئدتهم بذکرک ثمّ اجعلهم غنیّاً بغنائک و مؤیّداً علی اظهار امرک بین خلقک انّک انت المعطی الغفور الرّحیم

۱۱۹

سبحانک یا الهی تری کیف ابتلیت بین عبادک و ما ورد علیّ فی سبیلک انت تعلم بأنّی ما تکلّمت الّا باذنک و ما یفکّ شفتای الّا بأمرک و ارادتک و ما تنفّست الّا بذکرک و ثنائک و ما دعوت الکلّ الّا الی ما دعی به اصفیائک فی ازل الآزال و ما امرتهم الّا بما یقرّبهم الی مشرق عنایتک و مطلع الطافک و افق غنائک و مظهر وحیک و الهامک

و انت تعلم یا الهی بأنّی ما قصّرت فی امرک ارسلت فی کلّ الأحیان نفحات وحیک علی الأشطار و عرف قمیص رحمانیّتک الی الأقطار لعلّ یجدونه عبادک و یتوجّهون به الیک

اسألک یا الهی بأنوار احدیّتک و مهابط وحیک ان تنزل من سحاب رحمتک ما یطهّر به قلوب الّذین توجّهوا الیک ثمّ امح عن صدورهم ما یعترض به العباد فی امرک

یا الهی غلبت ارادتک ارادتی و ظهر منّی ما ابتلیت به فارحمنی یا ارحم الرّاحمین

وفّق یا الهی عبادک علی نصرة امرک ثمّ اشربهم ما تحیی به قلوبهم فی مملکتک لئلّا یمنعهم شیء عن ذکرک و ثنائک یخرجون من اماکنهم باسمک و یدعون الکلّ الیک ای ربّ طهّر وجوههم عن التّوجّه الی غیرک و آذانهم عن اصغآء کلمات الّذین اعرضوا عن جمالک و کفروا بآیاتک

انّک انت المقتدر علی کلّ شیء لا اله الّا انت العلیم الحکیم

۱۲۰

سبحانک اللّهمّ یا الهی تری مقرّی و مقامی و تشهد اضطرابی و اضطراری و ضرّی و ابتلائی بین عبادک الّذین یقرؤون آیاتک و یکفرون بمنزلها و یدعون اسمائک و یعترضون علی موجدها و یستقربون باسمک الحبیب و یقتلون محبوب العالمین

الهی و سیّدی ان افتح عیونهم لمشاهدة جمالک او ارجعهم الی مقرّهم فی اسفل النّیران و انّک انت المقتدر علی ما تشآء و انّک انت العزیز الحکیم

فوعزّتک یا الهی کلّما ارید ان اذکرک یمنعنی علوّک و اقتدارک و کلّما ارید ان اصمت ینطقنی حبّک و ارادتک فیا الهی انّ المسکین یدعو مولاه الغنیّ و العاجز یذکر مولاه القویّ ان قبل منه انّه خیر معطی و ان اطرده انّه خیر عادل و المقبول یا الهی من اقبل الیک و المحروم من غفل عن ذکرک فی ایّامک طوبی لمن ذاق حلاوة ذکرک و ثنائک انّه لا یمنعه شیء عن التّوجّه الی مناهج رضائک و مسالک امرک ولو یحاربه من علی الأرض کلّها

فانظر دموع البهآء یا محبوب البهآء ثمّ انظر زفرات قلب البهآء یا مقصود البهآء فوعزّتک و عظمتک و جلالک لو تورثنی الجنان کلّها بدوام نفسک و انّها تشغلنی عن ذکرک فی اقلّ من آن اترکها و لن اتوجّه الیها ابداً انا الّذی یا الهی بحبّک منعت عن الدّنیا و العافیة فیها و بذکرک قبلت البلایا کلّها

اسألک یا انیس البهآء و محبوب البهآء بأن تکشف الحجاب الّذی حال بینک و بین عبادک لیعرفنّک بعینک و ینقطعنّ عمّا سواک و انّک انت المقتدر الغفور الرّحیم لا اله الّا انت المتعالی المتکافی المتباهی العزیز العلیم

و الحمد لک اذ انّک انت ربّ السّموات و الأرضین

۱۲۱

سبحانک اللّهمّ یا الهی انا الّذی اردت رضائک و اقبلت الی شطر افضالک و قد جئتک منقطعاً عمّا سواک و لائذاً بحضرتک و مقبلاً الی حرم امرک و کعبة عزّک ای ربّ اسألک بندائک الّذی به سرع الموحّدون الی ظلّ عنایتک الکبری و هرب المخلصون من انفسهم الی اسمک العلیّ الأبهی و به نزّلت آیاتک و حقّقت کلماتک و ظهر برهانک و اشرقت شمس جمالک و ثبتت حجّتک و لاح دلیلک بأن تجعلنی من الّذین هم شربوا خمر الحیوان من ایادی احسانک و انقطعوا عن الأکوان فی سبیلک و اخذهم سکر خمر معارفک علی شأن سرعوا الی مشهد الفدآء ناطقین بثنائک و ذاکرین بذکرک ثمّ انزل یا الهی علیّ ما یجعلنی مطهّراً عن غیرک ثمّ خلّصنی من اعدائک الّذین کفروا بک و بآیاتک

و انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت المهیمن القیّوم

۱۲۲

سبحانک اللّهمّ یا الهی تری و تعلم بأنّی ما دعوت عبادک الّا الی شطر مواهبک و ما امرتهم الّا ما امرت به فی محکم کتابک الّذی نزّل من قدرک المحتوم و قضائک المرقوم

فیا الهی لیس لی من ذکر الّا باذنک و لا لی من حرکة الّا بأمرک فیا الهی انت اظهرتنی بقدرتک و اقمتنی لاظهار امرک و بذلک ابتلیت علی شأن منعت لسانی عن ذکرک و ثنائک

لک الحمد یا الهی علی ما قدّرت لی بأمرک و سلطانک اسألک بأن تثبّتنی و احبّائی علی حبّک و امرک فوعزّتک یا الهی انّ الذّلّة فی احتجاب العبد عنک و العزّة فی عرفانه ایّاک مع اسمک لا یضرّنی شیء و مع حبّک لا یجزعنی بلآء العالمین

ای ربّ فأنزل علیّ و علی احبّتی ما یحفظنا عن شرّ الّذین هم اعرضوا عنک و کفروا بآیاتک

و انّک انت العزیز الکریم

۱۲۳

سبحانک یا الهی قد قدّرت لعبادک المقرّبین فی رضوانک الأعلی مقامات لو یظهر مقام منها لینصعق من فی السّموات و الأرض فوعزّتک لو یرونه الملوک لینقطعنّ عن ممالکهم و یتوجّهنّ الی المملوک الّذی استظلّ فی جوار رحمتک الکبری فی ظلّ اسمک الأبهی

اسألک یا محبوب العالمین و مقصود العارفین باسمک الّذی به تقلّب من تشآء و تقرّب من تشآء بأن تفتح ابصار احبّتک لئلّا یحتجبوا کما احتجب من فی البلاد و یروا آثار قدرتک ظاهراً و ما قدّرت لهم فی ممالک عزّک باطناً

انّک انت المقتدر علی ما تشآء و انّک انت المحبوب فی الآخرة و الأولی لا اله الّا انت العلیّ الأبهی

۱۲۴

سبحانک اللّهمّ یا الهی کلّما ارید ان اذکرک تمنعنی خطیئاتی الکبری و جریراتی العظمی و بها اجد نفسی محرومة عنک و ممنوعة عن ذکرک ولکن ایقانی بکرمک یشجّعنی و اطمینانی بجودک یطمعنی بأن اذکرک و اطلب منک ما عندک

اسألک یا الهی برحمتک الّتی سبقت الأشیآء و یشهد بها من فی لجج الأسمآء بأن لا تدعنی بنفسی لأنّها امّارة بالسّوء فاحفظنی فی حصن عصمتک و کنف حمایتک انا الّذی یا الهی ما ارید الّا ما انت قضیته بقدرتک و هذا ما اخترته لنفسی ان یؤیّدنی حسن قضائک و تقدیرک و یسعدنی شؤونات امضائک و اذنک

اسألک یا حبیب قلوب المشتاقین بمظاهر امرک و مهابط وحیک و مطالع عزّک و مخازن علمک بأن لا تجعلنی محروماً عن بیتک الحرام و المشعر و المقام ای ربّ وفّقنی علی الورود فی ساحة قدسه و الطّواف فی حوله و القیام تلقآء بابه

انّک انت الّذی لم تزل کنت مقتدراً و لا تزال تکون مهیمناً لا یعزب عن علمک من شیء و انّک انت المقتدر العزیز العلیم و الحمد للّه ربّ العالمین

۱۲۵

یا من کلّ شیء مضطرب من خشیتک و کلّ الوجوه ساجدة عند ظهورات انوار وجهک و کلّ الأعناق خاضعة لسلطنتک و کلّ القلوب منقادة لحکومتک و کلّ الأرکان مضطربة من سطوتک و کلّ الأریاح مسخّرات بأمرک اسألک بنفاذ امرک و اقتدارک و

اعلآء کلمتک و سلطانک بأن تجعلنا من الّذین ما منعتهم الدّنیا عن التّوجّه الیک

ای ربّ فاجعلنی من الّذین جاهدوا فی سبیلک بأموالهم و انفسهم ثمّ اکتب لی اجر هؤلآء فی لوح قضائک ثمّ اجعل لی مقعد صدق عندک ثمّ الحقنی بعبادک المخلصین

ای ربّ اسألک برسلک و اصفیائک و بالّذی ختمت به مظاهر امرک بین بریّتک و زیّنته بخاتم القبول بین اهل ارضک و سمائک بأن توفّقنی علی ما قدّرته لعبادک و امرتهم به فی الواحک ثمّ اغفر لی یا الهی بفضلک و جودک ثمّ اجعلنی من الّذین لا خوف علیهم و لا هم یحزنون

و انّک انت المقتدر المهیمن القیّوم

۱۲۶

سبحانک اللّهمّ یا الهی انت الّذی من نار حبّک اشتعل افئدة الموحّدین و بأنوار وجهک استضآءت وجوه المقرّبین فما اعظم یا الهی کوثر عرفانک و ما احلی یا محبوبی سهام الأشقیآء فی حبّک و رضائک فما الذّ سیف المشرکین فی سبیلک و اظهار امرک

اسألک باسمک الّذی به تبدّل الاضطراب بالاطمینان و الخوف بالأمان و الضّعف بالقدرة و الذّلّة بالعزّة بأن تؤیّدنی و عبادک علی اعلآء ذکرک و ابلاغ کلمتک و اظهار امرک بحیث لا یمنعنا یا محبوبی سطوة الظّالمین و غضب المشرکین

ای ربّ انا امتک الّتی سمعت ندائک و سرعت الیک هاربة من نفسی و مقبلة الیک ای ربّ اسألک باسمک الّذی منه ظهرت کنوز الأرض کلّها بأن تحفظنی من اشارات الّذین هم کفروا بنفسک و اعرضوا عنک

و انّک انت المقتدر علی ما تشآء و انّک انت العلیم الحکیم

۱۲۷

سبحانک اللّهمّ یا الهی لم ادر ایّ نار اشتعلت فی صدری بحیث یسمع من کلّ ارکانی زفیرها و یشهد لهیبها لو یذکرک لسانی بأنّک انت کنت قادراً فوق کلّ ذی قدرة یخاطبنی لسان قلبی هذه کلمة ترجع الی شکلها و مثلها و انّه لهو المقدّس عن ذکر العالمین

فوعزّتک یا محبوبی اجد فی کلّ ارکانی لساناً و یکون ناطقاً بذکرک و ثنائک بحبّک لا یجزعنی بغض اعدائک و بذکرک لا یحزننی شؤونات قضائک فأثبت فی قلبی حبّک ثمّ دعنی لیرد علیّ سیوف من علی الأرض کلّها تاللّه کلّ شعر من اشعاری یقول لو لا البلایا فی سبیلک ما لذّ لی حبّک و عشقک

ای ربّ فأنزل علیّ و علی احبّتی ما یستقیمهم علی امرک ثمّ اجعلهم ایادی امرک بین عبادک لینتشر منهم آثارک و یظهر سلطانک لا اله الّا انت المقتدر علی ما ترید و انّک انت العزیز الحمید

۱۲۸

سبحانک یا الهی انّی عبد من عبادک آمنت بک و آیاتک و ترانی یا الهی مقبلاً الی باب رحمتک و شطر عنایتک اسألک بأسمائک الحسنی و صفاتک العلیا بأن تفتح علی وجهی ابواب الخیرات ثمّ وفّقنی علی الحسنات یا مالک الأسمآء و الصّفات

ای ربّ انا الفقیر و انت الغنیّ قد توجّهت الیک منقطعاً عمّا سواک اسألک بأن لا تحرمنی من نفحات رحمة رحمانیّتک و لا تمنعنی عمّا قدّرته لخیرة عبادک

ای ربّ فاکشف غطآء عینی لأری ما اردته لبریّتک و اشاهد آثار قدرتک فی مظاهر صنعک ای ربّ فاجذبنی بآیاتک الکبری ثمّ انقذنی من غمرات النّفس و الهوی ثمّ اکتب لی خیر الدّنیا و الآخرة انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت

العزیز المستعان

ای ربّ لک الحمد بما ایقظتنی عن النّوم بحیث انتبهت و اردت ان اعرف ما غفل عنه اکثر عبادک ای ربّ فاجعلنی مستقیماً علی ما اردته فی حبّک و رضائک انّک انت الّذی یشهد کلّ شیء بقدرتک و سلطانک

لا اله الّا انت المتعالی العزیز المنّان

۱۲۹

سبحانک یا الهی تری عبادک الأخیار تحت ایادی الأشرار الّذین کفروا باسمک المختار و انکروا عظمتک و اختیارک و قدرتک و اقتدارک و یقولون ما قاله الیهود من قبل

ای ربّ فأخرج ید قدرتک من ردآء عظمتک ثمّ انصر بها احبّتک الّذین ما منعوا عن افق وحیک بعد الّذی ورد علیهم فی سبیلک ما ناح به سکّان ملکوت امرک

ای ربّ فاختم قلوبهم بخاتم عصمتک لئلّا یدخل فیها ذکر غیرک ثمّ اجعلهم منادیاً باسمک بین خلقک ثمّ ارزقهم خیر ما قدّرته للمقرّبین من اصفیائک

انّک انت المقتدر علی ما تشآء و انّک انت العزیز المستعان

۱۳۰

سبحانک اللّهمّ یا الهی تری کیف احاطت البلایا عبادک فی کلّ الأطراف و کلّ قاموا علیهم بالاعتساف فوعزّتک لو یجتمع علینا اشقیآء الأرض کلّهم و یحرقوننا بأشدّ ما یمکن فی الابداع لا یحوّل ابصارنا عن النّظر الی افق اسمک العلیّ الأعلی و لا یقلّب قلوبنا عن التّوجّه الی منظرک الأبهی

فوعزّتک انّ السّهام فی سبیلک دیباج لهیکلنا و الرّماح فی حبّک حریر لأبداننا فوعزّتک لا ینبغی لأحبّائک الّا ما سطر من قلم تقدیرک فی هذا اللّوح العزیز العظیم

و الحمد لنفسک فی کلّ الأحوال و انّک انت العلیم الحکیم

۱۳۱

سبحانک یا الهی تری بهائک فی حصن العکّا مسجوناً و مظلوماً بما اکتسبت ایدی الأشقیآء الّذین منعهم الهوی عن التّوجّه الیک یا مالک الأسمآء

فوعزّتک لا یمنعنی البلآء عن ذکرک و ثنائک انّ البلیّة فی حبّک رحمتک علی خلقک و الرّزیّة فی سبیلک نعمتک لأصفیائک اشهد بأنّ بالبلآء اضآء وجه البهآء عن مشرق البقآء و به زیّن هیکله بین الأرض و السّمآء

ای ربّ اسألک باسمک الأعظم ان تؤیّد الّذین آمنوا بک و بآیاتک علی الاستقامة علی حبّک و التّوجّه الی مطلع شمس عنایتک فألهمهم یا الهی بما ینطقهم بذکرک و یقرّبهم الیک فی الدّنیا و الآخرة

انّک انت المقتدر العزیز المنّان

۱۳۲

سبحانک اللّهمّ یا الهی اسألک بقدرتک الّتی احاطت الممکنات و بسلطانک الّذی استعلی علی الموجودات و بکلمتک الّتی کانت مکنونة فی علمک و بها خلقت سمائک و ارضک ان تجعلنا مستقیمین علی حبّک و رضائک و ناظرین الی وجهک و

ناطقین بثنآء نفسک ثمّ اجعلنا یا الهی ناشری آثارک بین بریّتک و حافظی دینک فی مملکتک و انّک انت کنت من دون ذکر شیء و تکون بمثل ما کنت فی ازل الآزال

علیک توکّلت و الیک توجّهت و بحبل عطوفتک تمسّکت و الی ظلّ رحمتک سرعت لا تطردنی یا الهی عن بابک خائباً و لا تمنعنی عن فضلک لأنّی کنت راجیاً لا اله الّا انت الغفور الکریم

و الحمد لک یا محبوب العارفین

۱۳۳

یا من بلائک دوآء المقرّبین و سیفک رجآء العاشقین و سهمک محبوب المشتاقین و قضائک امل العارفین اسألک بمحبوبیّة نفسک و بأنوار وجهک بأن تنزل علینا عن شطر احدیّتک ما یقرّبنا الی نفسک ثمّ استقم یا الهی ارجلنا علی امرک و نوّر قلوبنا بأنوار معرفتک و صدورنا بتجلّیات اسمائک

۱۳۴

ای ربّ انا الّذی وجّهت وجهی الیک و اکون آملاً بدایع فضلک و ظهورات کرمک اسألک بأن لا تخیّبنی عن باب رحمتک و لا تدعنی بین المشرکین من خلقک

فیا الهی انا عبدک و ابن عبدک اعترفت بک فی ایّامک و اقبلت الی شاطئ توحیدک معترفاً بفردانیّتک و مذعناً بوحدانیّتک و آملاً عفوک و غفرانک و انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت العزیز الغفور

۱۳۵

سبحانک اللّهمّ یا الهی اشهد انّک انت اللّه لا اله الّا انت لم تزل کنت مقدّساً عن ذکر غیرک و متعالیاً عن وصف خلقک قد اعترف کلّ شیء بوحدانیّتک و اقرّ من فی الملک بفردانیّتک لم یصعد الیک حقایق العرفان من اولی الایقان من خلقک و لا یتعارج الی هوآء قدسک جواهر الذّکر و التّبیان من بریّتک لأنّ العرفان کان وصف خلقک کیف یصل الیک و الذّکر و التّبیان ینسب الی عبادک کیف یلیق لساحة احدیّتک

فوعزّتک عجزت کینونة العرفان عن عرفان نفسک و قصرت ذاتیّة الأذکار عن بساط عزّک و جبّاریّتک کلّ ما یذکر بالبیان او یدرک بالعرفان انّه وصف خلقک و کان مخلوقاً بمشیّتک و مجعولاً بارادتک

اسألک یا من لا تعرف بغیرک و لا تدرک بسواک بمظلومیّة مطلع امرک بین اراذل خلقک و بما ورد علیه فی سبیلک بأن تجعلنی فی کلّ الأحوال راضیاً برضائک و ناظراً الی افق مشیّتک و مستقیماً علی محبّتک

ای ربّ قد توجّهت الیک کما امرتنی فی کتابک و اقبلت الی افق عنایتک بما اذنت لی فی الواحک اسألک بأن لا تطردنی عن باب فضلک و تکتب لی اجر من فاز بلقائک و قام علی خدمتک و اخذته رشحات بحر الطافک فی ایّامک و اشراقات شمس مواهبک عند ظهور انوار وجهک

انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت المهیمن القیّوم

۱۳۶

سبحانک اللّهمّ یا الهی انا عبدک الّذی تمسّکت بحبل الطافک و تشبّثت بذیل افضالک اسألک باسمک الّذی سخّرت به الوجود من الغیب و الشّهود و به مرّت نفحة الحیوان علی من فی الامکان بأن تجعلنی قویّاً بقوّتک الّتی احاطت الأرض و السّمآء

و تحفظنی عن کلّ سقم و بلآء اشهد انّک انت مالک الأسمآء و الحاکم علی ما تشآء لا اله الّا انت المقتدر العلیم الحکیم

ای ربّ قدّر لی ما ینفعنی فی کلّ عالم من عوالمک ثمّ ارزقنی ما کتبته لأصفیآء خلقک الّذین ما منعتهم فی اللّه لومة لائم و لا شماتة مشرک و لا اعراض معرض

انّک انت المهیمن بسلطانک لا اله الّا انت المقتدر القدیر

۱۳۷

سبحانک یا الهی لک الحمد بما عرّفتنی مطلع رحمتک و مشرق فضلک و مصدر امرک اسألک باسمک الّذی به ابیضّت وجوه المقرّبین و طارت افئدة المخلصین بأن تجعلنی فی کلّ الأحوال متمسّکاً بحبلک و منقطعاً عن دونک و ناظراً الی افق وحیک و عاملاً بما امرتنی به فی الواحک

ای ربّ زیّن ظاهری و باطنی بردآء الطافک و عنایتک ثمّ احفظنی عمّا لا یحبّه رضائک و ایّدنی و اهلی علی طاعتک و التّجنّب عمّا تشتهی به النّفس و الهوی

انّک انت مولی الوری و مالک الآخرة و الأولی لا اله الّا انت العلیم الحکیم

۱۳۸

اللّهمّ یا اله الأسمآء و فاطر السّمآء اسألک باسمک الّذی به ظهر مطلع قوّتک و مشرق اقتدارک و جری کلّ جسم و حیّ کلّ جسد و ثبت کلّ روح بأن تجعلنی منقطعاً الیک و خادماً لأمرک و مریداً ما اردته بسلطانک و عاملاً ما یحبّه رضائک

ثمّ اسألک یا الهی بأن تقدّر لی ما یجعلنی غنیّاً عن دونک یا الهی ترانی متوجّهاً الیک و متمسّکاً بحبل افضالک انزل علیّ رحمة من عندک ثمّ اکتب لی ما کتبته لأصفیائک انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت الغفور الکریم

۱۳۹

سبحانک یا من سخّرت ملأ الانشآء من حرکة قلمک الأعلی و اظهرت لآلئ بحر العرفان اذ نطق لسانک بین الأرض و السّمآء اشهد انّ قدرتک احاطت الکائنات و رحمتک سبقت الممکنات ما عجّزک سطوة اهل العالم و ما منعک ضوضآء الأمم اظهرت فی الملک ما اردته بسلطانک و حکمت بما تعلّق به مشیّتک انّک کنت لم تزل فی علوّ القدرة و الاستقلال و لا تزال فی سموّ العظمة و الاجلال

اسألک باسمک الّذی به تضوّعت نفحات قمیص وصلک و مرّت علی هیاکل الوجود ارياح جودک و فضلک بأن تجعلنی فی کلّ الأحوال مؤیّداً لخدمة امرک و موفّقاً علی ذکرک و ثنائک ثمّ احفظنی یا الهی بذراعی قدرتک و قدّر لی ما ینبغی لجودک فی کلّ عالم من عوالمک

ای ربّ ترانی مقبلاً الی بحر فضلک و کعبة عطائک اسألک بأن لا تجعلنی محروماً عن ترشّحات بحر جودک و لا ممنوعاً عن امطار سحاب مرحمتک انا الّذی یا الهی تشبّثت بذیلک المنیر و تمسّکت بحبلک المحکم المتین اشهد انّک خلقتنی و رزقتنی و ربّیتنی و اطعمتنی و اغذیتنی لعرفان مطلع آیاتک و مظهر بیّناتک فأحمدک اللّهمّ یا الهی بما جعلتنی فائزاً بهذا المقام الأعلی و هذه الرّتبة العلیا انّک انت المعطی المقتدر الباذل الغفور الکریم

ای ربّ نوّر بصری بأنوار افق ظهورک و قلبی بتشعشعات شمس علمک و حکمتک لأکون بکلّی متوجّهاً الی وجهک و منقطعاً عن دونک بحیث لا تمنعنی الشّؤونات عن عرفان مظهر نفسک و مطلع آیاتک و مشرق وحیک و مصدر امرک

انّک انت المقتدر المهیمن المتعالی العزیز الحکیم

۱۴۰

سبحانک یا الهی قد اعترف عبدک هذا بأنّک لا توصف بسواک و لا تذکر بدونک کلّما یتعارج اهل الحقیقة الی سمآء ذکرک لا یصلنّ الّا الی مقام الّذی خلق فی افئدتهم بأمرک و تقدیرک کیف یقدر العدم ان یعرف القدم او یصفه بما ینبغی لسلطانه و عظمته و کبریائه لا ونفسک یا مالک الأمم قد شهد الکلّ بعجز نفسه و اقتدار نفسک و دنوّ ذاته و علوّ ذاتک

اسألک بآخریّتک الّتی کانت نفس اوّلیّتک و ظاهریّتک الّتی کانت عین باطنیّتک بأن تجعل احبّائک و ابنائهم و ذوی قرابتهم مظاهر تقدیسک بین خلقک و مطالع تنزیهک بین عبادک

انّک انت المقتدر علی ما تشآء و انّک انت المهیمن القیّوم

۱۴۱

لک الحمد یا الهی بما جعلتنی هدفاً لسهام اعدائک فی سبیلک اشکرک یا عالم الغیب و الشّهود و مالک الوجود بما جعلتنی مسجوناً فی حبّک و سقیتنی کأس البلایا لاظهار امرک و اعلآء کلمتک

ای ربّ ایّ بلائی اذکر تلقآء وجهک أ اذکر ما ورد علیّ من قبل من اشقیآء خلقک او ما احاطنی فی هذه الأیّام فی سبیل رضائک

اشکرک یا اله الأسمآء و احمدک یا فاطر السّمآء بما رأیت فی هذه الأیّام من طغاة عبادک و بغاة بریّتک

اسألک بأن تجعلنا من الّذین استقاموا علی امرک الی ان طارت ارواحهم الی سمآء فضلک و هوآء عنایتک انّک انت الغفور الرّحیم

۱۴۲

سبحانک یا الهی قد توجّه وجه البهآء الی وجهک و وجهک وجهه و ندائک ندائه و ظهورک ظهوره و نفسک نفسه و امرک امره و حکمک حکمه و جمالک جماله و سلطانک سلطانه و عزّک عزّه و قدرتک قدرته

اسألک یا خالق الأمم و مالک القدم بأن تحفظ امائک فی سرادق عصمتک و کفّر عنهنّ ما لا ینبغی فی ایّامک فاجعلهنّ یا الهی طاهرات من الأریاب و الشّبهات و مقدّسات عمّا لا ینبغی لنسبتهنّ الیک یا مالک الأسمآء و منزل الآیات انّک انت الّذی فی قبضتک زمام الممکنات

لا اله الّا انت المقتدر المتعالی المهیمن العزیز القیّوم

۱۴۳

سبحانک یا الهی اسألک باسمک الرّحمن بأن تحفظ عبادک و امائک عند هبوب ارياح الامتحان و ظهور شؤونات الافتتان ثمّ اجعلهم یا الهی من المتحصّنین فی حصن حبّک و امرک علی شأن لا یسلّط علیهم اعادی نفسک و اشرار عبادک الّذین نقضوا عهدک و میثاقک و قاموا بأعلی الاستکبار علی مطلع ذاتک و مظهر اجلالک

ای ربّ هم قد قاموا لدی باب فضلک ان افتح علی وجوههم بمفاتیح الطافک انّک انت المقتدر علی ما تشآء و الحاکم علی ما ترید ای ربّ هؤلآء قد توجّهوا الیک و اقبلوا الی مقرّک فاعمل بهم ما ینبغی لرحمتک الّتی سبقت العالمین

۱۴۴

فیا الهی و سیّدی انا عبدک و ابن عبدک قد قمت عن الفراش فی هذا الفجر الّذی فیه اشرقت شمس احدیّتک عن افق سمآء مشیّتک و استضآء منها الآفاق بما قدّر فی صحایف قضائک

لک الحمد یا الهی علی ما اصبحنا مستضیئاً بنور عرفانک و صمنا خالصاً لوجهک ای ربّ فأنزل علینا ما یجعلنا غنیّاً عمّا سواک و منقطعاً عن دونک ثمّ اکتب لی و لأحبّتی و ذوی قرابتی من کلّ ذکر و انثی خیر الآخرة و الأولی ثمّ اعصمنا یا محبوب الابداع و مقصود الاختراع بعصمتک الکبری من الّذین جعلتهم مظاهر الخنّاس و یوسوسون فی صدور النّاس و انّک انت المقتدر علی ما تشآء و انّک انت المقتدر المهیمن القیّوم

صلّ اللّهمّ یا الهی علی من جعلته قیّوماً علی اسمائک الحسنی و به فصّلت بین الأتقیآء و الأشقیآء بأن توفّقنا علی ما تحبّ و ترضی و صلّ اللّهمّ یا الهی علی کلماتک و حروفاتک و علی الّذین توجّهوا الیک و اقبلوا الی وجهک و سمعوا ندائک و انّک انت مالک العباد و سلطانهم

و انّک انت علی کلّ شیء قدیر

۱۴۵

الهی الهی لا تبعد عنّی لأنّ الشّدائد بکلّها احاطتنی الهی الهی لا تدعنی بنفسی لأنّ المکاره بأسرها اخذتنی و من زلال ثدیی عنایتک فأشربنی لأنّ الاعطاش بأتمّها احرقتنی و فی ظلّ جناحی رحمتک فأظللنی لأنّ الأعدآء بأجمعها ارادتنی و عند عرش العظمة تلقآء تظهّر آیات عزّک فاحفظنی لأنّ الذّلّة بأکملها مسّتنی و من اثمار شجرة ازلیّتک فأطعمنی لأنّ الضّعف بألطفها قربتنی و من کؤوس السّرور من ایادی رأفتک فارزقنی لأنّ الهموم بأعظمها اخذتنی و من سنادس سلطان ربوبیّتک فاخلعنی لأنّ الافتقار بجوهرها عرّتنی و عند تغنّی ورقآء صمدیّتک فأرقدنی لأنّ البلایا بأکبرها وردتنی و فی عرش الأحدیّة عند تشعشع طلعة الجمال فأسکنّی لأنّ الاضطراب بأقومها اهلکتنی و فی ابحر الغفریّة تلقآء تهیّج حوت الجلال فاغمسنی لأنّ الخطایا بأطودها اماتتنی

۱۴۶

فسبحانک اللّهمّ یا الهی اسألک باسمک الّذی به استقرّ جمالک علی عرش امرک و باسمک الّذی به تبدّل کلّ شیء و تحشر کلّ شیء و تسأل عن کلّ شیء و تجزی کلّ شیء و تحفظ کلّ شیء و ترزق کلّ شیء و ترفع کلّ شیء بأن تحفظ هذه الأمة الّتی لاذت بجنابک و التجأت بمظهر نفسک و توکّلت بذاتک

فیا الهی هذه مریض استظلّت فی ظلّ شجرة شفائک و علیل قد هربت الی مدین حراستک و سقیم ارادت تسنیم مواهبک و وجعان سرعت الی منبع سکینتک و عاص توجّهت الی شطر غفرانک اذاً یا الهی و محبوبی

فألبسها بسلطان عنایتک قمیص بردک و شفائک ثمّ اشربها من کأس رحمتک و الطافک ثمّ احفظها عن کلّ دآء و سقم و وجع و علّة و عن کلّ ما یکرهه رضاک

و انّک انت المقدّس عمّا سواک و انّک انت الشّافی الکافی الحافظ الغفور الرّحیم

۱۴۷

انت الّذی یا الهی بأسمائک یبرأ کلّ علیل و یشفی کلّ مریض و یسقی کلّ ظمآن و یستریح کلّ مضطرب و یهدی کلّ مضلّ و یعزّ کلّ ذلیل و یغنی کلّ فقیر و یفقه کلّ جاهل و یتنوّر کلّ ظلمة و یفرح کلّ محزون و یستبرد کلّ محرور و یسترفع کلّ دان و

باسمک یا الهی تحرّکت الموجودات و رفعت السّموات و استقرّت الأرض و رفعت السّحاب و امطرت علی کلّ الأراض و هذا من فضلک علی الخلائق اجمعین

فلمّا کان الأمر کذلک اسألک باسمک الّذی به اظهرت نفسک و ارفعت امرک علی کلّ الممکنات ثمّ بکلّ اسمائک الحسنی و صفاتک العلیا و اذکار نفسک العلیّ الأعلی بأن تنزل فی هذا اللّیل من سحاب رحمتک امطار شفائک علی هذا الرّضیع الّذی نسبته الی نفسک الأبهی فی ملکوت الانشآء ثمّ البسه یا الهی من فضلک قمیص العافیة و السّلامة ثمّ احفظه یا محبوبی عن کلّ بلآء و سقم و مکروه و انّک انت المقتدر علی کلّ شیء و انّک انت المقتدر القیّوم ثمّ انزل علیه یا الهی خیر الدّنیا و الآخرة و خیر الأوّلین و الآخرین و انّک علی ذلک لقدیر حکیم

۱۴۸

فسبحانک اللّهمّ یا الهی اسألک باسمک الّذی به ارفعت اعلام هدایتک و اشرقت انوار عنایتک و اظهرت سلطان ربوبیّتک و به ظهر مصباح اسمائک فی مشکاة صفاتک و به طلع هیکل التّوحید و مظهر التّجرید و به رفع مناهج الهدایة و ظهر سبل الارادة و به تزلزلت ارکان الضّلالة و انهدمت آثار الشّقاوة و به تفجّرت ینابیع الحکمة و تنزّلت مائدة السّمائیّة و به حفظت عبادک و نزّلت شفائک و به ظهرت مرحمتک علی عبادک و مغفرتک بین خلقک بأن تحفظ الّذی توسّل الیک و رجع علیک و تمسّک برحمتک و تشبّث بذیل عطوفتک ثمّ انزل علیه شفآءً من عندک و سلامةً من لدنک و صبراً من جانبک و سکوناً من حضرتک

اذ انّک انت الشّافی الکافی الحافظ النّاصر القادر المقتدر العزیز العلیم

۱۴۹

سبحانک یا الهی لک الحمد بما انطقتنی بآیاتک و اظهرتنی بحجّتک و برهانک علی شأن طاف کلّ حجّة حول ارادتی و کلّ برهان حول مشیّتی ای ربّ ترانی بین اعادی نفسک الّذین انکروا آیاتک و ادحضوا برهانک و اعرضوا عن جمالک و قاموا علی سفک دمک اسألک یا مالک الأسمآء باسمک الّذی سخّرت به الأشیآء بأن تؤیّد عبادک و احبّائک علی الاستقامة علی امرک ثمّ اشربهم ما تحیی به افئدتهم فی ایّامک ای ربّ فاجعلهم فی کلّ الأحوال ناظرین الی رضائک و شاکرین لظهورات قضائک لأنّک انت المحمود فیما فعلت و تفعل و المطاع فیما اردت و ترید و المحبوب فیما شئت و تشآء تنظر احبّائک بلحظات اعین الطافک و لا تنزل لهم الّا ما هو خیر لهم بفضلک و مواهبک

نسألک یا غیث الجود و غیاث المنجود بأن توفّقنا علی ذکرک و اظهار امرک و القیام علی نصرتک ولو انّا ضعفآء ولکن تمسّکنا باسمک القویّ القدیر

صلّ یا الهی علی الّذین استقاموا علی امرک و ما منعتهم اشارات الفجّار عن التّوجّه الی وجهک سرعوا بالقلوب الی شطر فضلک الی ان شربوا کوثر الحیوان من ایادی عطائک

انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت العزیز الکریم

۱۵۰

یا الهی لک الحمد بما اخذنی عرف عنایتک و قلّبتنی نفحات رحمتک الی شطر الطافک ای ربّ اشربنی من انامل عطائک الکوثر الّذی من شرب منه انقطع عمّا سواک طائراً فی هوآء انقطاعک و ناظراً الی شطر رأفتک و مواهبک

ای ربّ اجعلنی فی کلّ الأحوال مستعدّاً للقیام علی خدمتک و الاقبال الی کعبة امرک و جمالک لو ترید اجعلنی نبات ریاض فضلک لتحرّکنی ارياح مشیّتک کیف تشآء بحیث لا یبقی فی قبضتی اختیار الحرکة و السّکون

انّک انت الّذی باسمک ظهر السّرّ المکنون و الاسم المخزون و فکّ الانآء المختوم و تعطّر به ما کان و ما یکون ای ربّ قد سرع الظّمآن الی کوثر افضالک و اراد المسکین الانغماس فی بحر غنائک

فوعزّتک یا محبوب العالمین و مقصود العارفین قد اخذنی حزن الفراق فی الأیّام الّتی فیها اشرقت شمس الوصال لبریّتک فاکتب لی اجر من فاز بحضورک و دخل ساحة العرش باذنک و حضر لدی الوجه بأمرک

ای ربّ اسألک باسمک الّذی به انارت الأرضون و السّموات بأن تجعلنی راضیاً بما قدّرته فی الواحک بحیث لن اجد فی نفسی مراداً الّا ما انت اردته بسلطانک و مشیّةً الّا ما انت قضیته بمشیّتک

الی من اتوجّه یا الهی بعدما لم اجد سبیلاً الّا ما بیّنته لأصفیائک یشهد کلّ الذّرّات بأنّک انت اللّه لا اله الّا انت لم تزل کنت مقتدراً علی ما تشآء و حاکماً علی ما ترید

قدّر لی یا الهی ما یجعلنی فی کلّ الأحوال متوجّهاً الی شطرک و متمسّکاً بحبل فضلک و منادیاً باسمک و منتظراً ما یجری من قلمک ای ربّ انا الفقیر و انت الغنیّ المتعال فارحمنی ببدائع رحمتک ثمّ ارسل علیّ فی کلّ آن ما احییت به قلوب الموحّدین من خلقک و المخلصین من بریّتک انّک انت المقتدر المتعالی العلیم الحکیم

۱۵۱

سبحانک یا الهی تعلم بلائی و ما ورد علیّ من الّذین طافوا حولی من العباد الّذین کفروا بآیاتک الکبری و اعرضوا عن طلعتک النّورآء وعزّتک قد بلغت البلایا الی مقام لا تحصی و لا تجری من قلم الانشآء

اسألک یا مالک الأسمآء و فاطر الأرض و السّمآء بأن تؤیّدنی علی شأن لا یمنعنی شیء عن ذکرک و ثنائک و لا یشغلنی امر عمّا امرتنی به فی الواحک اقوم علی امرک علی شأن اعرّی رأسی و اطلع من البیت صائحاً باسمک بین خلقک و ناطقاً بذکرک بین عبادک و اذا قضیت ما قضیت و ادّیت ما کتبت اذاً یجتمع علیّ اشرار بریّتک و یفعلون ما یشاؤون فی سبیلک

ای ربّ انا المشتاق فی حبّک بما لا یشتاقه احد هذا جسدی بین یدیک و روحی تلقآء وجهک فافعل بهما ما شئت لاعلآء کلمتک و ابراز ما کنز فی خزائن علمک انّک انت المقتدر علی ما تشآء

و انّک انت المهیمن علی ما ترید

۱۵۲

سبحانک یا الهی لا اجد فی مملکتک من یقدر ان یقبل الیک حقّ الاقبال او یستمع ما خرج من فم مشیّتک حقّ الاستماع اذاً اسألک یا مالک الابداع و ملیک الاختراع بأن تؤیّدهم علی ما تحبّ و ترضی لیقومنّ علی امرک بین خلقک و ینطقنّ بذکرک بین السّموات و الأرضین

ای ربّ انت الّذی سبق کرمک و علت قدرتک و احاطت رحمتک فانظر الی بریّتک بلحظات اعین الطافک و لا تدعهم بأنفسهم و اهوائهم فی ایّامک ولو انّهم یا الهی بعدوا عن قربک و اعرضوا عن وجهک ولکن انت الکریم فی ذاتک و الرّحیم فی نفسک عاملهم بخفیّات جودک و مواهبک انّک انت الّذی اقرّ کلّ شیء بقدرتک و اعترف کلّ شیء لعظمتک و اقتدارک

لا اله الّا انت المهیمن القیّوم

۱۵۳

الها معبودا مسجودا مقتدرا شهادت میدهم که تو بوصف ممکنات معروف نشوی و باذکار موجودات موصوف نگردی ادراکات عالم و عقول امم بساحت قدست علی ما ینبغی راه نیابد و پی‌نبرد آیا چه خطا اهل مدینهٔ اسماء را از افق اعلایت منع نمود و از تقرّب ببحر اعظمت محروم ساخت یک حرف از کتابت امّ البیان و یک کلمهٔ از آن موجد امکان چه ناسپاسی از عبادت ظاهر که کل را از شناسائیت بازداشتی یک قطره از دریای رحمتت نار جحیم را بیفسرد و یک جذوه از نار محبّتت عالم را برافروزد

ای علیم اگرچه غافلیم ولکن بکرمت متشبّث و اگرچه جاهلیم ببحر علمت متوجّه توئی آن جوادی که کثرت خطا ترا از عطا بازندارد و اعراض اهل عالم نعمتت را سد ننماید باب فضلت لازال مفتوح بوده شبنمی از دریای رحمتت کل را بطراز تقدیس مزیّن فرماید و رشحی از بحر جودت تمام وجود را بغنای حقیقی فائز نماید

ای ستّار پرده برمدار لازال ظهورات کرمت عالم را احاطه نموده و انوار اسم اعظمت بر کل تابیده عبادت را از بدایع فضلت محروم منما و آگاهی بخش تا بر وحدانیّتت گواهی دهند و شناسائی ده تا بسویت بشتابند رحمتت ممکنات را احاطه نموده و فضلت کل را اخذ کرده از امواج بحر بخششت بحور طلب و طمع ظاهر هر چه هستی توئی مادونت لایق ذکر نه الّا بالدّخول فی ظلّک و الورود فی بساطک

در هر حال آمرزش قدیمت را میطلبیم و فضل عمیمت را میجوئیم امید چنان که نفسی را از فضلت محروم نسازی و از طراز عدل و انصاف منع ننمائی توئی سلطان کرم و مالک عطا و المهیمن علی من فی الأرض و السّمآء انتهی

۱۵۴

الهی الهی فرّج همّی بجودک و عطائک و ازل کربتی بسلطنتک و اقتدارک ترانی یا الهی مقبلاً الیک حین اذ احاطت بی الأحزان من کلّ الجهات اسألک یا مالک الوجود و المهیمن علی الغیب و الشّهود باسمک الّذی به سخّرت الأفئدة و القلوب و بأمواج بحر رحمتک و اشراقات انوار نیّر عطائک ان تجعلنی من الّذین ما منعهم شیء من الأشیآء عن التّوجّه الیک یا مولی الأسمآء و فاطر السّمآء

ای ربّ تری ما ورد علیّ فی ایّامک اسألک بمشرق اسمائک و مطلع صفاتک ان تقدّر لی ما یجعلنی قائماً علی خدمتک و ناطقاً بثنائک انّک انت المقتدر القدیر و بالاجابة جدیر

ثمّ اسألک فی آخر عرضی بأنوار وجهک ان تصلح اموری و تقضی دینی و حوائجی انّک انت الّذی شهد کلّ ذی لسان بقدرتک و قوّتک و ذی درایة بعظمتک و سلطانک لا اله الّا انت السّامع المجیب

۱۵۵

قلباً طاهراً فاخلق فیّ یا الهی سرّاً ساکناً جدّد فیّ یا منائی و بروح القوّة ثبّتنی علی امرک یا محبوبی و بنور العظمة فاشهدنی علی صراطک یا رجائی و بسلطان الرّفعة الی سمآء قدسک عرّجنی یا اوّلی و بارياح الصّمدیّة فابهجنی یا آخری و بنغمات الازلیّة فاسترحنی یا مُونسی و بغنآء طلعتک القدیمة نجّنی عن دونک یا سیّدی و بظهور کینونتک الدّائمة بشّرنی یا ظاهر فوق ظاهری و الباطن دون باطنی

۱۵۶

لک الحمد یا الهی بما ایقظتنی بعد نومی و اظهرتنی بعد غیبتی و اقمتنی بعد رقدی اصبحت متوجّهاً الی انوار فجر ظهورک الّذی به انارت آفاق سموات قدرتک و عظمتک و معترفاً بآیاتک و موقناً بکتابک و متمسّکاً بحبلک

اسألک باقتدار مشیّتک و نفوذ ارادتک بأن تجعل ما اریتنی فی منامی امتن اساس لبیوت حبّک فی افئدة اولیائک و احسن اسباب لظهورات فضلک و عنایتک

ای ربّ قدّر لی من قلمک الأعلی خیر الآخرة و الأولی اشهد انّ فی قبضتک زمام الأمور تبدّلها کیف تشآء لا اله الّا انت القویّ الأمین

انت الّذی بأمرک تبدّل الذّلّة بالعزّة و الضّعف بالقوّة و العجز بالاقتدار و الاضطراب بالاطمینان و الرّیب بالایقان لا اله الّا انت العزیز المنّان

لا تخیّب من سألک و لا تمنع من ارادک قدّر ما ینبغی لسمآء جودک و بحر کرمک انّک انت المقتدر القدیر

۱۵۷

الها معبودا مسجودا شهادت میدهم بوحدانیّت تو و فردانیّت تو و بخششهای قدیم و جدید تو توئی آن کریمی که امطار سحاب سماء رحمتت بر شریف و وضیع باریده و اشراقات انوار آفتاب بخششت بر عاصی و مطیع تابیده

ای رحیمی که ساذج رحمت بابت را ساجد و جوهر عنایت کعبهٔ امرت را طائف از تو سؤال مینمائیم فضل قدیمت را میطلبیم و جود جدیدت را میجوئیم که بر مظاهر وجود رحم فرمائی و از فیوضات ایّامت محروم نسازی

جمیع محتاج و فقیرند و انت الغنیّ الغالب القدیر

۱۵۸

یا الهی اصبحت فی جوارک و الّذی استجارک ینبغی ان یکون فی کنف حفظک و حصن حمایتک ای ربّ نوّر باطنی بأنوار فجر ظهورک کما نوّرت ظاهری بنور صباح عطائک

۱۵۹

الها کریما رحیما توئی آن سلطانی که بیک کلمهات وجود موجود گشت و توئی آن کریمی که اعمال بندگان بخششت را منع ننمود و ظهورات جودت را بازنداشت

از تو سؤال مینمایم این عبد را فائز فرمائی بآنچه سبب نجاتست در جمیع عوالم تو توئی مقتدر و توانا و توئی عالم و دانا

۱۶۰

الها معبودا مقصودا کریما رحیما جانها از تو و اقتدارها در قبضهٔ قدرت تو هر که را بلند کنی از ملک بگذرد و بمقام رفعناه مقاماً علیّا رسد و هر که را بیندازی از خاک پستتر بلکه هیچ از او بهتر

پروردگارا با تباه‌کاری و گناهکاری و عدم پرهیزکاری مقعد صدق میطلبیم و لقای ملیک مقتدر میجوئیم امر امر تو است و حکم آن تو و عالم قدرت زیر فرمان تو هر چه کنی عدل صرفست بل فضل محض یک تجلّی از تجلّیات اسم رحمانت رسم عصیان را از جهان براندازد و محو نماید و یک نسیم از نسائم یوم ظهورت عالم را بخلعت تازه مزیّن فرماید

ای توانا ناتوانانرا توانائی بخش و مردگان را زندگی عطا فرما شاید تو را بیابند و بدریای آگاهیت راه یابند و بر امرت مستقیم مانند اگر از لغاة مختلفهٔ عالم عرف ثنای تو متضوّع شود همه محبوب جان و مقصود روان چه تازی چه فارسی اگر از آن محروم ماند قابل ذکر نه چه الفاظ چه معانی

ای پروردگار از تو میطلبیم کلّ را راه نمائی و هدایت فرمائی توئی قادر و توانا و عالم و بینا

١٦١

لک الحمد یا الهی علی ما قلّبت وجوه عبادک الی یمین عرش الطافک و قدّستهم عمّا دونک لسلطنتک و اجلالک اشهد بأنّ امرک نافذ و حکمک جاری و مشیّتک ثابتة و ما اردت هو باقی کلّ شیء فی قبضة قدرتک اسیر و کلّ لدی ظهور غنائک فقیر

فیا الهی و محبوبی و غایة املی افعل بعبادک و بریّتک ما ینبغی لجمالک و عظمتک و ما یلیق لکرمک و مواهبک انّک انت الّذی سبقت رحمتک العالمین و احاط فضلک من فی السّموات و الأرضین من الّذی ناداک و ما اجبته و من الّذی اقبل الیک و ما تقرّبت الیه و من الّذی توجّه بوجهه الی وجهک و ما توجّهت الیه لحظات عنایتک اشهد حینئذ بأنّ اقبالک عبادک سبق اقبالهم ایّاک و ذکرک ایّاهم کان قبل ذکرهم ایّاک و لک الفضل یا من بیدک ملکوت العطآء و جبروت القضآء

فأنزل یا الهی علی قاصدیک ما یقدّسهم عن دونک و یقرّبهم الی نفسک و ایّدهم علی حبّک و رضائک ثمّ استقمهم علی صراط امرک الّذی زلّ عنه اقدام المربیین من بریّتک و المعرضین من عبادک و انّک انت المقتدر العزیز العظیم

١٦٢

سبحانک اللّهمّ یا الهی اسألک بزفرات قلوب العاشقین و دموع عیون المشتاقین ان لا تجعلنی محروماً من نفحات رحمانیّتک فی ایّامک و نغمات ورقآء وحدانیّتک عند ظهور انوار وجهک فیا الهی انا المسکین قد تشبّثت بذیل اسمک الغنیّ و انا الفانی قد تمسّکت بحبل اسمک الباقی اذاً اسألک بنفسک العلیّ الأعلی ان لا تدعنی بنفسی و هوای خذ یدی بأیادی اقتدارک و خلّصنی عن غمرات الظّنون و الأوهام و طهّرنی عن کلّ ما یکرهه رضاک

ثمّ اجعلنی مقبلاً الیک و متوکّلاً علیک و لائذاً بحضرتک و هارباً الی نفسک و انّک انت الّذی تفعل ما تشآء بقدرتک و تحکم ما ترید بارادتک لا مانع لما قضیت و لا رادّ لما امضیت انّک انت المقتدر العزیز المنّان

١٦٣

سبحانک اللّهمّ یا الهی ترانی مقبلاً الیک و متوجّهاً الی شطر فضلک و الطافک اسألک باسمک الّذی به سقیت الموحّدین خمر رحمتک و المقرّبین کوثر عنایتک بأن تجعلنی بکلّی منقطعاً عن الأوهام و مقبلاً الی شطر فضلک یا مولی الأنام

یا الهی ایّدنی فی ایّام ظهور مظهر امرک و مطلع وحیک لأخرق الحجبات الّتی منعتنی عن الاقبال الیک و الانغماس فی بحر عرفانک خذ یدی بأیادی قدرتک ثمّ اجعلنی منجذباً من نغمات ورقآء احدیّتک بحیث لا اری فی الوجود الّا طلعتک یا مقصود و لا فی الشّهود الّا ظهورات قدرتک یا ودود

ای ربّ انا المسکین و انت الغنیّ المتعال و انا الضّعیف و انت القویّ الحاکم فی المبدإ و المآب لا تجعلنی محروماً من نفحات وحیک و لا مأیوساً من الفیوضات الّتی نزّلت من سمآء الطافک قدّر لی یا الهی خیر الدّنیا و الآخرة و ما ینفعنی فی کلّ عالم من عوالمک لأنّی لا اعلم نفعی و ضرّی و انّک انت العلیم الخبیر

ارحم یا الهی عبادک الّذین غرقوا فی بحور الاشارات ثمّ انقذهم بسلطانک یا مالک الأسمآء و الصّفات انّک انت الّذی لم تزل کنت حاکماً علی ما تشآء و لا تزال تکون بمثل ما کنت فی ازل الآزال لا اله الّا انت الغفور الرّحیم

١٦٤

إلهی إلهی خرجت من بیتی معتصما بحبل عنایتک و أودعت نفسی تحت حفظک وحراستک أسألک بقدرتک التی بها حفظت اولیائک من کل ذی غفلة و ذی شرارة و کل ظالم عنید و کل فاجر بعید بان تحفظنی بجودک و فضلک ثم أرجعنی الی محلی

بحولک و قوتک انک أنت المقتدرالمهیمن القیوم

۱۶۵

من انهار کافور صمدیّتک فاشربنی یا الهی و من اثمار شجرة کینونتک فاطعمنی یا رجائی و من زلال عیون محبّتک فاسقنی یا بهائی و فی ظلّ عطوفة ازلیّتک فاسکنّی یا سنائی و فی ریاض القرب بین یدیک سیّرنی یا محبوبی و عن یمین عرش رحمتک فاجلسنی یا مقصودی و من ارياح طیب بهجتک فارسلنی یا مطلوبی و فی علوّ جنّة هویّتک فادخلنی یا معبودی و من نغمات ورقآء الاحدیّة فاسمعنی یا مشهودی و بروح القوّة و القدرة فاحینی یا رازقی و علی روح محبّتک فاستقمنی یا ناصری و علی سبیل مرضاتک ثبّتنی یا خالقی و فی رضوان الخلود عند طلعتک فاخلدنی یا راحمی و علی کرسیّ عزّک مکّنّی یا صاحبی و الی سمآء عنایتک عرّجنی یا باعثی و الی شمس هدایتک فاهدنی یا جاذبی و عند ظهورات غیب احدیّتک فاحضرنی یا مبدئی و منائی و الی صرف کافور الجمال فی من تظهرنّه فارجعنی یا الهی

لانّک انت المقتدر علی ما تشآء و انّک انت المتعالی العزیز الرّفیع

۱۶۶

یا من وجهک کعبتی و جمالک حرمی و شطرک مطلبی و ذکرک رجائی و حبّک مؤنسی و عشقک موجدی و ذکرک انیسی و قربک املی و وصلک غایة رجائی و منتهی مطلبی اسألک بأن لا تخیّبنی عمّا قدّرته لخیرة عبادک ثمّ ارزقنی خیر الدّنیا و الآخرة

و انّک انت سلطان البریّة لا اله الّا انت الغفور الکریم

۱۶۷

یقرء فی القنوت

یا الهی هذا عبدک و ابن عبدک الّذی آمن بک و بآیاتک و توجّه الیک منقطعاً عن سوائک انّک انت ارحم الرّاحمین اسئلک یا غفّار الذّنوب و ستّار العیوب بان تعمل به ما ینبغی لسمآء جودک و بحر افضالک و تدخله فی جوار رحمتک الکبری الّتی سبقت الارض و السّمآء لا اله الّا انت الغفور الکریم

و بعد یشرع فی التّکبیرات

فی الاوّل انّا کلّ للّه عابدون

و فی الثّانی انّا کلّ للّه ساجدون

و فی الثّالث انّا کلّ للّه قانتون

و فی الرّابع انّا کلّ للّه ذاکرون

و فی الخامس انّا کلّ للّه شاکرون

و فی السّادس انّا کلّ للّه صابرون

کلّ منها تسع عشرة مرّة

بعد از اداء هر تکبیر "اللّه ابهی" باید هر یک از اذکار شش‌گانه ۱۹ مرتبه تلاوت شود

و فی النّسآء یقول هذه امتک و ابنة امتک الی آخر

صلات میّت

۱۶۸

ای ربّ فاجعل رزقی جمالک و شرابی وصالک و املی رضائک و عملی ثنائک و انیسی ذکرک و معینی سلطانک و مستقرّی مقرّک و وطنی المقام الّذی جعلته مقدّساً من حدودات المحتجبین

و انّک انت المقتدر العزیز القدیر

۱۶۹

فسبحانک اللّهمّ یا الهی لا تخذل من عزّزته بسلطان ازلیّتک و لا تبعد من ادخلته فی خیام صمدیّتک اتطرد یا الهی من کنت له مربّیاً اتردّ یا منائی من کنت له محصّناً او تذلّ من کنت له معزّزاً او تنسی من کنت له مذکّراً

فسبحانک سبحانک انت الّذی لم تزل کنت سلطان الممکنات و محرّکها و لا تزال تکونن ملیک الموجودات و مدبّرها فسبحانک یا الهی ان لم ترحم عبادک فمن یرحمهم و ان لن تأخذ ایدی احبّائک فمن تأخذهم

فسبحانک سبحانک انت المعبود بالحقّ و انّا کلّ لک عابدون و انت المشهود بالعدل و انّا کلّ لک شاهدون اذ هو المحبوب بالفضل لا اله الّا هو المهیمن القیّوم

۱۷۰

یا الهی اسمک شفآئی و ذکرک دوآئی و قربک رجآئی و حبّک مؤنسی و رحمتک طبیبی و معینی فی الدّنیا و الآخرة و انّک انت المعطی العلیم الحکیم

۱۷۱

یا الهی و سیّدی و مقصودی اراد عبدک ان ینام فی جوار رحمتک و یستریح فی ظلّ قباب فضلک مستعیناً بحفظک و حراستک

ای ربّ اسألک بعینک الّتی لا تنام بأن تحفظ عینی عن النّظر الی دونک ثمّ زد نورها لمشاهدة آثارک و النّظر الی افق ظهورک انت الّذی ضعفت کینونة القدرة عند ظهورات قدرتک

لا اله الّا انت القویّ الغالب المختار

۱۷۲

الهی الهی کیف اختار النّوم و عیون مشتاقیک ساهرة فی فراقک و کیف استریح علی الفراش و افئدة عاشقیک مضطربة من هجرک

ای ربّ اودعت روحی و ذاتی فی یمین اقتدارک و امانک و اضع رأسی علی الفراش بحولک و ارفع عنه بمشیّتک و ارادتک انّک انت الحافظ الحارس المقتدر القدیر

وعزّتک لا ارید من النّوم و لا من الیقظة الّا ما انت ترید انا عبدک و فی قبضتک ایّدنی علی ما یتضوّع به عرف رضائک هذا املی و امل المقرّبین الحمد لک یا اله العالمین

۱۷۳

الها معبودا ملکا مقصودا بچه لسان ترا شکر نمایم غافل بودم آگاهم فرمودی معرض بودم بر اقبال تأیید نمودی مرده بودم از آب حیات زندگی بخشیدی پژمرده بودم از کوثر بیان که از قلم رحمن جاری شده تازگی عطا کردی

پروردگارا وجود کل از جودت موجود از بحر کرمت محروم مفرما و از دریای رحمتت منع مکن در هر حال توفیق و تأیید میطلبم و از سماء فضل بخشش قدیمت را سائلم توئی مالک عطا و سلطان ملکوت بقا

۱۷۴

الهی الهی اسألک ببحر شفائک و اشراقات انوار نیّر فضلک و بالاسم الّذی سخّرت به عبادک و بنفوذ کلمتک العلیا و اقتدار قلمک الأعلی و برحمتک الّتی سبقت من فی الأرض و السّمآء ان تطهّرنی بمآء العطآء من کلّ بلآء و سقم و ضعف و عجز

ای ربّ تری السّائل قائماً لدی باب جودک و الآمل متمسّکاً بحبل کرمک اسألک ان لا تخیّبه عمّا اراد من بحر فضلک و شمس عنایتک

انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت الغفور الکریم

۱۷۵

اصبحت یا الهی بفضلک و اخرج من البیت متوکّلاً علیک و مفوّضاً امری الیک فأنزل علیّ من سمآء رحمتک برکة من عندک ثمّ ارجعنی الی البیت سالماً کما اخرجتنی منه سالماً مستقیماً

لا اله الّا انت الفرد الواحد العلیم الحکیم انتهی

۱۷۶

لک الحمد یا الهی و اله العالمین و مقصودی و مقصود العارفین و محبوبی و محبوب الموحّدین و معبودی و معبود المقرّبین و منای و منی المخلصین و رجائی و رجآء الآملین و ملاذی و ملاذ القاصدین و ملجأی و ملجأ اللّائذین و مقصدی و مقصد المتوجّهین و منظری و منظر النّاظرین و جنّتی و جنّة البالغین و کعبتی و کعبة المشتاقین و جذبی و جذب العاشقین و نوری و نور الهائمین التّائبین و ولهی و وله الذّاکرین و کهفی و کهف الهاربین و حصنی و حصن الخائفین و ربّی و ربّ من فی السّموات و الارضین بما جعلتنی منجذباً بآیاتک و متوجّهاً الی افق منه اشرقت انوار شمس وجهتک و مقبلاً اذ کان معرضاً اکثر خلقک

انت الّذی یا الهی فتحت باب السّمآء بمفتاح اسمک الاقدس الاعزّ الاعظم الابهی و دعوت الکلّ الی بحر اللّقآء فلمّا ارتفع ندآئک الاحلی اخذ جذب النّدآء من فی ملکوت الاسمآء و الملأ الاعلی و به مرّ عرف قمیص ظهورک علی العاشقین من خلقک و المشتاقین من بریّتک قاموا و سرعوا الی بحر وصالک و افق جمالک و خبآء ظهورک و مجدک و فسطاط عزّک و لقآئک و اسکرهم رحیق الوصال علی شأن انقطعوا عمّا عندهم و ما عند النّاس

اولئک عباد ما منعتهم سطوة الفراعنة عن التّوجّه الی سرادق عظمتک و ما خوّفتهم جنود الجبابرة عن النّظر الی مشرق آیاتک و مطلع بیّناتک

وعزّتک یا اله الوجود و مربّی الغیب و الشّهود انّ الّذی شرب کوثر حبّک من ید عطآئک لا تمنعه شئونات خلقک و لا یضطرب من اعراض من فی مملکتک ینادی باعلی النّدآء بین الارض و السّمآء و یبشّر النّاس بامواج بحر عطائک و اشراقات شموس سمآء مواهبک

انّ السّعید من اقبل الی کعبة لقآئک و انقطع عن سوآئک و العزیز من اعترف بعزّک و توجّه الی شمس عنایتک و العلیم من اطّلع بظهورک و اقرّ بشئوناتک و آیاتک و بیّناتک و البصیر من تنوّرت عیناه بنور جمالک و عرفک اذ ارتفع ندآئک و السّمیع من فاز باصغآء بیانک و تقرّب الی طمطام بحر آیاتک

ای ربّ هذا غریب سرع الی وطنه الاعلی فی ظلّ رحمتک و مریض توجّه الی بحر شفآئک

فانظر یا الهی و مضرم النّار فی کبدی الی تذرّفات عینی و زفرات قلبی و احتراق کبدی و اشتعال جوارحی وعزّتک یا بهآء العالم انّ البهآء یحترق فی کلّ حین بنار محبّتک علی شأن لو یتقرّب الیه احد من خلقک و یتوجّه الیه بسمع الفطرة لیسمع زفیر النّار من کلّ عرق من عروقه

قد اخذنی جذب بیانک و سکر رحیق الطافک علی مقام لا ینقطع ندآئی و لا ترجع الیّ ید رجآئی ای ربّ تری عینی ناظرةً الی شطر فضلک و سمعی متوجّهاً الی ملکوت بیانک و لسانی ناطقاً بثنآئک و وجهی متوجّهاً الی وجهک بعد فنآء ما خلق بکلمتک و یدی مرتفعة الی سمآء جودک و عطآئک

هل تمنع الغریب الّذی دعوته الی الوطن الاعلی فی ظلّ جناحی رحمتک و هل تطرد المسکین الّذی سرع الی شاطی بحر غنآئک و هل تغلق باب فضلک علی وجوه خلقک بعد ما فتحته بعزّک و سلطانک و هل تسکّر ابصار بریّتک بعد ما امرتهم الی مشرق جمالک و مطلع انوار وجهک

لا وعزّتک لیس هذا ظنّی و ظنّ المقرّبین من عبادک و المخلصین من بریّتک

ای ربّ تعلم و تری و تسمع بانّ عند کلّ شجر ارتفع ندآئی و عند کلّ حجر ارتفع ضجیجی و صریخی هل خلقتنی یا الهی للبلآء او لاظهار امرک فی ملکوت الانشآء

تسمع یا الهی حنینی و انینی و تری عجزی و فقری و فاقتی و ضرّی و مسکنتی وعزّتک انّ البکآء منعنی عن ذکرک و ثنائک و ارتفع نحیبه علی شأن تحیّرت به الثّکلی و منعها عن بکآئها و زفراتها

ای ربّ اسئلک بالسّفینة الّتی بها ظهر سلطان مشیّتک و نفوذ ارادتک و تمرّ بقدرتک علی البرّ و البحر بان لا تأخذنی بجریراتی العظمی و خطیئاتی الکبری وعزّتک قد شجّعتنی بحور غفرانک و رحمتک و ما سبقت معاملتک مع المخلصین من اصفیآئک و الموحّدین من سفرائک

ای ربّ اری انّ ظهورات عنایتک اجتذبتنی و رحیق بیانک اخذنی من کلّ الجهات بحیث لا اری من شئ الّا و قد یعرّفنی و یذکّرنی بآیاتک و ظهوراتک و شئوناتک

وعزّتک کلّما یتوجّه طرف طرفی الی سمائک یذکّرنی بعلوّک و ارتفاعک و سموّک و استعلآئک و کلّما التفت الی الارض انّها تعرّفنی ظهورات قدرتک و بروزات نعمتک و کلّما انظر البحر یکلّمنی فی عظمتک و اقتدارک و سلطنتک و کبریآئک و اذا اتوجّه الی الجبال ترینی الویة نصرک و اعلام عزّک وعزّتک یا من فی قبضتک زمام العالم و ازمّة الامم قد اخذتنی حرارة حبّک و سکر رحیق توحیدک علی مقام اسمع من هزیز الاریاح ذکرک و ثنآئک و من خریر المآء نعتک و اوصافک و من حفیف الاشجار اسرار قضآئک الّتی اودعتها فی مملکتک

سبحانک یا اله الاسمآء و فاطر السّمآء لک الحمد بما عرّفت عبادک هذا الیوم الّذی فیه جری کوثر الحیوان من اصبع کرمک و ظهر ربیع المکاشفة و اللّقآء بظهورک لمن فی سمآئک و ارضک

ای ربّ هذا یوم قد جعلت نوره مقدّساً عن الشّمس و اشراقها اشهد انّه تنوّر من نور وجهک و اشراق انوار صبح ظهورک و هذا یوم فیه تردّی کلّ مأیوس بردآء الرّجآء و تزیّن کلّ علیل بقمیص الشّفآء و تقرّب کلّ فقیر الی بحر الغنآء

وجمالک یا سلطان القدم و المستوی علی العرش الاعظم انّ مطلع آیاتک و مظهر شئوناتک مع بحر علمه و سمآء عرفانه اعترف بعجزه عن عرفان ادنی آیة من آیاتک الّتی تنسب الی قلمک الاعلی فکیف ذاتک الابهی و کینونتک العلیا

لم ادر یا الهی بایّ ذکر اذکرک و بایّ وصف اصفک و بایّ ثنآء اثنیک لو اصفک بالاسمآء اری انّ ملکوتها خلق بحرکة اصبعک و یرتعد فرائصه من خشیتک و لو اثنیک بالصّفات اشاهد انّها خلقک و فی قبضتک و لا ینبغی لمظاهرها ان تقوم تلقآء باب مدین ظهورک و کیف المقام الّذی فیه استویت علی عرش عظمتک

وعزّتک یا مالک الاسمآء و فاطر السّمآء کلّ ما تزیّن بقمیص الالفاظ انّه خلق فی مملکتک و ذوّت بارادتک و لا ینبغی لحضرتک و لا یلیق لجنابک

فلمّا ثبت تقدیس نفسک العلیا عن کلّ ما خلق فی الانشآء و خطر فی قلوب الاصفیآء و افئدة الاولیآء اذاً یلوح افق التّوحید و یظهر لکلّ حرّ و عبید انّک واحد فی ذاتک و واحد فی امرک و واحد فی ظهورک طوبی لمن انقطع فی حبّک عن سوآئک و سرع الی افق ظهورک و فاز بهذه الکأس الّتی جعلت البحور کلّها دون مقامها

اسئلک یا الهی بقوّتک و قدرتک و سلطانک الّذی احاط من فی سمآئک و ارضک بان تعرّف العباد هذا السّبیل المبین و هذا الصّراط المستقیم لیعترفوا بوحدانیّتک و فردانیّتک بیقین لا تعتریه اوهام المریبین و لا تحجبه ظنون الهائمین ای ربّ انر ابصار عبادک و قلوبهم بنور عرفانک لیطّلعوا بهذا المقام الاسنی و الافق الابهی لئلّا یمنعهم النّعاق عن النّظر الی اشراق نور التّوحید و لا یصدّهم عن التّوجّه الی افق التّجرید

ای ربّ هذا یوم بشّرت کلّ بظهورک و طلوعک و اشراقک و اخذت عهد مشرق وحیک فی کتبک و زبرک و صحفک و الواحک و جعلت البیان مبشّراً لهذا الظّهور الاعظم الابهی و هذا الطّلوع الانور الاسنی

فلمّا انار افق العالم و اتی الاسم الاعظم کفروا به و بآیاته الّا من اخذته حلاوة ذکرک و ثنائک و ورد علیه ما لا یحصیه الّا علمک المهیمن علی من فی سمائک و ارضک

و انت تعلم یا الهی بانّ منزل البیان وصّی من فی الامکان بامرک و ظهورک و سلطانک قال و قوله الاحلی ایّاکم ان یمنعکم البیان و حروفاته عن الرّحمن و سلطانه و قال انّه لو یأتی بآیة لا تنکروه ان اسرعوا الیه لعلّ ینزل لکم من فضله ما اراد و انّه لمالک العباد و ملیک الایجاد

اذاً تری یا محبوب العالم و الظّاهر بالاسم الاعظم انّه قد اتی بملکوت الآیات علی شأن شهدت الذّرّات بانّها ملئت الآفاق مع هذا الظّهور الاظهر الابهی و هذه الآیات الّتی لا تحصیها الّا علمک یا مالک الاسمآء تری و تشاهد اعراضهم عن مشرق ذاتک و اعتراضهم علی منبع علمک و آیاتک قد اخذتهم العزّة بالاثم علی شأن انکروا ظهوراتک و بروزاتک و آثارک الّتی یری کلّ بصیر علی کلّ شئ ما یشهد بعظمتک و سلطانک و یعترف بظهورک و اقتدارک و قالوا فی حقّه ما ناح به سکّان سرادق الابهی و الملأ الاعلی و ذابت من اقوالهم اکباد اصفیآئک و قلوب اولیآئک و اخذتهم الغفلة علی شأن نبذوا آیاتک الکبری و اخذوا اوهامهم یا مالک الاسمآء و ملیک العرش و الثّری

و انت الّذی یا الهی و محبوب فؤادی زیّنت بذکر هذا الیوم لوحک الّذی ما اطّلع به الّا نفسک و سمّیته بیوم اللّه لئلّا یری فیه الّا نفسک العلیا و لا یذکر فیه الّا ذکرک الاحلی

فلمّا ظهر اخذت الزّلازل ارکان القبائل و انصعق فیه کلّ عالم و تحیّر کلّ عارف الّا من تقرّب بحولک و اخذ رحیق وحیک من ید فضلک و شرب باسمک و قال لک الحمد یا مقصود العالمین و لک الثّنآء یا وله افئدة المشتاقین

یا الهی و سیّدی و غایة رجائی و منتهی املی تری و تسمع حنین المظلوم من البئر الظّلمآء الّتی بنیت من اوهام اعدآئک و فی حفرة عمیآء الّتی حفرت من ظنون طغاة خلقک وجمالک یا ایّها الظّاهر بالجلال انّی لا اجزع من البلایا فی حبّک و لا من الرّزایا فی سبیلک بل اخترتها بحولک و افتخر بها بین المقرّبین من خلقک و المخلصین من عبادک

ولکن یا مربّی العالم و مالک الامم اسئلک فی هذا الحین الّذی اکون آخذاً بید الرّجآء اذیال ردآء کرمک و رحمتک بان تغفر عبادک الّذین طاروا فی هوآء قربک و توجّهوا الی انوار وجهک و اقبلوا الی افق رضآئک و تقرّبوا الی بحر رحمتک و نطقوا فی ایّامهم بذکرک و اشتعلوا بنار حبّک قدّر اللّهمّ یا الهی لهم قبل صعودهم و بعده ما ینبغی لعلوّ کرمک و سموّ عنایتک

ای ربّ فاسکن الّذین صعدوا الیک فی الرّقیق الاعلی فی ظلّ خبآء مجدک و سرادق عزّک ای ربّ رشّح علیهم من بحر عفوک ما یجعلهم مستحقّین لابقائهم بدوام الملک فی ملکوتک الاعلی و جبروتک الاسنی و انّک انت فعّال لما تشآء

ای ربّ لا تحرم احبّآئک من نفحات هذا الیوم الّذی فیه ظهرت اسرار اسمک القیّوم و ما کان مخزوناً فی خزائن علمک ای ربّ هذا یوم اهتزّ کلّ ذرّة من الذّرّات و تقول یا منزل الآیات و سلطان الکائنات انّی اجد عرف وصالک کانّک اظهرت نفسک و فتحت باب لقآئک علی من فی سمآئک و ارضک ای ربّ من عرف قمیصک ایقنت بانّ العالم تشرّف بقدومک و فاز بنفحات وصلک ولکن یا محبوب العالم و مقصود الامم لم ادر بایّ مقام استقرّ عرش عظمتک و ایّ مقرّ فاز بقدومک و تنوّر بانوار وجهک

وعزّتک یا مولی الوجود و مالک الغیب و الشّهود قد تحیّر کلّ ذی علم فی عرفانک و کلّ ذی حکمة فی ادراک آیات عظمتک علی شأن اعترف الکلّ بالقصور عن العرفان و بالعجز عن الصّعود الی سمآء فیها تجلّت شمس من شموس مظاهر علمک و مشارق حکمتک ما لاحد و ذکر هذا المقام الاعلی و المقرّ الاسنی المقام الّذی جعلته فوق عرفان خلقک و شهادات عبادک لم یزل کان مستوراً عن الادراک و العلوم و مختوماً بختام اسمک القیّوم

وعزّتک و سلطنتک المهیمنة علی الملک و الملکوت لو احد من اصفیآئک و سفرآئک یتفکّر فی شئونات قلمک الاعلی الّذی تحرّکه اصبع ارادتک و یتفکّر فی اسراره و آثاره و ما یظهر منه لیتحیّر علی شأن یری اللّسان عاجزاً عن الذّکر و البیان و القلب قاصراً عن العرفان لانّه یری مرّة یجری منه مآء الحیوان فی الامکان و سمّی من عندک بالصّور و یقوم به من فی القبور و طوراً تظهر منه النّار کانّها فارت من نار الظّهور و تکلّم الکلیم فی الطّور

فما اعجب شئونات قوّتک و ما اعظم ظهورات قدرتک کلّ علیم اعترف بالجهل عند اشراقات انوار شمس علمک و کلّ قویّ اعترف بالعجز عند تموّجات بحر قوّتک و کلّ غنیّ اعترف بالفقر لدی ظهورات خزائن غنآئک و کلّ عارف اقرّ بالفنآء لدی تجلّیات انوار جمالک و کلّ عزیز اقرّ بالذّلّ عند اشراق شمس عزّک و کلّ ذی عظمة اعترف بفنآئه و فنآء غیره و بقآء عظمتک و سلطانک و علوّک و اقتدارک

یا الهی و اله کلّ شئ و سلطانی و سلطان کلّ شئ و محبوبی و مقصودی تعلم انّی اذکرک الیوم من قبل المنقطعین من خلقک و اصفک بلسان الموحّدین من بریّتک لعلّ یسطع من زفرات قلوبهم فی حبّک و هواک ما یحترق به کلّ ما یمنع عبادک عن التّوجّه الی جبروت عرفانک و ملکوت آیاتک

فیا الهی و اله الاسمآء و فاطر الارض و السّمآء هذا یوم فیه یناجیک من اشتعل صدره من نار وصلک فاین الفصل یا الهی لتعرف به الوصل عند ظهور نور فردانیّتک و بروز اشراق شمس وحدانیّتک استغفرک یا الهی عن کلّ ذلک و عن کلّ ما جری و یجری علیه قلمی فی ایّامک اشهد بانّک ما جعلت المناجات شأنی بل شأن من سبقنی بامرک و ارادتک و جعلت الآیات مخصوصة بهذا الظّهور العظیم و النّبأ الّذی تزیّنت به صحائف مجدک و لوحک الحفیظ

یا مضرم النّار فی صدر البهآء و مظهر النّور فی قلب البهآء اشکرک بما علّمت عبادک ذکرک و سبل مناجاتک من لسانک الاقدس الاعلی و بیانک الاعزّ الاسنی لو لا اذنک من یقدر ان یصفک بالعزّ و الکبریآء و لو لا تعلیمک من یعرف سبل الرّضآء فی ملکوت الانشآء

اسئلک یا مالک الجود و سلطان الوجود بان تحفظ عبادک من خطرات قلوبهم ثمّ اصعدهم الی مقام لا تزلّ اقدامهم من ظهورات فعلک الّتی اقتضتها شئونات حکمتک و سترت اسرارها عن وجه بریّتک و خلقک ای ربّ لا تمنعهم عن بحر علمک و لا تجعلهم محرومین عمّا قدّرته للمقرّبین من اصفیآئک و المخلصین من امنآئک ثمّ ارزقهم من بحر الاطمینان ما یسکن به اضطرابهم و بدّل اللّهمّ یا الهی ظلمة اوهامهم بنور الیقین ثمّ اجعلهم قائمین مستقیمین علی صراطک المستقیم لئلّا

یمنعهم الکتاب عن منزله و الاسمآء عن خالقها و رازقها و مبدئها و سلطانها و مظهرها و مهلکها و معزّها و مذلّها و المقتدر علیها و المهیمن علی مسمّیاتها

انّک یا الهی و ربّی انزلت الکتاب لاظهار امری و اعلآء کلمتی و به اخذت عهد نفسی عن کلّ ما خلق فی مملکتک و تری یا محبوب العالم انّ طغاة خلقک جعلوه حصناً لهم و به اعرضوا عن جمالک و کفروا بآیاتک

و انت الّذی یا الهی وصّیتهم فی کتابک العظیم و قلت یا ملأ البیان اتّقوا الرّحمن و لا تکفروا بالّذی جعلت البیان ورقة من اوراق جنّته و انّه کان هدیّة من عندی الیه ان فاز بالقبول انّه لهو الفضّال و ان طرد و ما فاز انّه لهو الحاکم بالحقّ و المحمود فی افعاله و المطاع فی اوامره لیس لاحد ان یعترض علیه

فیا الهی تری المظلوم بین ایدی الّذین انکروا حقّک و اعرضوا عن سلطانک انّ الّذی تطوف الحجّة حوله و البرهان ینادی باعلی النّدآء بین الامکان باسمه و سلطانه قد فعلوا فی ایّامه ما لا یقدر القلم ان یقوم بوصفه و ارتکبوا ما ناح به الرّوح و صاح من فی الملکوت و اهل سرادق الجبروت

لو یتوجّه احد بسمع الفطرة لیسمع حنین الاشیآء و انینها بما ورد علی مظلوم الآفاق من الّذین اخذت منهم المیثاق فی یوم الطّلاق هل من منصف یا الهی ینصف فی امرک و هل من ذی بصر ینظر بعینک و هل من ذی سمع یسمع باذنک و هل من ذی لسان ینطق بالحقّ فی ایّامک

وعزّتک یا ایّها النّاظر من افقک الابهی و السّامع ما تنطق به سدرة المنتهی لو احد ینظر الی کتبک الّتی سمّیتها بالبیان و یتفکّر فیما نزّل فیها لیجد کلّ کتاب منها مبشّراً بظهوری و ناطقاً باسمی و شاهداً لنفسی و منادیاً بامری و ذکری و طلوعی و اشراقی و مع اعلانک یا الهی و بیانک یا محبوبی سمعت و رأیت ما قالوا فی حقّی و ارتکبوا فی ایّامی

ای ربّ اشهد فی موقفی هذا رغماً لمن اعرض عنک انّک انت اللّه لا اله الّا انت و هذا یومک الّذی تزیّن بذکره صحائفک و کتبک و الواحک و الّذی ینطق انّه لهو الکنز المخزون و الغیب المکنون و اللّوح المحفوظ و السّرّ المستور و الکتاب الممهور و انّه لهو المطاع فی کلّ ما حکم و امر و اظهر و المحبوب فیما یأمر بسلطانه و یحکم بقدرته من یتوقّف اقلّ من آن انّه انکر حقّک و کلّ ما انزلته فی کتبک و صحفک و ارسلتها مع اصفیآئک و انبیآئک و سفرآئک و امنآئک

اسئلک یا من بیدک ملکوت السّموات و الارض و فی قبضتک من فی جبروت الامر و الخلق بان لا تمنع لحظات الطافک عن الّذین حملوا الشّدائد فی سبیلک و ذاقوا کأس البلایا فی حبّک و دخلوا السّجن باسمک و ورد علیهم ما لا ورد علی خلقک و بریّتک ای ربّ انّهم عبادک الّذین اجابوا اذا ارتفع ندآئک و توجّهوا اذا اشرقت انوار وجهک و اقبلوا اذا لاح افقک الاعلی باسمک الّذی به انصعق من فی ارضک و سمآئک ای ربّ قدّر لهم ما قدّرته لاصفیآئک الّذین استقبلوا سهام المشرکین فی امرک و حبّک و سرعوا الی مشرق البلآء باسمک و ذکرک انت الّذی یا الهی وعدت فی محکم آیاتک بان تذکرهم فی کتابک جزآء اعمالهم فی ایّامک

صلّ اللّهمّ علیهم و کبّر اللّهمّ علی وجوههم بتکبیر اشرقت شمسه من افق فم مشیّتک و ظهرت انواره من ملکوت بیانک ای ربّ فاغمسهم فی بحر رحمتک و نوّرهم بانوار فجر ظهورک ثمّ اغفر یا الهی آبآئهم و امّهاتهم بجودک و کرمک و الطافک ثمّ ارسل علیهم عن یمین جنّتک العلیا نفحات قمیص جمالک الابهی انّک انت المقتدر علی ما تشآء و انّک انت الحاکم الآمر المعطی الغفور الکریم

و الحمد لک یا محبوب العالم و یا ایّها المذکور فی قلوب العارفین

اللّهمّ انّی اسألک بالآیة الکبری و ظهور فضلک بین الوری ان لا تطردنی عن باب مدینة لقائک و لا تخیّبنی عن ظهورات فضلک بین خلقک ترانی یا الهی متمسّکاً باسمک الأقدس الأنور الأعزّ الأعظم العلیّ الأبهی و متشبّثاً بذیل تشبّث به من فی الآخرة و الأولی

اللّهمّ انّی اسألک بندائک الأحلی و الکلمة العلیا ان تقرّبنی فی کلّ الأحوال الی فنآء بابک و لا تبعّدنی عن ظلّ رحمتک و قباب کرمک ترانی یا الهی متمسّکاً باسمک الأقدس الأنور الأعزّ الأعظم العلیّ الأبهی و متشبّثاً بذیل تشبّث به من فی الآخرة و الأولی

اللّهمّ انّی اسألک بضیآء غرّتک الغرّآء و اشراق انوار وجهک من الأفق الأعلی ان تجذبنی من نفحات قمیصک و تشربنی من رحیق بیانک ترانی یا الهی متمسّکاً باسمک الأقدس الأنور الأعزّ الأعظم العلیّ الأبهی و متشبّثاً بذیل تشبّث به من فی الآخرة و الأولی

اللّهمّ انّی اسألک بشعراتک الّتی تتحرّک علی صفحات الوجه کما یتحرّک علی صفحات الألواح قلمک الأعلی و بها تضوّعت رائحة مسک المعانی فی ملکوت الانشآء ان تقیمنی علی خدمة امرک علی شأن لا یعقّبه القعود و لا تمنعه اشارات الّذین جادلوا بآیاتک و اعرضوا عن وجهک ترانی یا الهی متمسّکاً باسمک الأقدس الأنور الأعزّ الأعظم العلیّ الأبهی و متشبّثاً بذیل تشبّث به من فی الآخرة و الأولی

اللّهمّ انّی اسألک باسمک الّذی جعلته سلطان الأسمآء و به انجذب من فی الأرض و السّمآء ان ترینی شمس جمالک و ترزقنی خمر بیانک ترانی یا الهی متمسّکاً باسمک الأقدس الأنور الأعزّ الأعظم العلیّ الأبهی و متشبّثاً بذیل تشبّث به من فی الآخرة و الأولی

اللّهمّ انّی اسألک بخبآء مجدک علی اعلی الجبال و فسطاط امرک علی اعلی الأتلال ان تؤیّدنی علی ما اراد به ارادتک و ظهر من مشیّتک ترانی یا الهی متمسّکاً باسمک الأقدس الأنور الأعزّ الأعظم العلیّ الأبهی و متشبّثاً بذیل تشبّث به من فی الآخرة و الأولی

اللّهمّ انّی اسألک بجمالک المشرق من افق البقآء الّذی اذا ظهر سجد له ملکوت الجمال و کبّر عن ورائه بأعلی النّدآء ان تجعلنی فانیاً عمّا عندی و باقیاً بما عندک ترانی یا الهی متمسّکاً باسمک الأقدس الأنور الأعزّ الأعظم العلیّ الأبهی و متشبّثاً بذیل تشبّث به من فی الآخرة و الأولی

اللّهمّ انّی اسألک بمظهر اسمک المحبوب الّذی به احترقت اکباد العشّاق و طارت افئدة من فی الآفاق ان توفّقنی علی ذکرک بین خلقک و ثنائک بین بریّتک ترانی یا الهی متمسّکاً باسمک الأقدس الأنور الأعزّ الأعظم العلیّ الأبهی و متشبّثاً بذیل تشبّث به من فی الآخرة و الأولی

اللّهمّ انّی اسألک بحفیف سدرة المنتهی و هزیز نسمات آیاتک فی جبروت الأسمآء ان تبعّدنی عن کلّ ما یکرهه رضائک و تقرّبنی الی مقام تجلّی فیه مطلع آیاتک ترانی یا الهی متمسّکاً باسمک الأقدس الأنور الأعزّ الأعظم العلیّ الأبهی و متشبّثاً بذیل تشبّث به من فی الآخرة و الأولی

اللّهمّ انّی اسألک بالحرف الّتی اذا خرجت من فم مشیّتک ماجت البحار و هاجت الأریاح و ظهرت الأثمار و تطاولت الأشجار و محت الآثار و خُرقت الأستار و سرع المخلصون الی انوار وجه ربّهم المختار ان تعرّفنی ما کان مکنوناً فی کنائز عرفانک و مستوراً فی خزائن علمک ترانی یا الهی متمسّکاً باسمک الأقدس الأنور الأعزّ الأعظم العلیّ الأبهی و متشبّثاً بذیل تشبّث به من فی الآخرة و الأولی

اللّهمّ انّی اسألک بنار محبّتک الّتی بها طار النّوم عن عیون اصفیائک و اولیائک و اقامتهم فی الأسحار لذکرک و ثنائک ان تجعلنی ممّن فاز بما انزلته فی کتابک و اظهرته بارادتک ترانی یا الهی متمسّکاً باسمک الأقدس الأنور الأعزّ الأعظم العلیّ الأبهی و متشبّثاً بذیل تشبّث به من فی الآخرة و الأولی

اللّهمّ انّی اسألک بنور وجهک الّذی ساق المقرّبین الی سهام قضائک و المخلصین الی سیوف الأعدآء فی سبیلک ان تکتب لی من قلمک الأعلی ما کتبته لأمنائک و اصفیائک ترانی یا الهی متمسّکاً باسمک الأقدس الأنور الأعزّ الأعظم العلیّ الأبهی و متشبّثاً بذیل تشبّث به من فی الآخرة و الأولی

اللّهمّ انّی اسألک باسمک الّذی به سمعت ندآء العاشقین و ضجیج المشتاقین و صریخ المقرّبین و حنین المخلصین و به قضیت امل الآملین و اعطیتهم ما ارادوا بفضلک و الطافک و بالاسم الّذی به ماج بحر الغفران امام وجهک و امطر سحاب الکرم علی ارقّائک ان تکتب لمن اقبل الیک و صام بأمرک اجر الّذین لم یتکلّموا الّا باذنک و القوا ما عندهم فی سبیلک و حبّک

ای ربّ اسألک بنفسک و آیاتک و بیّناتک و اشراق انوار شمس جمالک و اغصانک ان تکفّر جریرات الّذین تمسّکوا بأحکامک و عملوا بما امروا به فی کتابک ترانی یا الهی متمسّکاً باسمک الأقدس الأنور الأعزّ الأعظم العلیّ الأبهی و متشبّثاً بذیل تشبّث به من فی الآخرة و الأولی

سبحانک اللّهمّ یا الهی اسألک بالّذی اظهرته و جعلت ظهوره نفس ظهورک و بطونه نفس بطونک و بأوّلیّته حقّق اوّلیّتک و بآخریّته ثبت آخریّتک و بقدرته و سلطانه شهد کلّ ذی قدرة باقتدارک و بعظمته شهد کلّ ذی عظمة بعظمتک و کبریائک و بقیّومیّته عرف قیّومیّتک و احاطتک و بمشیّته ظهرت مشیّتک و بوجهه لاح وجهک و بأمره ظهر امرک و بآیاته ملئت الآفاق من بدایع آیات سلطنتک و السّمآء من ظهورات عزّ احدیّتک و البحار من لآلئ قدس علمک و حکمتک و زیّنت الأشجار بأثمار معرفتک و به سبّحک کلّ شیء و توجّه کلّ الأشیآء الی شطر رحمانیّتک و اقبل کلّ الوجوه الی بوارق انوار وجهک و کلّ النّفوس الی ظهورات عزّ احدیّتک

ما اعلی قدرتک و ما اعلی سلطنتک و ما اعلی اقتدارک و ما اعلی عظمتک و ما اعلی کبریائک الّذی ظهر منه و اعطیته بجودک و کرمک فیا الهی اشهد بأنّ به ظهرت آیاتک الکبری و سبقت رحمتک الأشیآء لولاه ما هدرت الورقآء و ما غنّ عندلیب السّنآء فی جبروت القضآء

و اشهد بأنّ من اوّل کلمة خرجت من فمه و اوّل ندآء ارتفع منه بمشیّتک و ارادتک انقلبت الأشیآء کلّها و السّمآء و ما فیها و الأرض و من علیها و بها انقلبت حقایق الوجود و اختلفت و تفرّقت و انفصلت و ائتلفت و اجتمعت و ظهرت الکلمات التّکوینیّة فی عالم الملک و الملکوت و الظّهورات الواحدیّة فی عالم الجبروت و الآیات الأحدیّة فی عالم اللّاهوت و بذلک النّدآء بشّرت العباد بظهورک الأعظم و امرک الأتمّ

فلمّا ظهر اختلفت الأمم و ظهر الانقلاب فی الأرض و السّمآء و اضطربت ارکان الأشیآء و به ظهرت الفتنة و فصّلت الکلمة و بها ظهر الامتیاز بین کلّ ذرّة من ذرّات الأشیآء و بها سعّرت الجحیم و ظهر النّعیم طوبی لمن اقبل الیک فویل لمن اعرض عنک و کفر بک و بآیاتک فی هذا الظّهور الّذی فیه اسودّت وجوه مظاهر النّفی و ابیضّت وجوه مطالع الاثبات یا مالک الأسمآء و الصّفات و فی قبضتک زمام الموجودات عمّا خلق بین الأرضین و السّموات

فلک الحمد یا الهی حمداً حمدت به نفسک و لا یعرفه احد دونک و لا یحصیه نفس سواک ای ربّ انت الّذی عرّفتنی نفسک فی ایّام فیها غفل عبادک الّذین بانتسابهم الی نفسک حکموا علی من علی الأرض و افتخروا علی الأمم و انّی یا الهی لو حکمت علی شرق الأرض و غربها و ملکت خزائنها کلّها و انفقت فی سبیلک ما بلغت الی هذا المقام الّا بحولک و قوّتک و لو اشکرک یا الهی بدوام عزّ احدیّتک و بقآء سلطنتک و اقتدارک لا یعادل بذکر من الأذکار الّتی علّمتنی بفضلک و امرتنی بأن ادعوک و اذکرک به فلمّا کان شأن ذکر من اذکارک هذا فما مقام من عرف نفسک و فاز بلقائک و استقام علی امرک

و انّی بعین الیقین رأیت و بعلم الیقین ایقنت بأنّک لم تزل کنت مقدّساً عن ذکر الموجودات و لا تزال تکون متعالیاً عن وصف الممکنات لا ینبغی لک ذکر احد الّا ذکرک او ذکر مثلک و انّک کنت لم تزل و لا تزال مقدّساً عن الشّبه و المثل و متعالیاً عن الکفو و العدل فلمّا ثبت تقدیس ذاتک عن المثلیّة و تنزیه نفسک عن الشّبهیّة یثبت بأنّ الذّکر من ایّ ذاکر کان یرجع الی نفسه و حدّه و لا یرتقی الی سلطان عزّ احدیّتک و مقرّ قدس عظمتک فما احلی ذکرک ذاتک و وصفک نفسک

اشهد یا الهی بأنّک لا تزال ما نزّلت علی عبادک الّا ما یصعدهم الی سمآء قربک و مقرّ عزّ توحیدک و وضعت الحدود بینهم و جعلتها مطلع عدلک و مظهر فضلک بین خلقک و حصن حمایتک بین بریّتک لئلّا یظلم احد احداً فی ارضک طوبی لمن نهی النّفس عن الهوی و اتّبع ما رقم من قلمک الأعلی حبّاً لجمالک و طلباً لرضائک انّه ممّن فاز بکلّ الخیر و اتّبع الهدی

ای ربّ اسألک باسمک الّذی به عرّفت نفسک عبادک و بریّتک و اجتذبت افئدة العارفین الی مقرّ عزّ وحدانیّتک و افئدة المقرّبین الی مطلع ظهور فردانیّتک بأن توفّقنی علی الصّیام خالصاً لوجهک یا ذا الجلال و الاکرام ثمّ اجعلنی یا الهی من الّذین تمسّکوا بسننک و حدوداتک خالصین لوجهک من دون ان یکونوا ناظرین الی غیرک اولئک کانت خمرهم ما خرج من فم مشیّتک الأولی و رحیقهم ندائک الأحلی و سلسبیلهم حبّک و جنّتهم وصلک و لقائک لأنّک کنت مبدأهم و منتهاهم و غایة املهم و رجائهم عمیت عین تری ما لا تحبّ و انعدمت نفس ترید ما لا ترید

فیا الهی اسألک بنفسک و بهم بأن تقبل اعمالنا بفضلک و عنایتک ولو انّها لا تلیق لعلوّ شأنک و سموّ قدرک یا حبیب قلوب المشتاقین و طبیب افئدة العارفین فأنزل علینا من سمآء رحمتک و سحاب افضالک ما یطهّرنا عن شائبة النّفس و الهوی و یقرّبنا الی مظهر نفسک العلیّ الأبهی و انّک ربّ الآخرة و الأولی و انّک علی کلّ شیء قدیر

صلّ اللّهمّ یا الهی علی النّقطة الأولی الّذی به دارت نقطة الوجود فی الغیب و الشّهود و جعلته مرجعاً لما یرجع الیک و مظهراً لما یظهر منک و علی حروفاته من الّذین ما اعرضوا عنک و استقرّوا علی حبّک و رضائک و علی الّذینهم استشهدوا فی سبیلک بدوام نفسک و بقآء ذاتک و انّک انت الغفور الرّحیم

ثمّ اسألک یا الهی بالّذی بشّرتنا به فی کلّ الواحک و کتبک و زبرک و صحفک و به انقلب ملکوت الأسمآء و ظهر ما ستر فی صدور الّذین اتّبعوا النّفس و الهوی بأن تجعلنا ثابتین علی حبّه و مستقیمین علی امره و موالی لأولیائه و اعادی لأعدائه ثمّ احفظنا یا الهی من شرّ الّذین کفروا بلقائک و اعرضوا عن وجهک و ارادوا قتل مظهر نفسک

یا الهی و سیّدی تعلم بأنّهم ضیّعوا امرک و هتکوا ستر حرمتک بین بریّتک و تمسّکوا بأعدائک تضییعاً لأمرک و بغیاً علی نفسک ای ربّ خذهم بقهرک و قوّتک ثمّ اهتک ما ستر به عیوبهم و شقوتهم لیظهر ما فی صدورهم علی اهل مملکتک یا منزل النّقم و خالق الأمم و سابغ النّعم لا اله الّا انت العزیز الکریم

سبحانک اللّهمّ یا الهی تشهد السن الممکنات علی سلطنتک و اقتدارک و علی فقری و افتقاری عند ظهورات غنائک اذاً یا الهی فانظر هذا العاصی الّذی طرفه لم یزل کان ناظراً الی شطر غفرانک و قلبه متوجّهاً الی افق فضلک و مواهبک

و انّی یا الهی من اوّل الیوم الّذی خلقتنی بأمرک و احییتنی من نسمات جود رحمانیّتک ما توجّهت الی احد دونک و قمت فی مقابلة الأعدآء بسلطنتک و اقتدارک و دعوت الکلّ الی شاطئ بحر توحیدک و سمآء عزّ تفریدک و ما اردت فی ایّامی حفظ نفسی من طغاة خلقک بل اعلآء ذکرک بین بریّتک و بذلک ورد علیّ ما لا حمله احد من خلقک

و کم من ایّام یا الهی کنت فریداً بین المذنبین من عبادک و کم من لیال یا محبوبی کنت اسیراً بین الغافلین من خلقک و فی موارد البأسآء و الضّرّآء کنت ناطقاً بثنآء نفسک بین سمائک و ارضک و ذاکراً ببدائع ذکرک فی ملکوت امرک و خلقک ولو انّ کلّ ما ظهر منّی لا ینبغی لسلطان عزّ وحدانیّتک و لا یلیق لشأنک و اقتدارک

فوعزّتک یا محبوبی لم اجد لنفسی وجوداً تلقآء مدین عزّک و کلّما ارید ان اثنی نفسک بثنآء یمنعنی فؤادی لأنّ دونک لم یقدر ان یطیر فی هوآء ملکوت قربک او ان یصعد الی سمآء جبروت لقائک

فوعزّتک اشاهد بأنّی لو اسجد لکفّ من التّراب الی الآخر الّذی لا آخر له لنسبته الی اسمک الصّانع لأجد نفسی بعیداً عن التّقرّب الیه و اشاهد بأنّ عملی لا ینبغی له بل کان محدوداً بحدودات نفسی و لو اخدم احداً من عبادک بحیث اقوم بین یدیه بدوام ملکوتک و بقآء جبروتک لنسبته الی اسمک الخالق فوعزّتک لأجد نفسی مقصّراً عن ادآء خدمته و محروماً عمّا یلیق له لأنّ فی هذا المقام لا یری الّا نسبتهم الی اسمائک و صفاتک انّ الّذی کان شأنه ذلک کیف یقدر ان یذکر الّذی باشارة من اصبعه خلقت الأسمآء و ملکوتها و الصّفات و جبروتها و باشارة اخری رکّبت الکاف بالنّون و ظهر منها ما عجز عن عرفانه اعلی افئدة المقرّبین من اصفیائک و ابهی مشاعر المخلصین من اودّائک

فوعزّتک یا محبوبی صرت متحیّراً فی مظاهر صنعک و مطالع قدرتک و اشاهد نفسی عاجزاً عن عرفان ادنی آیتک و کیف عرفان نفسک اذاً اسألک یا الهی باسمک الّذی به طیّرت العاشقین فی هوآء ارادتک و هدیت به المشتاقین الی رضوان قربک و وصالک بأن تهبّ من رضوان عنایتک روائح الاطمینان علی المضطرّین من احبّائک فی هذه الأیّام الّتی احاطتهم ارياح الافتتان من کلّ الجهات بحیث اضطربت النّفوس من سطوة قضائک و تزلزلت ارکان الوجود عمّا نزّل علیهم من سمآء تقدیرک و بلغ اضطرابهم الی مقام یکاد ان یخمد فی مشکوة قلوبهم سراج حبّک و ذکرک و انّک انت المقتدر علی ما تشآء و انّک انت الغفور الکریم

فیا الهی و سیّدی تسمع ضجیج محبّیک و صریخهم من کلّ الأقطار بما ورد علیهم من الّذین کانت قلوبهم محرومةً عن نفحات حبّک و لیس لهم من معین لیعینهم و لا من ناصر لینصرهم و کذلک لیس لأعدائهم من مانع لیمنعهم عن ضرّ هؤلآء لذا یفعلون ما یریدون و یعملون ما یشاؤون

اذاً فانصر یا الهی ببدائع نصرک احبّائک الّذین ما استنصروا من غیرک و ما توجّهوا الی دونک و کانت عیونهم منتظرةً لبدائع مواهبک و الطافک ثمّ ارحمهم یا الهی ببدائع رحمتک ثمّ ادخلهم فی حصن حمایتک و عنایتک و انّک انت الّذی یا الهی لم تزل کنت مأمن الخائفین و ملجأ المضطرّین اسألک بأن لا تحرم هؤلآء الضّعفآء عن بدائع جودک و افضالک و لا تدعهم بین ایدی الّذین ما خلقت کینوناتهم الّا من نار غضبک و قهرک و ما وجدوا روائح الرّحم و الانصاف و غرّتهم الدّنیا بغرورها علی شأن انکروا برهانک و اشرکوا بنفسک و کفروا بآیاتک و سفکوا دم احبّائک و امنائک فوعزّتک یا محبوبی ارتکبوا ما لم یرتکبه احد من قبل و بذلک استحقّوا غضبک و سیاط قهرک خذهم بسلطانک ثمّ سلّط علیهم من لا یرحمهم الّا بأن یرجعوا الیک و یدخلوا فی ظلّ عنایتک و یتوبوا الیک و انّک انت لم تزل کنت قادراً و لا تزال تکون مقتدراً و انّک انت المقتدر المتعال العادل الحکیم

سبحانک اللّهمّ یا الهی فانظر هذا المظلوم الّذی ابتلی بین الظّالمین من خلقک و المشرکین من اعدائک بعد الّذی ما تنفّس الّا باذنک و امرک قد کنت یا الهی راقداً علی المهاد و مرّت علیّ ارياح فضلک و الطافک و ایقظتنی بها بسلطانک و مواهبک و اقمتنی بین عبادک بثنآء نفسک و اعلآء کلمتک اذاً اعترض علیّ اکثر بریّتک فوعزّتک یا الهی ما ظننت فی حقّهم ما ظهر منهم بعد الّذی انّک بشّرتهم بهذا الظّهور فی صحائف امرک و الواح قضائک و ما نزّلت من عندک کلمة الّا و قد اخذت بها عهد هذا الغلام من خلقک و بریّتک

اذاً صرت متحیّراً یا الهی و لم ادر ما افعل بین هؤلآء و کلّما اصمت عن بدائع ذکرک ینطقنی الرّوح بین سمائک و ارضک و کلّما اسکن یهزّنی ما تهبّ عن یمین مشیّتک و ارادتک و اجد نفسی کالورقة الّتی تحرّکها ارياح قضائک و تذهب بها کیف تشآء بأمرک و اذنک و بما ظهر منّی یوقن کلّ بصیر بأنّ الأمر لیس بیدی بل بیدک و لم یکن زمام الاختیار فی قبضتی بل فی قبضتک و اقتدارک مع ذلک یا الهی اجتمعوا علیّ اهل مملکتک و ینزلنّ فی کلّ حین ما تفزع به حقائق اصفیائک و امنائک

اذاً اسألک یا الهی باسمک الّذی به هدیت العاشقین الی کوثر فضلک و الطافک و اجتذبت المشتاقین الی رضوان قربک و لقائک بأن تفتح ابصار بریّتک لیشهدنّ فی هذا الظّهور ظهور عزّ فردانیّتک و طلوع انوار وجهک و جمالک ثمّ طهّرهم یا الهی من الظّنون و الأوهام لیجدنّ روائح التّقدیس من قمیص ظهورک و امرک لعلّ لا یرد منهم علیّ ما تمنع به انفسهم من نفحات شؤون رحمانیّتک فی ایّام ظهور مظهر نفسک و مطلع امرک و لا یرتکبنّ ما تجعل به ذواتهم مستحقّةً لظهورات قهرک و غضبک

و انت تعلم یا الهی بأنّی کنت بین ملإ البیان کأحد منهم و عاشرت معهم بالشّوق و الاشتیاق و دعوتهم الی نفسک فی العشیّ و الاشراق ببدائع وحیک و الهامک و ورد علیّ منهم ما عجزت عن ذکره سکّان مدائن انشائک فوعزّتک یا محبوبی ما اصبحت الّا و قد صرت هدفاً لسهام غلّهم و ما امسیت الّا و قد ورد علیّ رماح بغضهم و مع ما جعلتنی عالماً بما فی انفسهم و قادراً علیهم سترت و صبرت ناظراً الی میقاتک فلمّا جآء الوعد و تمّ المیقات حرّکت ذیل السّتر اقلّ من ان یحصی اذاً فزع من فی جبروت الأمر و الخلق الّا الّذین خلقتهم من نار حبّک و هوآء شوقک و مآء عنایتک و تراب فضلک اولئک یصلّینّ علیهم الملأ الأعلی و سکّان مدائن البقآء

فلک الحمد یا الهی بما عصمت الموحّدین و اهلکت المشرکین و فصّلت بین الکلّ بکلمة اخری الّتی خرجت من فم مشیّتک و ظهرت من قلم ارادتک و بذلک اعترض علیّ العباد الّذین هم خلقوا بکلمة امرک و بعثوا بارادتک و بلغوا فی الاعراض الی مقام کفروا بک و بآیاتک و حاربوا بنفسک

فوعزّتک یا محبوبی لن یقدر القلم ان یذکر ما ورد منهم علی مظهر امرک و مطلع وحیک و مشرق الهامک فلک الحمد فی کلّ ذلک و انّی وعزّتک یا الهی قد کنت مشتاقاً لما قدّر فی سمآء قضائک و ملکوت تقدیرک لأنّ ما یرد علیّ فی سبیلک هو محبوب ذاتی و مقصود نفسی و هذا لم یکن الّا بحولک و قوّتک

انا الّذی یا الهی بحبّک استغنیت عن کلّ من فی السّموات و الأرض و به لن اجزع ولو یرد علیّ ضرّ العالمین فیا لیت کان الحین حیناً فیه یسفک دمی علی وجه الأرض بین یدیک و تشهدنی علی الحالة الّتی بها شهدت المقرّبین من عبادک و المصطفین من خیرة خلقک

فلک الحمد یا الهی علی ما قضیت بسلطان قضائک و تقضی بتقدیرک و امضائک اسألک یا محبوبی باسمک الّذی به رفعت اعلام امرک و اشرقت انوار وجهک بأن تنزل علیّ و علی المخلصین من عبادک کلّ خیر قدّرته فی الألواح ثمّ اجعل لنا مقعد صدق عندک یا من بیدک ملکوت کلّ شیء

و انّک انت المقتدر العزیز الرّحمن

۱۸۰

الثّنآء الّذی ظهر من نفسک الأعلی و البهآء الّذی طلع من جمالک الأبهی علیک یا مظهر الکبریآء و سلطان البقآء و ملیک من فی الأرض و السّمآء اشهد انّ بک ظهرت سلطنة اللّه و اقتداره و عظمة اللّه و کبریائه و بک اشرقت شموس القدم فی سمآء القضآء و طلع جمال الغیب عن افق البدآء و اشهد انّ بحرکة من قلمک ظهر حکم الکاف و النّون و برز سرّ اللّه المکنون و بدئت الممکنات و بعثت الظّهورات

و اشهد انّ بجمالک ظهر جمال المعبود و بوجهک لاح وجه المقصود و بکلمة من عندک فصّل بین الممکنات و صعد المخلصون الی الذّروة العلیا و المشرکون الی الدّرکات السّفلی

و اشهد بأنّ من عرفک فقد عرف اللّه و من فاز بلقائک فقد فاز بلقآء اللّه فطوبی لمن آمن بک و بآیاتک و خضع بسلطانک و شرّف بلقائک و بلغ برضائک و طاف فی حولک و حضر تلقآء عرشک فویل لمن ظلمک و انکرک و کفر بآیاتک و جاحد بسلطانک و حارب بنفسک و استکبر لدی وجهک و جادل ببرهانک و فرّ من حکومتک و اقتدارک و کان من المشرکین فی الواح القدس من اصبع الأمر مکتوبا

فیا الهی و محبوبی فأرسل الیّ عن یمین رحمتک و عنایتک نفحات قدس الطافک لتجذبنی عن نفسی و عن الدّنیا الی شطر قربک و لقائک انّک انت المقتدر علی ما تشآء و انّک کنت علی کلّ شیء محیطا

علیک یا جمال اللّه ثنآء اللّه و ذکره و بهآء اللّه و نوره اشهد بأنّ ما رأت عین الابداع مظلوماً شبهک کنت فی ایّامک فی غمرات البلایا مرّة کنت تحت السّلاسل و الأغلال و مرّة کنت تحت سیوف الأعدآء و مع کلّ ذلک امرت النّاس بما امرت به من لدن علیم حکیم

روحی لضرّک الفدآء و نفسی لبلائک الفدآء اسأل اللّه بک و بالّذین استضآءت وجوههم من انوار وجهک و اتّبعوا ما امروا به حبّاً لنفسک ان یکشف السّبحات الّتی حالت بینک و بین خلقک و یرزقنی خیر الدّنیا و الآخرة انّک انت المقتدر المتعالی العزیز الغفور الرّحیم

صلّ اللّهمّ یا الهی علی السّدرة و اوراقها و اغصانها و افنانها و اصولها و فروعها بدوام اسمائک الحسنی و صفاتک العلیا ثمّ احفظها من شرّ المعتدین و جنود الظّالمین انّک انت المقتدر القدیر

صلّ اللّهمّ یا الهی علی عبادک الفائزین و امائک الفائزات انّک انت الکریم ذو الفضل العظیم لا اله الّا انت الغفور الکریم

زیارت‌نامه

۱۸۱

اشهد یا الهی بأنّک خلقتنی لعرفانک و عبادتک اشهد فی هذا الحین بعجزی و قوّتک و ضعفی و اقتدارک و فقری و غنائک لا اله الّا انت المهیمن القیّوم

صلات صغیر در شبانه‌روز یک بار در ظهر ادا شود

۱۸۲

و من اراد ان یصلّی له ان یغسل یدیه و فی حین الغسل یقول

الهی قوّ یدی لتأخذ کتابک باستقامة لا تمنعها جنود العالم ثمّ احفظها عن التّصرّف فیما لم یدخل فی ملکها انّک انت المقتدر القدیر

و فی حین غسل الوجه یقول

ای ربّ وجّهت وجهی الیک نوّره بأنوار وجهک ثمّ احفظه عن التّوجّه الی غیرک

و بعد له ان یقوم متوجّهاً الی القبلة و یقول

شهد اللّه انّه لا اله الّا هو له الأمر و الخلق قد اظهر مشرق الظّهور و مکلّم الطّور الّذی به انار الأفق الأعلی و نطقت سدرة المنتهی و ارتفع النّدآء بین الأرض و السّمآء قد اتی المالک الملک و الملکوت و العزّة و الجبروت للّه مولی الوری و مالک العرش و الثّری

ثمّ یرکع و یقول

سبحانک عن ذکری و ذکر دونی و وصفی و وصف من فی السّموات و الأرضین

ثمّ یقوم للقنوت و یقول

یا الهی لا تخیّب من تشبّث بأنامل الرّجآء بأذیال رحمتک و فضلک یا ارحم الرّاحمین

ثمّ یقعد و یقول

اشهد بوحدانیّتک و فردانیّتک و بأنّک انت اللّه لا اله الّا انت قد اظهرت امرک و وفیت بعهدک و فتحت باب فضلک علی من فی السّموات و الأرضین و الصّلوة و السّلام و التّکبیر و البهآء علی اولیائک الّذین ما منعتهم شؤونات الخلق عن الاقبال الیک و انفقوا ما عندهم رجآء ما عندک انّک انت الغفور الکریم

اگر نفسی مقام آیهٔ کبیره شهد اللّه انّه لا اله الّا هو المهیمن القیّوم قرائت نماید کافی است و همچنین در قعود اشهد بوحدانیّتک و فردانیّتک و بأنّک انت اللّه لا اله الّا انت کافی است

صلات وسطی در صبح و ظهر و شام ادا شود

للمصلّی ان یقوم مقبلاً الی اللّه و اذا قام و استقرّ فی مقامه ینظر الی الیمین و الشّمال کمن ینتظر رحمة ربّه الرّحمن الرّحیم ثمّ یقول

یا اله الأسمآء و فاطر السّمآء اسألک بمطالع غیبک العلیّ الأبهی بأن تجعل صلوتی ناراً لتحرق حجباتی الّتی منعتنی عن مشاهدة جمالک و نوراً یدلّنی الی بحر وصالک

ثمّ یرفع یدیه للقنوت للّه تبارک و تعالی و یقول

یا مقصود العالم و محبوب الأمم ترانی مقبلاً الیک منقطعاً عمّا سواک متمسّکاً بحبلک الّذی بحرکته تحرّکت الممکنات ای ربّ انا عبدک و ابن عبدک اکون حاضراً قائماً بین ایادی مشیّتک و ارادتک و ما ارید الّا رضائک اسألک ببحر رحمتک و شمس فضلک بأن تفعل بعبدک ما تحبّ و ترضی وعزّتک المقدّسة عن الذّکر و الثّنآء کلّ ما یظهر من عندک هو مقصود قلبی و محبوب فؤادی الهی الهی لا تنظر الی آمالی و اعمالی بل الی ارادتک الّتی احاطت السّموات و الأرض واسمک الأعظم یا مالک الأمم ما اردت الّا ما اردته و لا احبّ الّا ما تحبّ

ثمّ یسجد و یقول

سبحانک من ان توصف بوصف ما سواک او تعرف بعرفان دونک

ثمّ يقوم و يقول

ای ربّ فاجعل صلوتی کوثر الحیوان لیبقی به ذاتی بدوام سلطنتک و یذکرک فی کلّ عالم من عوالمک

ثمّ یرفع یدیه للقنوت مرّة اخری و یقول

یا من فی فراقک ذابت القلوب و الأکباد و بنار حبّک اشتعل من فی البلاد اسألک باسمک الّذی به سخّرت الآفاق بأن لا تمنعنی عمّا عندک یا مالک الرّقاب ای ربّ تری الغریب سرع الی وطنه الأعلی ظلّ قباب عظمتک و جوار رحمتک و العاصی قصد بحر غفرانک و الذّلیل بساط عزّک و الفقیر افق غنائک لک الأمر فیما تشآء اشهد انّک انت المحمود فی فعلک و المطاع فی حکمک و المختار فی امرک

ثمّ یرفع یدیه و یکبّر ثلاث مرّات ثمّ ینحنی للرّکوع للّه تبارک و تعالی و یقول

یا الهی تری روحی مهتزّاً فی جوارحی و ارکانی شوقاً لعبادتک و شغفاً لذکرک و ثنائک و یشهد بما شهد به لسان امرک فی ملکوت بیانک و جبروت علمک ای ربّ احبّ ان اسألک فی هذا المقام کلّ ما عندک لاثبات فقری و اعلآء عطائک و غنائک و اظهار عجزی و ابراز قدرتک و اقتدارک

ثمّ یقوم و یرفع یدیه للقنوت مرّة بعد اخری و یقول

لا اله الّا انت العزیز الوهّاب لا اله الّا انت الحاکم فی المبدإ و المآب الهی الهی عفوک شجّعنی و رحمتک قوّتنی و ندائک ایقظنی و فضلک اقامنی و هدانی الیک والّا ما لی و شأنی لأقوم لدی باب مدین قربک او اتوجّه الی الأنوار المشرقة من افق سمآء ارادتک ای ربّ تری المسکین یقرع باب فضلک و الفانی یرید کوثر البقآء من ایادی جودک لک الأمر فی کلّ الأحوال یا مولی الأسمآء و لی التّسلیم و الرّضآء یا فاطر السّمآء

ثمّ یرفع یدیه ثلاث مرّات و یقول

اللّه اعظم من کلّ عظیم

ثمّ یسجد و یقول

سبحانک من ان تصعد الی سمآء قربک اذکار المقرّبین او ان تصل الی فنآء بابک طیور افئدة المخلصین اشهد انّک کنت مقدّساً عن الصّفات و منزّهاً عن الأسمآء لا اله الّا انت العلیّ الأبهی

ثمّ یقعد و یقول

اشهد بما شهدت الأشیآء و الملأ الأعلی و الجنّة العلیا و عن ورائها لسان العظمة من الأفق الأبهی انّک انت اللّه لا اله الّا انت و الّذی ظهر انّه هو السّرّ المکنون و الرّمز المخزون الّذی به اقترن الکاف برکنه النّون اشهد انّه هو المسطور من القلم الأعلی و المذکور فی کتب اللّه ربّ العرش و الثّری

ثمّ یقوم مستقیماً و یقول

یا اله الوجود و مالک الغیب و الشّهود تری عبراتی و زفراتی و تسمع ضجیجی و صریخی و حنین فؤادی وعزّتک اجتراحاتی ابعدتنی عن التّقرّب الیک و جریراتی منعتنی عن الورود فی ساحة قدسک ای ربّ حبّک اضنانی و هجرک اهلکنی و بعدک احرقنی اسألک بموطئ قدمیک فی هذا البیدآء و بلبّیک لبّیک اصفیائک فی هذا الفضآء و بنفحات وحیک و نسمات فجر ظهورک بأن تقدّر لی زیارة جمالک و العمل بما فی کتابک

ثمّ یکبّر ثلاث مرّات و یرکع و یقول

لک الحمد یا الهی بما ایّدتنی علی ذکرک و ثنائک و عرّفتنی مشرق آیاتک و جعلتنی خاضعاً لربوبیّتک و خاشعاً لألوهیّتک و معترفاً بما نطق به لسان عظمتک

ثمّ یقوم و یقول

الهی الهی عصیانی انقض ظهری و غفلتی اهلکتنی کلّما اتفکّر فی سوء عملی و حسن عملک یذوب کبدی و یغلی الدّم فی عروقی وجمالک یا مقصود العالم انّ الوجه یستحیی ان یتوجّه الیک و ایادی الرّجآء تخجل ان ترتفع الی سمآء کرمک تری یا الهی عبراتی تمنعنی عن الذّکر و الثّنآء یا ربّ العرش و الثّری اسألک بآیات ملکوتک و اسرار جبروتک بأن تعمل بأولیائک ما ینبغی لجودک یا مالک الوجود و یلیق لفضلک یا سلطان الغیب و الشّهود

ثمّ یکبّر ثلاث مرّات و یسجد و یقول

لک الحمد یا الهنا بما انزلت لنا ما یقرّبنا الیک و یرزقنا کلّ خیر انزلته فی کتبک و زبرک ای ربّ نسألک بأن تحفظنا من جنود الظّنون و الأوهام انّک انت العزیز العلّام

ثمّ یرفع رأسه یقعد و یقول

اشهد یا الهی بما شهد به اصفیائک و اعترف بما اعترف به اهل الفردوس الأعلی و الجنّة العلیا و الّذین طافوا عرشک العظیم الملک و الملکوت لک یا اله العالمین

صلات کبیر در شبانه‌روز یک بار ادا شود

۱۸۴

انّک انت یا الهی لمّا استویت علی کرسیّ عزّ فردانیّتک و تعلّیت علی عرش وحدانیّتک ینبغی بان تمحو عن قلوب الممکنات ما یمنعهم عن الدّخول فی حرم اسرار ربوبیّتک و یحجبهم عن الورود فی سرادق الوهیّتک لیجعل کلّ القلوب مرءاتاً لجمالک و مدلّاً علیک و حاکیاً عنک لیظهر فی کلّ شیئ آثار عزّ سلطنتک و اشراق انوار قدس حکومتک لیوحّدک کلّ من فی السّموات و الارض بما تجلّیت لهم بهم بمظهر تفریدک

ثمّ عرّ یا الهی عبادک عن قمیص النّفس و الهوی او عرّج عیون بریّتک الی مقام الّذی لا یشهدنّ فی الهوی الّا هبوب هوآء عزّ صمدانیّتک و لا ینظرنّ فی النّفس الّا ظهور نفس رحمانیّتک لیطهّر الارض و ما علیها عن الدّلالة لغیرک و التّحکّی عن مظاهر نفیک و کلّ ذلک یظهر فی الملک بقولک کن فیکون بل اقرب من ذلک ولکنّ النّاس هم لا یشعرون

سبحانک سبحانک یا محبوبی فوعزّتک حینئذ اشاهد بانّک استجبت لی کلّ ما دعوتک به فی هذه اللّیلة المبارکة الّتی جعلتها حاکیة عن انیس جمالک و مصاحب وجهک قبل ذکری بین یدیک و اظهاری فی ساحة قدسک بحیث جعلت کلّ شیئ مظهر امرک و مطلع فعلک و مکمن علمک و مخزن حکمتک و اشاهد بانّ کلّما خلق بقدرتک و ذوّت باقتدارک لو ینقص منه علی قدر خردل من ظهورات صفاتک و اسمآئک لن یتمّ ارکان صنع صمدانیّتک و لن یکمل جواهر حکمة ربّانیّتک لانّ حروفات النّفی مع بعدهنّ عن نفحات قدس عرفانک و مع غفلتهنّ عن بدایع اشراق انوار فجر جمالک فی سمآء اجلالک لو لم یکن فی ملکک کیف یعلو کلمات اثباتک

فوعزّتک یا محبوبی کلّ الوجود وجد لاعلآء نصرک و انتصارک و کلّ الحدودات آیات لسلطنتک و منادی لاقتدارک تعالی تعالی بدایع قدرتک فی کلّ شیئ بحیث جعلت ادنی خلقک مطلعاً لاعلی صفاتک و احقر صنعک محلّاً لاعظم اسمآئک بحیث جعلت الفقر مظهراً لغنآئک و الذّلّ سبیلاً لعزّک و الخطأ سبباً لغفرانک و بهم تثبت لنفسک اسمآئک الحسنی و لذاتک بدایع صفاتک العلیا

اذاً یا الهی لمّا اردت ان تدخل کلّ الاشیآء فی سرادق عزّ فضلک و افضالک و تهبّ علی کلّ الوجود من اریاح قمیص عزّ فردانیّتک و تنظر کلّ شیئ بلحظات اعین جودک و وحدانیّتک اسئلک بحبّک الّذی جعلته علّة ظهورات قدس صمدانیّتک و

شعلة قلوب المشتاقين من خلقک بان تخلق حينئذ لمخلصيک من بريّتک و محبّيک من احبّتک من جوهر الجود و الاعطآء و ساذج الفضل و البهآء رضوان قدسک الاعلی و تجعله مقدّساً عن کلّ ما سواک و منزّهاً عن دونک ثمّ اخلق يا الهی فيها من انوار عرشک مغنّيات من بدايع صنعک الاحلی ليذکرنک بکلمات الّتی جعلتها مطهّراً عمّا سمعتها اذن الخليقة من اهل ارضک و سمآئک و مقدّساً عن عرفان بريّتک ثمّ افتح ابواب هذه الجنّة علی وجه احبّآئک لعلّ يدخلون فيها باسمک و سلطنتک ليتمّ بذلک سلطان مواهبک علی اصفيآئک و مليک عطآئک علی امنآئک ليذکرنّک فيها بنغمات الّتی لن يقدر احد ان يتغنّی بها او يتکلّم عليها حتّی لا يخطر علی قلب احد من بريّتک التّلبّس باثواب صفوتک و التّظهّر بظهورات احبّتک و لئلّا يشتبه علی احد محبّيک عن مبغضيک و مخلصيک عن معانديک و انّک انت علی کلّ ما تريد لقادر مقتدر قدير

سبحانک سبحانک يا محبوبی من ان تعرف باعلی عرفان الموجودات سبحانک سبحانک من ان توصف بابهی وصف الممکنات لانّ منتهی عرفان العباد فی منتهی ذروة القصوی لن يقدر ان يصعد عن حدّ الانشآء و لن يمکن ان يتعارج عن شأن الامکان و بما قدّر له من شئون القضآء فکيف يقدر ما خلق بمشيّة الامکانيّة فی رتبة الامکان ان يصعد الی هوآء قدس عرفانک او يصل الی مقرّ عزّ اقتدارک

سبحانک سبحانک من ان يطير الفانی الی عرش بقآئک او يصل الفقير الی ذروة استغنآئک لم تزل واصف نفسک لنفسک بنفسک و ناعت ذاتک لذاتک بذاتک فوعزّتک يا محبوبی لم يکن غيرک مذکور حتّی يعرفک و لا دونک موجود ليذکرک انت الّذی لم تزل کنت فی ملککک بظهور عزّ وحدانيّتک و طلوع قدس کبريآئيّتک و لو يذکر فی ممالک الانشآء من اعلی نقطة البقآء الی منتهی رتبة الثّری احد دونک کيف يثبت استوآئک علی عرش فردانيّتک و يعلو بدايع ذکرک فی کلمة توحيدک و وحدانيّتک

و اشهد حينئذ بما شهدت به لنفسک قبل خلق السّموات و الارض بانّک انت اللّه لا اله الّا انت لم تزل کنت قادراً بمظاهر قدرتک لآيات قدرتک و عالماً بمطالع علمک بکلمات علمک و لم يکن دونک من شيئ ليذکر تلقآء مدين توحيدک و لا غيرک من احد حتّی يوصف فی ساحة قدس تفريدک

فلک الحمد يا الهی علی ظهور مواهبک و عطآئک فلک الحمد يا محبوبی علی طلوع شمس عنايتک و افضالک فلک الحمد حمداً يهدی المضلّين الی تشعشع انوار صبح هدايتک و يصل المشتاقين الی مکمن اشراق نور جمالک فلک الحمد حمداً يقرّب المريض الی معين شفآئک و البعيد الی کوثر لقآئک فلک الحمد حمداً ينزع عن هياکل العباد قميص الذّلّ و الفنآء و يلبسهم ردآء العزّ و البقآء و يهدی الفقرآء الی شاطی القدس و الاستغنآء فلک الحمد حمداً به تنطق الورقآء علی افنان سدرة البقآء بانّک انت اللّه لا اله الّا انت لم تزل کنت مقدّساً عن ذکر دونک و متعالياً عن وصف ما سواک فلک الحمد حمداً به تغنّ عندليب البهآء فی جبروت العمآء بانّ عليّاً عبدک الّذی اصطفيته بين رسلک و صفوتک و جعلته مظهراً لنفسک فی کلّ ما يرجع عليک من ظهورات صفاتک و بروزات اسمآئک فلک الحمد حمداً به تقيم کلّ شيئ بثنآء نفسک و ذکر ذاتک و تنطق کلّ الوجود باذکار سلطان جمالک فلک الحمد حمداً يملأ السّموات و الارض من آيات عزّ هويّتک و يدخل کلّ شيئ فی سرادق قربک و لقآئک فلک الحمد حمداً يجعل کلّ شيئ کتاب وصفک و صحيفة ذکرک فلک الحمد حمداً به تستوی ظهورات سلطنتک علی عرش حکومتک و تستقرّ شئونات اجلالک علی کرسیّ الوهيّتک فلک الحمد حمداً به تثمر اشجار اليابسة من نسمات قدس اکرامک و تجدّد هياکل الموجودات من ارياح عزّ افضالک فلک الحمد حمداً به تنزل آيات عزّ توحيدک من سمآء قدس تفريدک فلک الحمد حمداً به تعلّم کلّ شيئ من جواهر علمک و ساذج حکمتک و لا تخيّب المساکين عن ابواب رحمتک و احسانک فلک الحمد حمداً به يستغنی کلّ من فی السّموات و الارض من کنايز استغنآئک و يتعلّی الممکنات الی ذروة عزّ الطافک فلک الحمد حمداً به تطير قلوب العشّاق فی هوآء القرب و الاشتياق و يستضئ نور النّور

فی شطر العراق فلک الحمد حمداً به ینقطع المقرّبون عن کلّ الجهات و یجذبهم الی عرش الاسمآء و الصّفات فلک الحمد حمداً به تغفر الخطأ و العصیان و تقضی حوائج کلّ الادیان و تهبّ روایح الغفران علی الامکان فلک الحمد حمداً به یصعد الموحّدون الی معارج حبّک و یرتقی المخلصون الی رضوان وصلک فلک الحمد حمداً به یقضی حوائج الطّالبین و مقاصد العارفین فلک الحمد حمداً به تمحو عن القلوب اشارات التّحدید و تثبت آیات التّوحید فلک الحمد حمداً به حمدت نفسک فی ازل الآزال و جعلته مقدّساً عن الشّبه و الضّدّ و المثال یا من بیدک جبروت الفضل و الافضال و ملکوت العزّ و الاجلال

سبحانک اللّهمّ یا الهی و سیّدی تشهد و تری و تعلم ما ورد علی احبّتک فی ایّامک و نزل علی صفوتک من ترادف بلایاک و تتابع قضایاک و توالی رزایاک حیث ضاقت علیهم الارض و اخذتهم شئونات قهرک من کلّ الجهات و آثار خشیتک من کلّ الاقطار و سدّت علی وجوههم ابواب رحمتک و عنایتک و منعت علی رضوان قلوبهم امطار فیض فضلک و الطافک اتحرم یا الهی محبّیک عن بدایع نصرک و انتصارک اتخیّب یا محبوبی مخلصیک عن جوامع جودک و انعامک اتمنع یا سیّدی عارفیک عن شاطی قدس عرفانک و هل تقطع عن افئدة مریدیک امطار عزّ افضالک لا فوعزّتک اشهد حینئذ بانّ رحمتک سبقت الممکنات و عنایتک احاطت کلّ من فی الارضین و السّموات لم تزل کانت ابواب جودک مفتوحة علی وجه عبادک و لا تزال نسمات فضلک سارية علی قلوب خلقک و امطار مکرمتک جارية علی بریّتک و اهل مملکتک

و اعلم بانّک تأخّرت ظهورات نصرک فی الانشآء لما سبق به علمک من اسرار القضآء و خفیّات ما قدّر خلف حجبات الامضآء لیفصّل بذلک من دخل فی ظلّ رحمتک الکبری عن الّذی استکبر علیک ثمّ اعرض عن اللّقآء عند ظهور جمالک الاعلی

فسبحانک سبحانک یا محبوبی اذاً لمّا فصّل فی الملک احبّآئک من اعدآئک و تمّ حجّتک الاعظم و برهانک الاقوم علی کلّ من فی السّموات و الارض اذاً فارحم الّذین هم استضعفوا فی ارضک بما ورد علیهم فی سبیلک ثمّ ارفعهم یا الهی باقتدارک و مشیّتک ثمّ اظهرهم علی الامر بسلطنتک و ارادتک

فوعزّتک ما اردت فی ظهورات نصرک الّا ارتفاع امرک و اعلآء کلمتک و انّی لایقنت بانّک لو تأخّر فی انزال نصرک و اظهار قدرتک لتمحی آثار سلطنتک فی ملکک و تضمحلّ آیات حکومتک فی مملکتک

فیا الهی قد ضاق صدری و اخذنی الهمّ و الغمّ عن کلّ الجهات بما اسمع کلّ ذکر بین عبادک دون بدایع ذکرک و اری کلّ شیئ بین بریّتک الّا ما امرتهم به بامرک و قضیت لهم بسلطان مشیّتک و قدّرت لهم بملیک تقدیرک و بلغوا فی الغفلة الی مقام الّذی لو احد من احبّآئک یلقی علیهم من بدایع آیات توحیدک و جواهر کلمات عزّ تفریدک یجعلون اصابعهم فی آذانهم و یعترضون علیه و یستهزئون به و انّک انت احصیت کلّ ذلک باحاطة قیّومیّتک و احطت باقتدار ربوبیّتک

سبحانک سبحانک یا سیّدی فانظر الی صدور الّتی تشبّکت من سهام اعدآئک فی محبّتک و علی رؤس الّتی ارتفعت علی القناة لاعلآء امرک و ارتفاع ذکرک ثمّ ارحم قلوب الّتی احترقت من نار حبّک و ورد علیهم ما انت تعلم بعلمک

سبحانک یا الهی انت تعلم ما قضی من ایّامک فی عشرین من السّنین الی ان بلغ الزّمان الی الحین و ورد علی اصفیآئک فی هذه المدّة البعیدة ما لا یحصی بالبیان و لا یذکر باللّسان بحیث ما وجدوا موطن امن و لا مقعد صدق اذاً یا الهی بدّل خوفهم بظهورات امنک و امانک و ذلّهم بسلطان عزّک و فقرهم بملیک غنآئک و اضطرابهم ببدایع استقرارک و هبّ علیهم من نسمات عزّک و رحمتک ثمّ انزل علیهم من بدایع عنایتک ما یغنیهم عن دونک و ینقطعهم عمّا سواک لیظهر سلطان احدیّتک و ملیک فضلک و افضالک

اما تنظر یا الهی علی دموع الّتی جرت علی خدود احبّتک و اما ترحم یا محبوبی عیون الّتی عمت فی فراقک و تعطیل آیات نصرک و اما تنظر یا سیّدی قلوب الّتی استدفّت فیها ورقآء عشقک و شوقک فوعزّتک کاد الامر یصل الی مقام یمحو الرّجآء

عن افئدة اصفیآئک و یأخذهم نقمات الیأس بما ورد علیهم فی ایّامک

فها انا ذا یا الهی هربت عن نفسی الی نفسک و عن ذاتی الی تجلّیات انوار ذاتک و عن شئونات بعدی و غفلتی الی نفحات قربک و ذکرک و وفدت علی تراب مدین مغفرتک و احسانک و سکنت فی جوار رحمتک الکبری و استشفع بسلطان ذکرک فی قمیص جمالک الالطف الاعلی بان تنزل فی هذه السّنة علی احبّتک ما ینقطعهم عن دونک و یخلّصهم لظهورات ملیک مشیّتک و سلطان ارادتک بحیث لا یریدوا الّا ما اردت لهم بامرک و لا یشاؤا الّا بما شئت لهم بمشیّتک ثمّ طهّر یا الهی ابصارهم لمشاهدة انوار جمالک و سمعهم لاستماع نغمات ورقآء عزّ هویّتک ثمّ املأ قلوبهم من بدایع حبّک ثمّ احفظ لسانهم عن ذکر غیرک و وجوههم عن التّوجّه الی غیرک و انّک انت المقتدر علی ما تشآء و انّک انت العزیز المهیمن القیّوم

ثمّ احفظ یا محبوبی بمحبّتک ایّاهم و محبّتهم ایّاک هذا العبد الّذی فدی بکلّه لحضرتک و انفق کلّ ما اعطیته فی سبیل محبّتک و مناهج رضآئک عن کلّ ما یکرهه نفسک ثمّ عن کلّ ما یمنعنی عن الدّخول فی سرادق قدس سلطنتک و الورود الی مقاعد عزّ احدیّتک ثمّ اجعلنی یا الهی من الّذین ما شغلهم شیئ عن زیارة جمالک و التّفکّر فی بدایع صنع ازلیّتک حتّی لا استأنس باحد دونک و لا التفت الی نفس سواک و لا اری فی شیئ عمّا خلقته فی ملکوت ملک السّموات و الارض الّا بدیع جمالک و ظهور انوار وجهک و استغرق فی طماطم سلطان ربوبیّتک و یمایم قدس احدیّتک علی مقام الّذی انسی کلّ الاذکار دون اذکار عزّ هویّتک و اغفل عن کلّ الاشارات یا من بیدک جبروت الاسمآء و الصّفات

فسبحانک یا مقصودی فوعزّتک احبّ ان اکون علی شأن الّذی لو یحضرن بین یدیّ طلعات اللّواتی کنّ فی غرفات عصمتک و سترت جمالهنّ عن ملاحظة الموجودات و طهّرت وجوههنّ عن مشاهدة الممکنات و یظهرن بظهورات انوار جمالک المنیع لا التفت علیهنّ و لا اتوجّه الیهنّ الّا لملاحظة اسرار صنعک الّذی تحیّرت فیه افئدة المقرّبین و کاعت انفس العارفین و ارتقی بحولک و قوّتک الی مقام الّذی لن یشغلنی شأن عن شئونات عزّ قیّومیّتک و لا یحجبنی هندسیّات الملکیّة عن ظهورات قدس الوهیّتک

سبحانک سبحانک یا الهی و محبوبی و سیّدی و مقصودی لا تخیّب هذا الذّلیل عن شاطی عزّک و لا تحرم هذا المسکین عن میادین غنآئک و لا تطرد هذا السّائل عن ابواب فضلک و احسانک و موهبتک ثمّ ارحم هذا المفتقر الّذی ما اتّخذ لنفسه ولیّاً دونک و لا انیساً سواک و لا مصاحباً غیرک و لا محبوباً الّا انت و لا مقصوداً الّا ایّاک

ثمّ انظرنی یا الهی بلحظات رحمتک ثمّ اغفر جریراتی و جریرات احبّتک الّتی حالت بیننا و بین انزال نصرک و افضالک ثمّ کفّر عنّا سیّئات الّتی احتجبت بها وجوهنا عن ملاحظة انوار شمس الطافک و انّک انت المقتدر علی ما تشآء و تحکم کیف تشآء لا تسئل عمّا شئت بسلطانک و لا تردّ عمّا قضیت بقضآئک لا اله الّا انت العزیز القادر الحیّ الرّؤف

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۹ ژوئن ۲۰۲۴، ساعت ۳:۰۰ بعد از ظهر